

DEN KATOLSKKE KIRKE I DANMARK
ANSGARSTIFTELSEN

GL. KONGEVEJ 15
DK-1610 KØBENHAVN V

TLF. (45) 33 55 60 80
MAIL hjor@katolsk.dk

Kirkerne Integrations Tjeneste

Smallegade 47, 1
2000 Frederiksberg
Tlf: 32 84 60 16
Mail: info@kit-danmark.dk

18. januar 2013

Til Asyl- Visum kontoret
Vedr. sags.nr. 2012-941-0008

**Høringssvar i forbindelse med forslag til lov om ændring af udlændingeloven:
(Overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af
asylproceduren til Udlændingestyrelsen)**

Den katolske Kirke i Danmark (DKKD) og Kirkerne Integrations Tjeneste (KIT) takker for det tilsendte materiale i forbindelse med afgivelse af høringssvar til udkast til lov om ændring af straffeloven, udlændingeloven og lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning. Da vi har identiske synspunkter på området, ønsker vi at fremsende et fælles høringssvar.

DKKD og KIT finder forslaget om at overdrage dele af politiets opgaver i asylproceduren til Udlændingestyrelsen som positivt, hvis det samtidigt medfører en mere effektiv og kortere sagsbehandlingstid.

DKKD og KIT mener det vil være mest trygt for den enkelte asylmodtager kun at skulle fremlægge sin sag ét sted.

Med venlig hilsen

Czeslaw Kozon
Biskop, Den katolske Kirke i Danmark

Hans Henrik Lund
Daglig leder, KIT

Dato: 22. januar 2013

Justitsministeriet
Asyl og visumkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Ved brev af 14. december 2012 har Justitsministeriet hørt Dommerforeningen over et forslag til lov om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven. (Adgang til asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.)

Justitsministeriet har samtidig hørt Dommerforeningen om et forslag til ændring af udlændingeloven (Overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen).

I den anledning skal jeg meddele, at forslagene ikke giver Dommerforeningen anledning til bemærkninger.

Der henvises til sagsnr. 2012-914-0004 og 2012-941-0008.

Med venlig hilsen

Mikael Sjöberg

Sendt til Asyl.visumkontoret@jm.dk

**DANSK
FLYGTNINGE
HJÆLP**

DANSK FLYGTNINGEHJÆLP
Borgergade 10, 3. etage
DK-1300 København E.
www.flygtninge.dk

11.01.13

Høring vedr. udkast til Forslag til lov om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.)

Dansk Flygtningehjælp har modtaget ovennævnte lovudkast i høring den 14. december 2012 med frist for bemærkninger den 11. januar 2013.

Indledningsvist skal Dansk Flygtningehjælp bemærke, at vi finder forslaget om, at asylansøgere gives mulighed for at arbejde og bo uden for asylcentre vigtigt og meget positivt. Derudover hilser vi den øgede fokus på børnenes trivsel velkommen.

Ikke alle asylansøgere er flygtninge, men de skal alle behandles med respekt, og det bør sikres, at deres værdighed som mennesker og deres kompetencer ikke lider skade, mens de opholder sig i Danmark.

Vedrørende adgangen til arbejdsmarkedet og muligheden for at flytte ud af asylcentre

Vedrørende tilbuddet om særlige boliger for børnefamilier jfr. Forslagets § 1, nr. 8 finder Dansk Flygtningehjælp det positivt, at dette kan ske efter 12 frem for efter 18 måneder. Flygtningehjælpen stiller sig dog uforstående overfor udelukkelsen af familier, hvis asylsag er blevet behandlet efter udlændingelovens § 53 b (ÅG). Dette må ses som en skærpelse i forhold til den gældende ordning. Baggrunden for tilbuddet om en særlig bolig er, ifølge lovforslaget, et ønske om, at familien kan skabe en mere normal hverdag og bedre rammer for det daglige liv til gavn for børnene. Det fremgår videre, at der ikke stilles krav om asylansøgerens medvirken til udrejsen, men lægges vægt på om en særlig bolig er til børnenes bedste og om familien har sociale eller sundhedsmæssige problemer, der bedst tilgodeses ved indkvartering uden for centret. Der ses således ikke at være nogen grund til at asylansøgere, hvis sag er blevet behandlet efter udlændingelovens § 53 b ikke skulle kunne tilbydes en særlig bolig uden for asylcentre. Ofte vil der i disse sager ikke være problemer med udsendelsen efter endeligt afslag på asyl, men skulle der være enkelte sager, hvor en familie efter 12 måneder fortsat opholder sig i

Danmark, bør de ovennævnte hensyn til børnenes og familiens trivsel også tale for en udflytning af asylcentret.

Dansk Flygtningehjælp har ingen indvendinger mod, at der stilles vilkår om asylansøgerens medvirken til sagens oplysning og udrejse i tilfælde af endeligt afslag. Flygtningehjælpen ønsker blot at bemærke, at et tilsvarende krav om medvirken i udlændingelovens § 9c, stk. 2 i flere tilfælde har ført til, at en asylansøger er blevet vurderet ikke samarbejdende, da politiet for eksempel har ment, at han har et pas i hjemlandet, som han kan skaffe til Danmark, hvis han vil – en påstand, som ansøger ikke har nogen som helst mulighed for at modbevise. Det bør naturligvis undgås, at ansøger bliver mødt med krav, som han ikke kan imødekomme og som han ikke har mulighed for at bevise, at han ikke kan imødekomme. Flygtningehjælpen foreslår derfor, at det i bemærkningerne kommer til at fremgå, at ansøger skal oplyse sagen og fremlægge dokumenter som han "med rimelighed kan forventes at kunne..".

Dansk Flygtningehjælp finder, at bemærkningerne nederst på side 21, vedrørende særlige tilfælde, hvor kravet om medvirken kan fraviges, er uklare for så vidt angår den omtalte situation, hvor der er tale om generelle vanskeligheder med et hjemland, der ikke ønsker at modtage en afvist asylansøger. Læst i sammenhæng med asylaftalen formoder Flygtningehjælpen, at det skal forstås således, at kravet om medvirken også kan fraviges i de tilfælde, hvor det reelt er uden betydning om asylansøgeren samarbejder eller ej, fordi tilbagevenden ikke vil være mulig, allerede fordi generelle vanskeligheder med det pågældende hjemland vil være til hinder herfor. Flygtningehjælpen skal opfordre til, at dette med større klarhed fremgår af selve lovforslaget.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at en asylansøger, der ønsker at flytte i egen bolig, skal kunne forsørge sig selv og sin familie, og skal dokumentere en lønindkomst, der sætter den pågældende i stand til dette. Flygtningehjælpen finder, at kravet om dokumentation af lønindkomst bør suppleres med en mulighed for, at ansøger dokumenterer at være i stand til på anden lovlig vis at forsørge sig selv og sin familie.

Undervisning og aktivering

Flygtningehjælpen hilser de positive tiltag vedrørende undervisning og aktivering velkommen. Det er til gavn for både Danmark og den enkelte asylansøger, hvis asylansøgerens kompetencer bevares og gerne styrkes. Dette gælder uanset om asylansøgerens fremtid bliver et ophold i Danmark eller tilbagevenden til hjemlandet.

Frihedsberøvelse som motivationsfremmende foranstaltning

Rigspolitiet har tydeligt tilkendegivet, at dette er uden effekt. Når frihedsberøvelse vurderes at være uden den ønskede effekt og bestemmelsen derfor ikke har været brugt siden 2005, finder Dansk Flygtningehjælp, at de relevante bestemmelser i udlændingelovens § 36, stk. 5 og 6 bør ophæves. Dansk Flygtningehjælp finder i øvrigt, at frihedsberøvelse er et voldsomt indgreb, som kun bør anvendes, når det er absolut nødvendigt. Bestemmelser om frihedsberøvelse bør således begrænses til det allermest nødvendige.

Styrket fokus på frivillig hjemrejse

Frivillig hjemrejse er på alle måder og for alle parter den foretrukne løsning, når en asylansøger har fået et korrekt og endeligt afslag på asyl, humanitær opholdstilladelse eller særlig opholdstilladelse for uledsagede mindreårige. Dansk Flygtningehjælp finder det derfor positivt, at udrejsefristen foreslås forlænget, samt at afviste asylansøgere tilbydes hurtig og fokuseret uvildig rådgivning.

Flygtningehjælpen finder det imidlertid hensigtsmæssigt, at udrejsefristen forlænges til 30 fremfor 15 dage. Et endeligt afslag på asyl er en ubehagelig og ofte også overraskende afgørelse for den enkelte asylansøger. Hvis en asylansøger herefter skal have en mulighed for reelt at træffe en afgørelse om frivillig udrejse, herunder afklare praktiske spørgsmål, bør udrejsefristen være på 30 dage.

Vedrørende rådgivningen til afviste asylansøgere finder Dansk Flygtningehjælp, at den udover som beskrevet i lovforslagets bemærkninger bør omfatte en grundig gennemgang af afslaget på asyl, samt en afklaring af, om der findes andre muligheder for lovligt ophold i Danmark. Flygtningehjælpens erfaringer med denne type rådgivning er, at en afvist asylansøgers fokus først kan flyttes fra en fremtid i Danmark til en mulig fremtid i hjemlandet, når han eller hun rigtig forstår baggrunden for afslaget og er overbevist om, at der ikke er andre muligheder for opholdstilladelse i Danmark. Ganske vist er afslaget blevet gennemgået i forbindelse med forkyndelsen, men ofte har den afviste asylansøger på dette tidspunkt været så ulykkelig og frustreret, at han eller hun hverken har hørt eller forstået gennemgangen, og derfor sidder tilbage med mange uafklarede spørgsmål.

Afslutningsvis ønsker Dansk Flygtningehjælp at anbefale en forhøjelse af den økonomiske støtte til afviste asylansøgere, der udrejser frivilligt. Det eksisterende beløb på ca. 3.700 kr. er ikke tilstrækkeligt til at udgøre en egentlig hjælp til reintegration i et hjemland, hvorfra man måske har været fraværende i længere tid, hvor man har begrænsede kontakter eller har solgt alt, hvad man ejede for at skaffe midler til udrejsen. Hvor det er muligt, er det i øvrigt ifølge Flygtningehjælpens

erfaringer hensigtsmæssigt at supplere økonomisk støtte til reintegration med anden praktisk og/eller personlig støtte.

Med venlig hilsen

Andreas Kamm,
Generalsekretær
Dansk Flygtningehjælp
Email: andreas.kamm@drc.dk/Direkte telefon: 33735130

Østre Landsret
Præsidenten

Justitsministeriets
Udlændingeafdelingen
Slotholmsgade 10
1216 København K

Den 03/01-2013
J.nr. 40A-ØL-2-13
Init: cr

Justitsministeriet har ved brev af 21. december 2012 (sagsnr 2012-941-0008) anmodet om eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen).

I den anledning skal jeg meddele, at forslaget ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Bent Carlsen

Ellen Busck Porsbo

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt pr. mail: Asyl.visumkontoret@jm.dk

Journalnr. 2013-00012
4. januar 2013
HB/mk

Vedrørende sags nr. 2012-941-0008 - Høring over udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven

Justitsministeriets har i skrivelse anmodet om Politiforbundets eventuelle bemærkninger til ovennævnte forslag.

I den anledning kan det oplyses, at Politiforbundet ikke har bemærkninger til forslaget.

På forbundets vegne - og med venlig hilsen

Hans Bundesen
Sekretariatschef

Advokatrådet

ADVOKAT
SAMFUNDET

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10

1216 København K

Asyl.visumkontoret@jm.dk

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 4. januar 2013
SAGSNR.: 2012 - 4209
ID NR.: 216366

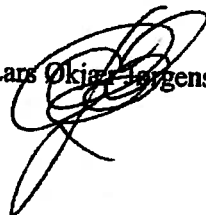
**Høring - over udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven
(Overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af
asylprocessen til Udlændingestyrelsen)**

Ved e-mail af 21-12-2012 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets
bemærkninger til ovennævnte udkast.

Advokatrådet har ikke bemærkninger til det fremsendte høringsmateriale.

Med venlig hilsen

Lars Okjaer Jørgensen

Ane Maria Røddik Christensen

Fra: Birgitte Bidstrup, BBS [BBS@regioner.dk]
Sendt: 7. januar 2013 14:19
Til: EAsyl og Visumkontoret (951s71)
Emne: VS: HØRING: Udkast til lovforslag om overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen
Vedhæftede filer: Udkast til lovforslag om overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen [DOK604548].pdf; Høringsliste [DOK641519].pdf; Høringsbrev - generel [DOK642924].pdf

Danske Regioner har ingen bemærkninger til vedhæftet høring.

Med venlig hilsen

Birgitte Bidstrup
Juridisk Seniorkonsulent
Sundheds- og Socialpolitisk Kontor
Danske Regioner
Dampfærgevej 22
2100 København Ø
T 35 29 82 21
M 40 22 30 19
E bbs@regioner.dk
Officiel post bedes sendt til
regioner@regioner.dk
www.regioner.dk

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Justitsministeriet [<mailto:jm@jm.dk>]
Sendt: 21. december 2012 14:58
Til: samfund@advocom.dk; nuc@politi.dk; amnesty@amnesty.dk; dommerforeningen@gmail.com; dt@datatilsynet.dk; Leif-Randeris@Indvanderraadgivningen.dk; dp@politiforbund.dk; drc@drcenter.dk; sos@sosmodracisme.dk; rct@rct.dk; info@aegteskabudengraenser.dk; rem@inm.dk; asyl@redcross.dk; two@redcross.dk; mra@redcross.dk; formand@retspolitik.dk; post@retssikkerheds-fonden.dk; riomgr@gl.stm.dk; riomfr@fo.stm.dk; center@humanrights.dk; kl@kl.dk; Regioner@regioner.dk; fln@inm.dk; hoeringer@dommerfm.dk; drc@drcenter.dk; hjor@katolsk.dk; epost@anderschriensen.dk; formand@retspolitik.dk; post@retssikkerheds-fonden.dk; rigsadvokaten@ankl.dk; post@vestrelandsret.dk; post@oestrelandsret.dk; gat@ankl.dk; fagligt@danskeadvokater.dk; ds@socialrdg.dk; main@helsinki-komiteen.dk; drc@drc.dk; kontakt@flygtningeunderjorden.dk; hhl@kit-danmark.dk; rct@rct.dk; dra@rct.dk
Emne: HØRING: Udkast til lovforslag om overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen

Justitsministeriet skal hermed anmode om en udtalelse vedrørende vedhæftede udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven (Overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen).

Justitsministeriet skal anmode om at modtage udtalelsen senest den 11. januar 2013. Udtalelsen bedes sendt til Asyl.visumkontoret@jm.dk

Der vedlægges en liste over hørte myndigheder og organisationer mv.

Det bemærkes, at forslaget forventes at indgå som en selvstændig del af lovforslag om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.), som blev udsendt i høring den 14. december 2012.

Med venlig hilsen

Ane Røddik Christensen

Vestre Landsret
Præsidenten

Justitsministeriet
Udlændingeafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

J.nr. 40A-VL-7-13
Den 08 01-2013

Justitsministeriet har ved brev af 21. december 2012 anmodet om en udtalelse vedrørende et udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen).

I den anledning skal jeg meddele, at udkastet ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Denne udtalelse sendes efter anmodning til Asylvisumkontoret @ jm.dk.

Der henvises til sagsnr. 2012-941-0008.

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen

Justitsministeriet
Asyl- og Visumkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

THE DANISH
HELSINKI
COMMITTEE
FOR HUMAN
RIGHTS

Sendt elektronisk til Asyl.visumkontoret@jm.dk

Den 11. januar 2013

Høring over udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven (Overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen.)

Dok. Nr. 604548.

Den 21. december 2012 – sagsnr. 2012-941-0008 – har Justitsministeriet anmodet Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder om en udtalelse om udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven (Overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen).

Komiteen kan tilslutte sig, at behandlingen forenkles af sager, hvor en udlænding søger asyl, og at politiet alene undersøger forhold, der kræver politifaglig indsats. Det er dog en forudsætning, at kapacitet og ressourcer i Udlændingestyrelsen tillader, at den forenkledede sagsbehandling forkorter sagsbehandlingstiden.

På vegne af Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder

Karsten Fledelius
Universitetslektor, formand

RETSPOLITISK FORENING

HØRINGSSVAR

fra Retspolitisk Forening

**Høringssvar fra Retspolitisk Forening over lovforslag om ændring af udlændingeloven (Overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen)
– sagsnr. 642924**

Retspolitisk Forening må indledningsvist konstatere, at der er tale om et lovforslag, der har til formål at opnå en effektiviseringsgevinst, ved at samle visse opgaver i forbindelse med den indledende asylfase hos Udlændingestyrelsen frem for hos politiet. Det fremgår af Justitsministeriets overvejelser, at politiet fortsat skal varetage de opgaver, som kræver politifagligt personale.

Overordnet set er målet om effektivisering ønskværdigt, og for langt størstedelen af opgaverne må Udlændingestyrelsen anses for lige så kompetente til at varetage opgaverne som politiet.

Dog er det en forudsætning, at politiet fortsat varetager de opgaver, der kræver deres faglige ekspertise, om end der ikke er givet eksempler på disse opgavetyper.

Foreningen anmoder derfor Justitsministeren om at være særlig opmærksom på den foreslåede kompetenceændring for så vidt angår flg. to forhold:

1. Det forekommer ofte meget ubehageligt og belastende for folk på flugt fra forfølgelse og overgreb, om deres første møde med repræsentanter for det land, de nu søger beskyttelse i, er uniformeret politipersonale.
2. Hvad angår muligheden for at tage dokumenter og genstande, der må antages at være af betydning for at fastslå en asylansøgers identitet eller tilknytning til andre lande, i bevaring, hvis det skønnes nødvendigt, er det foreningens umiddelbare vurdering, at dette er en kompetence, som kræver politiets faglige ekspertise, både henset til sikringen af materialet og af hensyn til Udlændingestyrelsen og navnlig til ansøgeren.

København, den 11.1. 2013

Bjørn Elmquist
formand

Susi Hjorth Bærentzen
bestyrelsesmedlem

HØRINGSSVAR

Røde Kors
Blegdamsvej 27
2100 København Ø

Tlf. 3525 9200
info@rodekors.dk

11. januar 2013

Vedrørende udkast til lovforslag om ændring af Udlændingeloven
(Overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen).

Røde Kors takker for det fremsendte udkast til lovforslag (herefter lovudkast). Med lovudkastet bliver en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen overdraget til Udlændingestyrelsen.

Den myndighed, som mest hensigtsmæssigt kan varetage optagen, får også ansvaret. Det vurderes på den baggrund at medføre en kortere og mere effektiv sagsbehandlingstid for den enkelte asylansøger.

Røde Kors hilser derfor lovudkastet velkommen, og har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Adk'.

Anders Ladekart
Generalsekretær

Domstolsstyrelsen

Justitsministeriet
Asyl- og Visumkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Store Kongensgade 1-3
1264 København K
Tlf. +45 70 10 33 22
Fax +45 7010 4455
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09
EAN-nr.5798000161184

Sendes via e-mail til Asyl.visumkontoret@jm.dk

J. nr. 2013-4101-0003-6
Sagsbeh. Jacob Søndergaard
Dir.tlf. 99 68 43 07
Mail JAS@domstolsstyrelsen.dk

11. januar 2013

**Høring over udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven
(Overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende
fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen) – Justitsministeriets
sagsnr.: 2012-941-0008**

Justitsministeriet har ved brev af 21. december 2012 sendt udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven (Overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen) i høring.

Domstolsstyrelsen kan i den anledning oplyse, at styrelsen ikke har bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Jacob Søndergaard

INSTITUT FOR
MENNESKE
RETTIGHEDER

Justitsministeriet
Udlændingeafdelingen
Asyl- og Visumkontoret
Asyl.visumkontoret@im.dk

STRANDGADE 56
1401 KØBENHAVN K
TELEFON 3269 8888
DIREKTE +4532698905

MAF@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET.DK

11. JANUAR 2013

**HØRING OVER UDKAST TIL LOVFORSLAG OM ÆNDRING AF
UDLÆNDINGELOVEN (OVERDRAGELSE AF EN DEL AF
POLITIETS SAGSBEHANDLING I DEN INDLEDENDE FASE AF
ASYLPROCESSEN TIL UDLÆNDINGESTYRELSEN)
VORES J.NR. 540.10/28383/JCH/MAF**

Justitsministeriet har ved e-mail af 12. december 2012 anmodet om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven (Overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen).

Lovforslaget har til formål at effektivisere sagsbehandlingen i asylsager ved at overføre en række opgaver i den indledende asylfase fra politiet til Udlændingestyrelsen. For eksempel skal Udlændingestyrelsen i fremtiden afholde samtaler med asylansøgere og foretage eventuelle videre undersøgelser med henblik på identitetsfastlæggelse mv. Opgaver, som kræver politifagligt personale, skal dog fortsat varetages af politiet.

Lovforslaget giver blandt andet Udlændingestyrelsen kompetence til at tage dokumenter og genstande, der må antages at være af betydning for at fastslå en asylansøgers identitet eller tilknytning til andre lande, i bevaring, hvis det skønnes fornødent, jf. udlændingelovens § 40, stk. 8. Det fremgår af § 40, stk. 8, at retsplejelovens kapitel 72 og 73 om ransagning og legemsindgreb samt reglerne om beslaglæggelse i retsplejelovens kapitel 74 finder anvendelse i samme omfang som i sager, der angår forbrydelser, der kan medføre fængselsstraf. Begrundelsen for at overføre kompetencen er, at behovet for at tage dokumenter m.v. i bevaring ofte vil opstå i forbindelse med varetagelsen af de opgaver, der efter lovforslaget overgår fra politiet til Udlændingestyrelsen.

Institut for Menneskerettigheder finder, at lovforslaget rejser nogle afgrænsningsmæssige problemstillinger i forhold til Udlændingestyrelsens beføjelser efter retsplejelovens kapitel 72, 73 og 74. En række af de tiltage, som retsplejelovens kapitel 72, 73 og 74 giver mulighed for at foretage, er af indgribende karakter og bør fortsat varetages af politiet. Institutet finder således, at det bør præciseres nærmere i lovforslaget, hvilke bestemmelser i retsplejeloven, som Udlændingestyrelsen kan anvende, når dokumenter m.v. tages i bevaring.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler – med henblik på at fremme den enkeltes menneskerettigheder – at Udlændingestyrelsens mulighed for at anvende retsplejelovens kapitel 72, 73 og 74 i forbindelse med afgørelser efter udlændingelovens § 40, stk. 8 præciseres.

Der henvises til sagsnr.: 2012-941-0008.

Venlig hilsen

Martin Futtrup

SOS mod Racisme
Nørre Allé 7, 2200 Kbh. N.
sos@sosmodracisme.dk
www.sosmodracisme.dk

11. januar 2013

Til Justitsministeriet
Asyl.visumkontoret@jm.dk

Høringssvar fra SOS mod Racisme, Danmark på udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven (Overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen). Justitsministeriets sagsnr. 2012-941-0008

SOS mod Racisme kan tilslutte sig det fremsendte lovforslag. Vi synes det er en god idé, at asylansøgerne kun skal registreres af politiet, mens afhøringer og interviews om rejserute m.v. og asylmotiv foretages af Udlændingestyrelsen, som også interviewer asylansøgeren i forbindelse med selve asylansøgningen.

Vi vil dog gerne pointere:

1) Overdragelse af denne del af arbejdet til Udlændingestyrelsen bør ledsages af overdragelse af flere ressourcer til Udlændingestyrelsen.

2) De allerfleste spontane asylansøgere kommer illegalt ind i Danmark, da Danmarks og EU's visumregler, lovgivningen med bøder til flyselskaber, der fragter passagerer uden gyldig rejsehjemmel, og Frontex gør, at det næsten er umuligt at komme legalt ind i Danmark fra lande uden for den vestlige verden.

Mange af flygtningenes rejser er arrangeret af menneskesmuglere, som ofte vil have pålagt dem at lyve om rejseruten – eller nægte at fortælle ærligt om den.

Hvis asylansøgernes beskrivelse af rejseruten ikke er sand, må Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet ikke også tillægge asylmotivet, at det ikke er sandt, så at asylansøgeren generelt klandres for utroværdighed og dermed næsten automatisk får afslag på asyl, hvis han taler usandt om rejseruten.

Interviewet i denne fase bør være forudgået af en juridisk instruktion af asylansøgerne af en advokat eller en anden person, der kender asylprocedurene godt. Vedkommende skal fortælle dem, hvor vigtigt det er, at de ikke lyver om grunden til at de søger asyl – og omvendt at de ikke fortier, hvis de evt. har været udsat for tortur og andre former for forfølgelse.

3) Interviewet bør optages på bånd, og der bør bruges uddannet tolk for at mindske risikoen for fejloversættelser – og mulighed for at finde dem, hvis de er der.

Anne Nielsen
Formand for SOS mod Racisme, Danmark

Sendt til Asyl.visumkontoret@jm.dk

11.01.13

**Høring vedr. udkast til Forslag til lov om ændring
af udlændingeloven (Overdragelse af en del af
politiets sagsbehandling i den indledende fase af
asylproceduren til Udlændingestyrelsen)**

Dansk Flygtningehjælp har modtaget ovennævnte lovudkast i høring den 21. december 2012 med frist for bemærkninger den 11. januar 2013.

Dansk Flygtningehjælp finder det vigtigt, at mest muligt af asylproceduren ligger hos en civil myndighed og finder derfor forslaget om at overdrage dele af politiets opgaver til Udlændingestyrelsen positivt.

Dansk Flygtningehjælp håber desuden, at de foreslåede ændringer kan føre til en kortere sagsbehandlingstid i asylprocedurens indledende fase.

Afslutningsvis skal Flygtningehjælpen opfordre til, at asylansøgningseskemaet bevares, da det kan være en vigtig mulighed for, at asylansøgeren frit forklarer om sin baggrund for at søge om asyl.

Med venlig hilsen

Andreas Kamm,
Generalsekretær
Dansk Flygtningehjælp
Email: andreas.kamm@drc.dk/Direkte telefon: 33735130

HØRINGSSVAR

Røde Kors
Blegdamsvej 27
2100 København Ø

Tlf. 3525 9200
info@rodekors.dk

11. januar 2013

Vedrørende udkast til lovforslag om ændring af Udlændingeloven
(Overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen).

Røde Kors takker for det fremsendte udkast til lovforslag (herefter lovudkast). Med lovudkastet bliver en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen overdraget til Udlændingestyrelsen.

Den myndighed, som mest hensigtsmæssigt kan varetage optagen, får også ansvaret. Det vurderes på den baggrund at medføre en kortere og mere effektiv sagsbehandlingstid for den enkelte asylansøger.

Røde Kors hilser derfor lovudkastet velkommen, og har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Adkarl'.

Anders Ladekarl
Generalsekretær

dommerfuldmægtigforeningen

Justitsministeriet
Udlændingeafdelingen
Asyl- og Visumkontoret

København, den 2. januar 2013

**Vedr. Høring over udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven (Overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen).
Deres sagsnr. 2012-941-0008**

Justitsministeriets Udlændingeafdeling har ved e-mail af 21. december 2012 anmodet om Dommerfuldmægtigforeningens eventuelle bemærkninger til udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven (Overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen).

Foreningen skal i den anledning meddele, at foreningen ikke har bemærkninger til lovforslaget.

Dette høringssvar sendes alene elektronisk til: Asyl.visumkontoret@jm.dk.

På foreningens vegne,

Stine Nielsen
Høringsansvarlig
Dommerfuldmægtigforeningen

Justitsministeriet
Udlændingefdeling
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt til: asyl.visumkontoret@jm.dk

11. januar 2013

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-mail
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2013-111-0030
Sagsbehandler
Lasse May
Direkte 3319 3214

**Vedrørende høring over udkast til lovforslag om ændring af udlændinge-
loven (Overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende
fase af asylprocessen)**

1. Ved e-mail af 21. december 2012 har Justitsministeriet anmodet Datatilsynet om bemærkninger til ovennævnte udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven (Overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen).

Datatilsynet har ved e-mail af 8. januar 2013 og telefonisk den 10. januar 2013 indhentet supplerende oplysninger fra Justitsministeriet.

2. Af lovforslagets § 48 e, stk. 3, fremgår følgende:

" Stk. 3. Til brug for Udlændingestyrelsens afgørelse efter § 48 e, stk. 2, foretager Udlændingestyrelsen en undersøgelse med henblik på at fastlægge udlændingens identitet, nationalitet og rejserute og indhente andre nødvendige oplysninger. Udlændingestyrelsen kan til brug for identitetsfastlæggelsen med udlændingens samtykke iværksætte nødvendige personundersøgelser, herunder aldersundersøgelse, sprogtest eller DNA-test."

Af bemærkningernes afsnit 3.1. fremgår bl.a.:

"Bestemmelsen svarer til, hvad der følger af den gældende § 48 e, stk. 2, dog med den ændring, at det efter forslaget vil være Udlændingestyrelsens opgave at foretage en undersøgelse med henblik på at fastlægge udlændingens identitet, nationalitet og rejserute og indhente andre nødvendige oplysninger. Udlændingestyrelsen skal således indhente de nødvendige oplysninger til brug for Udlændingestyrelsens afgørelse om realitetsbehandling af en asylansøgning, herunder vedrørende forhold, der er relevante for at fastslå, om et andet EU-land er ansvarlig for at behandle asylansøgningen efter Dublin-forordningen, eller om særlige hensyn af humanitær karakter taler for, at asylansøgningen skal behandles her i landet.

Det indebærer, at Udlændingestyrelsen skal afholde en samtale med asylansøgeren og til brug for identitetsfastlæggelsen iværksætte nød-

vendige personundersøgelser med udlændingens samtykke, herunder aldersundersøgelse, sprogtest eller DNA-test, hvis det skønnes nødvendigt.”

3. Datatilsynet skal herefter bemærke følgende:

3.1. Datatilsynet lægger til grund, at den foreslåede § 48 e, stk. 3, 2. pkt., er ny i forhold til den gældende udlændingelovgivning. Justitsministeriet har desuden oplyst over for Datatilsynet, at DNA-tests hidtil ikke er anvendt i asylsager.

Datatilsynet skal indledningsvis påpege, at udkastets § 48 e, stk. 3, 2. pkt., efter tilsynets opfattelse rejser spørgsmål i relation til persondataloven. Behandlingen af personoplysninger og forholdet til persondataloven ses imidlertid ikke omtalt i udkastets bemærkninger til lovforslaget.

Det fremgår af udkastets bemærkninger, at Udlændingestyrelsen skal afholde en samtale med asylansøgeren og til brug for identitetsfastlæggelsen iværksætte nødvendige personundersøgelser med udlændingens samtykke, herunder aldersundersøgelse, sprogtest eller DNA-test, *hvis det skønnes nødvendigt*.

Imidlertid fremgår det ikke af udkastet, i hvilke tilfælde det må anses for nødvendigt at foretage sådanne personundersøgelser.

Datatilsynet finder, at det bør fremgå af lovforslagets bemærkninger, i hvilke situationer det må anses for nødvendigt at foretage sådanne personundersøgelser og behandle personoplysninger omfattet af persondataloven i forbindelse hermed.

Datatilsynet skal herved henvise til de grundlæggende principper i persondatalovens § 5 om bl.a. saglighed og proportionalitet. Reglerne i § 5 er en implementering af artikel 6 i databeskyttelsesdirektivet¹.

Datatilsynet finder, at det i den forbindelse også bør beskrives, hvad det nærmere formål med de foreslåede DNA-tests er, samt hvad der sker med de indsamlede oplysninger fra personundersøgelserne, herunder hvad der sker med det biologiske materiale fra DNA-tests, og om oplysningerne bliver videregivet.

3.2. Det fremgår af udkastet til lovforslaget, at nødvendige personundersøgelser, herunder DNA-tests, sker med udlændingens samtykke. Det fremgår imidlertid ikke, om dette samtykke også skal indeholde et samtykke til behandlingen af personoplysninger.

¹ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger

Efter Datatilsynet bør det i bemærkningerne fremgå, med hvilken hjemmel i persondataloven de pågældende personoplysninger indsamles og i øvrigt behandles.

Datatilsynet skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at et samtykke for at opfylde persondatalovens regler skal være en *frivillig, specifik og informeret viljestilkendegivelse*, hvorved den registrerede indvilger i, at oplysninger, der vedrører den pågældende selv, gøres til genstand for behandling, jf. persondatalovens § 3, nr. 8.

3.3. Datatilsynet finder i øvrigt, at udkastet bør overvejes i forhold til internationale forpligtelser på området.

4. Datatilsynet skal anmode om at få lovforslaget i fornyet høring, når de relevante bemærkninger til lovforslaget er udarbejdet.

Med venlig hilsen

Maiken Breüner
Chefkonsulent

| FLYGTNINGENÆVNET |

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Dato: 15. januar 2013
J. nr.: 13/002715
Sagsbeh.: LUR

Ved e-post af 21. december 2012 har Justitsministeriet anmodet Flygtningenævnet om eventuelle bemærkninger til udkast til Forslag til Lov om ændring af udlændingeloven (Overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen).

I den anledning skal Flygtningenævnet meddele, at lovforslaget ikke giver nævnet anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

B.O. Jespersen

Fra: Peter Sindal Lundsberg [psl@mail.ghsdk.dk]
Sendt: 17. januar 2013 11:46
Til: £Asyl og Visumkontoret (951s71)
Cc: psl@ghsdk.dk; nnpan@nanoq.gl; Ulrik Josefsen; jbn@gl.stm.dk
Emne: Høringsskrivelse forslag til lov om ændring af udlændigeloven
sgasnr.: 2012-941-0008

Med henvisning til høringsskrivelse sendt via Rigsombudmanden i Grønland takker Grønlands Selvstyre for muligheden for, at afgive høringssvar til fremsendt lovforslag.

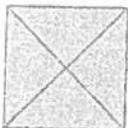
Grønlands Selvstyre har ingen bemærkninger til fremsendte forslag.

I det omfang forslaget vil indgå i en evt. ændring af de for Grønland gældende regler imødeses forslaget til fornyet høring.

For en ordens skyld er kopi af høringssvaret tillige sendt til Rigsombudsmændene i Grønland med henvisning til j. nr.: 60 - 0003.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga / Best regards
Med venlig hilsen

Peter Sindal Lundsberg
Special Advisor - Specialkonsulent

Kalaallit Nunaata Siulitsoqarfia
Grønlands Representation
Naalakkersuisut Siulittaasuata Naalakkersuisoqarfia
The Premier's Office / Formandens Departement

Strandgade 91, 3. sal
Postbox 2151
DK - 1401 København K.
Tlf: +45 3283 3800
Mobil: +45 4034 3125
E - mail: psl@ghsdk.dk

Fra: Lasse May Jørgensen [lj@datatilsynet.dk]
Sendt: 19. december 2012 10:37
Til: £Asyl og Visumkontoret (951s71)
Emne: Udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven, JM j.nr. 2012-941-0004

Justitsministeriet har ved e-mail af 14. december 2012 anmodet Datatilsynet om bemærkninger til ovennævnte udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven.

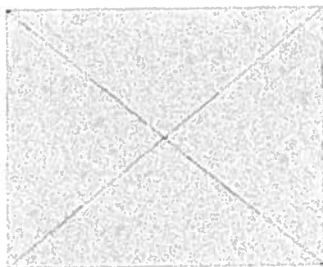
Udkastet giver ikke Datatilsynet anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Lasse May

Fuldmægtig

Direkte telefonnummer: +45 3319 3214
E-post: lj@datatilsynet.dk

Borgergade 28
1300 København K
www.datatilsynet.dk
Tlf.: +45 3319 3200
Fax: +45 3319 3218
E-post: dt@datatilsynet.dk

Østre Landsret
Præsidenten

Den **21 DEC. 2012**
J.nr. 40A-ØL-63-12
Init: cr

Justitsministeriet
Asyl- og Visumkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Justitsministeriet har ved brev af 14. december 2012 (sagsnr. 2012-941-0004) anmodet om eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.).

I den anledning skal jeg meddele, at udkastet ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Efter anmodning sendes denne udtalelse til asyl.visumkontoret@jm.dk.

Med venlig hilsen

Bent Carlsen

Ellen Busck Porsbo

**LANDSFORENINGEN AF
FORSVARSADVOKATER**

Justitsministeriet
Asyl- og Visumkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 Kbh. K

FORMAND:
HENRIK STAGETORN
ST. STRANDSTRÆDE 21
1255 KØBENHAVN K
TLF. 33 12 46 11
FAX 33 12 84 45
E-MAIL: HS@SWLP.DK

SEKRETARIAT:
AMAGERTORV 11, 3.
1160 KØBENHAVN K
TLF. 33 15 01 02
GIRO 735 02 01
E-MAIL: ER@HOMANNLAW.DK

Amagertorv 11
20. december 2012
ER/ER

Vedr.: Sagsnr. 2012-941-0004. Høring over udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.).

Ministeriet har med mail af 14. december 2012 fremsendt ovennævnte høring og anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om en udtalelse, der skal foreligge senest den 11. januar 2013.

Materialet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, der bemærker, at den kan tiltræde, at asylsøgende efter 6 måneders ophold kan tage lønnet eller ulønnet arbejde, medens deres sag behandles, og at børnefamilier kan tilbydes indkvartering i særlige boliger uden for asylcentre.

På foreningens vegne

Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt pr. mail: jm@jm.dk

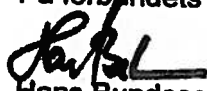
Journalnr. 2012-01023
17. december 2012
HB/mk

Vedrørende sags nr.: 2012-941-0004/630993 – Høring over udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven

Justitsministeriets har i skrivelse anmodet om Politiforbundets eventuelle bemærkninger til ovennævnte forslag.

I den anledning kan det oplyses, at Politiforbundet ikke har bemærkninger til forslaget.

På forbundets vegne - og med venlig hilsen

Hans Bundesen
Sekretariatschef

Advokatrådet

ADVOKAT
SAMFUNDET

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10

1216 København K

Asyl.visumkontoret@jm.dk

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 4. januar 2013
SAGSNR.: 2012 - 4120
ID NR.: 216073

Høring - over udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.)

Ved e-mail af 14-12-2012 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Advokatrådet har ikke bemærkninger til det fremsendte høringsmateriale.

Med venlig hilsen

Lars Ole Jørgensen

Ane Maria Røddik Christensen

Fra: Kate Kengen [KAKE@domstol.dk]
Sendt: 3. januar 2013 13:14
Til: Justitsministeriet
Emne: SV: HØRING over udkast til forslag om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.)

HK Landsklubben Danmarks Domstole har ingen bemærkninger til høring over udkast til forslag til ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.).

Med venlig hilsen
Kate Kengen

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Justitsministeriet [<mailto:jm@jm.dk>]
Sendt: 21. december 2012 11:30
Til: ds@socialrdg.dk; ast@ast.dk; dkr@dkr.dk; hvr@hvr.dk; hts@hts.dk; llodk@llodk.dk; kvinfo@kvinfo.dk; Kate Kengen; krim@krim.dk
Emne: HØRING over udkast til forslag om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.)

Vedhæftet fremsendes Justitsministeriets høring over udkast til forslag om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.).

Med venlig hilsen

Ane Christensen

Fra: HJE004@politi.dk
Sendt: 8. januar 2013 13:56
Til: £Asyl og Visumkontoret (951s71)
Emne: VS: "Snitfladelovforslaget"

Ved en e-mail af 21. december 2012 har Justitsministeriet anmodet om Rigspolitiets eventuelle bemærkninger til et udkast til forslag til Lov om ændring af udlændingeloven (Overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen).

I den anledning kan det oplyses, at Rigspolitiet ikke har bemærkninger til udkastet til lovforslag.

For så vidt angår de økonomiske konsekvenser af lovforslaget for politiet henvises til drøftelserne mellem ministeriet og Rigspolitiets Koncern Økonomi.

Der henvises til Asyl- og Visumkontoret, sags.nr. 2012-941-0008.

Med venlig hilsen

Hans-Viggo Jensen
Seniorrådgiver

Politiområdet
Nationalt Udlændingecenter

Postadresse:
Polititorvet 14, 1780 København V.

Besøgsadresser:
Ejby Industrivej 125-135, 2600 Glostrup
Sandholmgårdsvej 40, 3460 Birkerød

Tlf.: +45 45155200
Lokal: (15) 5200
Mobil: +45 51233009
E-mail: hje004@politi.dk
Web: www.politi.dk

Københavns Byret

Justitsministeriet
Asyl- og Visumkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Præsidenten
Domhuset, Nytorv 25
1450 København K.
Tlf. 33 44 80 00
Fax 33 44 84 88
CVR 21 65 95 09
administration.kbh@domstol.dk
J. nr. 9099.2012.52

Den 7. januar 2013

Ved en mail af 14. december 2012 har Justitsministeriet anmodet om eventuelle bemærkninger til et udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.)

Jeg skal i den anledning på byretspræsidenternes vegne oplyse, at udkastet ikke giver byretterne anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Der henvises til j.nr. 2012-941-0004.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

danske
ERHVERVSSKOLER

Justitsministeriet
Asyl- og Visumkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt via E-mail: asyl.visumkontoret@jm.dk

København den 08. januar 2013
Vedrørende sags.nr.: 2012-941-0004

**Høring over udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven,
kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang for asylansøgere til at
arbejde og bo uden for asylcentre mv.)**

Ved e-mail af 14. december 2012 har Justitsministeriet fremsendt udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven (adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.)

Danske Erhvervsskoler – Bestyrelserne (DE-B) og Danske Erhvervsskoler – Lederne (DE-L) har ingen bemærkninger til lovudkastet.

Med venlig hilsen

Jesper Jans
Uddannelseskonsulent

Thomas K. Ankersen
Specialkonsulent

Justitsministeriet
Asyl- og Visumkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

DATO 9. januar 2013

JOURNAL NR.

RA-2012-8000-0068

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSER

SAGSBEHANDLER: LAL

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 16
1220 KØBENHAVN K

TELEFON 72 68 90 00

FAX 72 68 90 04

Høring over udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.)

Ved e-mail af 14. december 2012 (j.nr. 2012-941-0004) har Justitsministeriet anmodet rigsadvokaturen om en udtalelse vedrørende udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.).

I den anledning kan det oplyses, at lovudkastet ikke giver mig anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Ole Hasselgaard

Vestre Landsret
Præsidenten

Justitsministeriet
Asyl- og Visumkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

J.nr. 40A-VL-55-12
Den 08 01-2013

Justitsministeriet har ved brev af 14. december 2012 anmodet om en udtalelse vedrørende et udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.)

I den anledning skal jeg meddele, at udkastet ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Denne udtalelse sendes efter anmodning til Asyl.visumkontoret@jm.dk.

Der henvises til sagsnr. 2012-941-0004.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Bjarne Christensen".

Bjarne Christensen

Fra: HJE004@politi.dk
Sendt: 8. januar 2013 13:53
Til: EAsyl og Visumkontoret (951s71)
Emne: VS: Asylaftale-lovforslaget

Ved en e-mail af 14. december 2012 har Justitsministeriet anmodet om Rigspolitiets eventuelle bemærkninger til et udkast til forslag til Lov om ændring af udlændingeoven, kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.).

Rigspolitiet har ikke bemærkninger til selve lovforslaget, som udmønter den politiske aftale fra september 2012 om øget fokus på udrejse og om nye muligheder for visse grupper af asylansøgere til at tage beskæftigelse og til at tage ophold uden for asylcentrene.

Det er en grundlæggende forudsætning i udkastet til lovforslag, at de asylansøgere, der omfattes af adgangen til beskæftigelse og/eller ophold uden for asylcentrene, som den altovervejende hovedregel skal medvirke til behandlingen af deres asylsag og til udrejsen i tilfælde af afslag.

Med særligt fokus på situationen for afviste asylansøgere i udsendelsesposition er det nødvendigt, at kravet om (reel) medvirken og tilgængelighed i forbindelse med korrespondance og afhøringer, herunder pligt til løbende at holde sig orienteret om, hvorvidt henvendelser/tilsigelser er sendt til adressen, samt til at reagere på og i overensstemmelse med disse henvendelser/tilsigelser, fastholdes ved administrationen af reglerne som en afgørende forudsætning for effektiviteten i Rigspolitiets arbejde med udsendelse af afviste asylansøgere. Det er derfor vigtigt, at det i den kontrakt, som Udlændingestyrelsen skal indgå med (afviste) asylansøgere, der ønsker at tage beskæftigelse eller at tage ophold uden for asylcentrene, tydeligt kommer til at fremgå, at der er et sådant krav om medvirken og om ubetinget tilgængelighed for myndighederne, at kravet om medvirken gælder i såvel sagsbehandlingsfasen som udsendelsesfasen, at tilsidesættelse af kravet umiddelbart vil få konsekvenser, at den pågældende (afviste) asylansøger nøje vejledes herom ved indgåelsen af kontrakten, og at asylansøgeren ved sin underskrift på kontrakten erklærer sig vejledt herom. Hermed vil man i videst muligt omfang kunne undgå tvivl og misforståelser hos asylansøgeren om betingelserne og om konsekvenserne af ikke at overholde dem.

I forhold til indkvarteringen af afviste asylansøgere kan Rigspolitiet fuldt ud støtte, at der lægges op til en mere målrettet/hensigtsmæssig indkvartering af denne gruppe af asylansøgere, herunder en adskillelse i centersystemet af denne gruppe fra nyankomne asylansøgere. Rigspolitiet skal i den forbindelse henlede opmærksomheden på, at der inden for den samlede gruppe af afviste asylansøgere i udsendelsesposition vil være en gruppe af varierende størrelse, som politiet i særlig grad har behov for at kunne have en løbende og umiddelbar adgang til i udsendelsesfasen. Det drejer sig først og fremmest om de afviste asylansøgere, som efter forslaget i en kortere eller længere periode vil blive omfattet af en målrettet – eventuelt daglig – meldepligt som motivationsfremmende foranstaltning. Det drejer sig endvidere om nogle/grupper af asylansøgere – både sådanne der medvirker og sådanne der ikke medvirker – hvor der kan være behov for i tiden (lige) op til en planlagt udsendelse at have de pågældende til rådighed for sagsbehandling i Rigspolitiet. Sådanne afviste asylansøgere bør i et tæt samarbejde mellem Udlændingestyrelsen og Rigspolitiet kunne indkvarteres i et særligt indrettet asylcenter, der - af hensyn til effektiviteten i udsendelsesarbejdet og en

fokuseret og hensigtsmæssig anvendelse af Rigspolitiets (personale)ressourcer – bør placeres i nærheden af Rigspolitiets sagsbehandlende personale i Center Sandholm.

For at understøtte en effektiv og hurtig udsendelse (tilbagesendelse) i henhold til Dublinforordningen bør et sådant center i de tilfælde, hvor betingelserne for at anvende frihedsberøvelse ikke er opfyldt, hensigtsmæssigt tillige kunne anvendes til indkvartering af asylansøgere, der skal udsendes til et andet EU-land.

Et sådant center vil i givet fald også kunne rumme det stigende antal udlændinge på tålt ophold, der i dag som udgangspunkt har ophold og daglig meldepligt i Center Sandholm, og andre udlændinge, herunder afviste asylansøgere, som er udvist ved dom, og som i dag har ophold og meldepligt flere gange ugentligt i Center Sandholm.

For så vidt angår de økonomiske konsekvenser af lovforslaget i forhold til politiet henvises til drøftelserne mellem ministeriet og Rigspolitiets Koncern Økonomi.

Der henvises til Asyl- og Visumkontoret, sagsnr. 2012-941-0004.

Med venlig hilsen

Hans-Viggo Jensen
Søniorrådgiver

Politiområdet
Nationalt Udlændingecenter

Postadresse:
Polititorvet 14, 1780 København V.

Besøgsadresser:
Ejby Industrivej 125-135, 2600 Glostrup
Sandholmgårdsvej 40, 3460 Birkerød

Tlf.: +45 45155200
Lokal: (15) 5200
Mobil: +45 51233009
E-mail: hje004@politi.dk
Web: www.politi.dk

Fra: Danmarks Løjerforeninger (dl@dklf.dk)
Sendt: 10. januar 2013 19:16
Til: EAsyl og Visumkontoret (951s71)
Emne: SV: HØRING: Udkast til lovforslag om ændring af udlændnigeloven,
kildeskatteloven og integrationsloven

På Danmarks Løjerforeningers vegne meddeler jeg hermed, at vi ingen kommentarer har til det foreliggende lovforslag.

Med venlig hilsen,

Jakob Lindberg, organisationssekretær

Danmarks Løjerforeninger
Sankt Peders Stræde 2, 1. sal
4000 Roskilde

SOS mod Racisme
Nørre Allé 7, 2200 Kbh. N.
sos@sosmodracisme.dk
www.sosmodracisme.dk

11. januar 2013

Til Justitsministeriet
Asyl.visumkontoret@jm.dk

Høringssvar fra SOS mod Racisme, Danmark på Forslag til Lov om ændring af Udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.). Justitsministeriets sagsnr. 2012-941-0004.

Indledning

Flygtninge, der kommer til Danmark for at søge asyl, har behov for en retfærdig vurdering af, om de kan få asyl. Desuden har de, ligesom andre mennesker, behov for respekt om deres menneskelige værdighed, menneskerettigheder, at kunne overskue deres situation og hurtigst muligt få en tryghed i tilværelsen igen. De har også behov for juridisk hjælp under hele processen med at søge asyl.

SOS mod Racisme havde i mange år håbet på, at dansk asylpolitik efter et regeringsskifte igen ville blive baseret på Flygtningekonventionen og på et samarbejde med UNHCR, sådan som Danmark har forpligtet sig til det ved ratificeringen af Flygtningekonventionen af 1951 og protokollen af 1967.

Det nye lovforslag handler væsentligst om asylansøgere adgang til at arbejde og bo uden for asylcentre fra ½ år efter, de har indgivet ansøgning om asyl. Det er et vigtigt fokus! Derimod er vi grundlæggende uenige i, at de kun skal have mulighed for det, hvis de vil medvirke til frivillig tilbagesendelse i tilfælde af, at de bliver afvist af Flygtningenævnet.

I efteråret 2011, sendte SOS mod Racisme udlændingeordførerne et spørgeskema om deres partis udlændingepolitik. S, SF og Enhedslisten ville give asylansøgere lov til at finde arbejde efter 6 måneder, og RV ville lægge loft over hvor antal måneder i et center, hvorefter de måtte flytte ud af centeret, være på midlertidigt ophold og finde arbejde. Ingen af partierne nævnte noget om, at udflytning og arbejde ville blive betinget af et krav om medvirken til frivillig hjemsendelse ved afvisning.

Vi er selvsagt skuffede over, at det nye lovforslag ikke har sit største fokus på at løse de problemer, der har hobet sig op i asylsystemet under VK-O-regeringen, specielt for de afviste asylansøgere, som i årevis har siddet fast i asylcentre uden at måtte arbejde og under stor menneskelig lidelse, men som ikke har turdet rejse tilbage til det land, de kom fra. "Vi lever som dyr - vi kan kun spise og sove", er en bemærkning, vi ofte har hørt fra asylansøgere.

Vi havde forventet, at man havde fundet en løsning for de afviste asylansøgere, der har siddet på et asylcenter i Danmark i årevis, og som ikke tør eller kan rejse tilbage til deres hjemland, fordi de ikke er sikre dér. Men i stedet for fokuserer lovforslaget på, hvordan man - ved løfter om ret til arbejde og

mulighed for at flytte uden for asylcentre - kan overtale asylansøgerne til at skrive under på, at de frivilligt vil rejse tilbage til det land, de er flygtet fra, før der foreligger en endelig afgørelse i Flygtningenævnet – en slags "positiv motivationsfremmende foranstaltning" – nu da de negative "motivationsfremmende foranstaltninger" ikke har virket gennem 9 år.

Flygtningenævnets afgørelser er ikke nødvendigvis endelige eller troværdige!

Flygtningekonventionen definerer i artikel 1 a en flygtning som: en person, der er flygtet fra sit land og *"som følge af en velbegrundet frygt for forfølgelse på grund af sin race, religion, nationalitet, sit tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller sine politiske anskuelser befinder sig uden for det land, i hvilket han har statsborgerret, og som ikke er i stand til – eller på grund af sådan frygt ikke ønsker – at søge dette lands beskyttelse"*.

Efter Flygtningekonventionens definition er vurderinger af forholdene i hjemlandene fra UNHCR og andre uvildige internationale organisationer vigtige begrundelser for " frygt for forfølgelse". Det er gruppetilhørsforholdene, der er nævnt i konventionen, og ikke om en enkelt person kan bevise, han er individuelt og konkret forfulgt! Men Flygtningenævnet tillagde fx ikke vurderinger fra UNHCR om forholdene i Irak nogen større betydning, ej heller UNHCR's anbefalinger om asyl for bestemte, forfulgte grupper, da Danmark tvangstilbagesendte irakiske asylansøgere til Irak i 2009 og indtil Irak efter 2011 nægtede at modtage tvangstilbagesendte asylansøgere.

Imens bruger Flygtningenævnet sin egen version af definitionen på en flygtning: at denne skal kunne godtgøre at være konkret og individuelt forfulgt. Da der sjældent er noget egentligt konkret og individuelt bevismateriale, lægger Flygtningenævnet ekstremt megen vægt på, om asylansøgeren virker troværdig: herunder at han har gengivet sin sag enslydende til Politiet, til Udlændingestyrelsen og til Flygtningenævnet, uden fejlhuskning af datoer, steder og personer. Forklaringen må ikke være ændret eller udbygget i forhold til den forklaring asylansøgeren har givet Udlændingestyrelsen. Og den må heller ikke lyde opdigtet, urealistisk eller på anden måde utroværdig – jf. afgørelser på Flygtningenævnets hjemmeside.

Men fejlhuskning kan nemt opstå hos folk med PTSD, og ligeledes kan dele af oversættelsen ved interviewet med Udlændingestyrelsen være fejlagtig, fx pga. manglende sproglig formuleringsevne. Dette ville kun kunne undersøges hvis interviewet blev optaget på bånd og de relevante steder på båndet kunne genhøres og oversættes. Ofte undersøger Flygtningenævnet ikke påstande om tortur før sagen kommer for nævnet, skønt fundet af følger efter tortur dog kunne bestyrke asylsagen.

Danmark tillader ikke asylansøgere at asylsagen afgøres ved en egentlig domstol – heller ikke som anke over Flygtningenævnets afgørelse, der i princippet derfor er endelig. Ligeledes er Ombudsmanden sat ud af spillet. På trods heraf må Flygtningenævnet omgøre mange af sine afgørelser. Enten fordi, der er kommet afgørelser ved Menneskerettighedsdomstolen i lignende sager, der går imod Flygtningenævnets afgørelser, eller fordi asylansøgerne alligevel ikke kan sendes hjem, og reelt har krav på beskyttelsesstatus, idet Flygtningenævnets vurdering af deres risiko for forfølgelse eller tortur har været forkert.

Danmark har i flere tilfælde udsendt afviste asylansøgere til lande, hvor de var i høj risiko for tortur, og flere er blevet tortureret, fx i Syrien og Iran. I sommeren 2012 tvangstilbagesendte Danmark en afvist asylansøger til Afghanistan. Asylansøgeren havde oplyst, at han havde været udsat for forfølgelse og tortur, uden at hans påstande om tortur var blevet undersøgt. Kommitteen mod Tortur (CAT) fandt derfor, at Danmark havde overtrådt konventionen mod tortur, og han eftersøges nu i Afghanistan med henblik på at han kan få sin asylsag genoptaget i Danmark. Danmark har brudt bestemmelserne imod

refoulement i Konventionen mod Tortur, Flygtningekonventionen og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention ved flere lejligheder.

Det vil derfor være hasarderet af asylansøgere at skrive under på, at de vil medvirke til "frivillig tilbagesendelse" og derefter risikere at blive tilbagesendt til tortur og forfølgelse, efter en fejlagtig afvisning i Flygtningenævnet!

De fleste af de afviste asylansøgere fra lande i borgerkrig rejser ikke frivilligt tilbage, da de vil være i høj risiko for at blive forfulgt, tortureret, kidnappet eller slået ihjel. Mange asylansøgere har endvidere siddet så længe i magtesløshed i asylcentre i Danmark, at de har opgivet eller mistet evnerne til et selvstændigt liv, og mange er blevet depressive eller psykotiske. De fleste har traumer fra hjemlandet, og har fået forværring i deres PTSD. Asylansøgerne har ikke ret til arbejde eller uddannelse – fraset børn/unge under 18 år; de har ikke ret til at bo uden for asylcentre, og de har ikke mulighed for at sætte på et trygt liv i Danmark, da de ikke ved, hvornår de risikerer tvangshjemsendelse, og da mange har oplevet voldsomt mange flytninger mellem asylcentre i Danmark.

Selv i tilfælde, hvor hjemlandet er præget af borgerkrig, vilkårlig vold og forfølgelse af de mindretal, som de pågældende afviste asylansøgere tilhører; og hvor den medicin, en psykotisk asylansøger bruger, ikke kan købes i hjemlandet, eller hvor en asylansøgers påstand om tortur ikke er undersøgt, har Danmark efter regeringsskiftet tvangstilbagesendt afviste asylansøgere og deres familier.

Fra december 2011 til december 2012 har Flygtningenævnet afvist at give asyl til iranske statsborgere, der er født eller opvokset i Irak med henvisning til, at de kunne tage ophold i det nordlige Irak, som første asylland. Men udvisningen kunne ikke effektueres, da Irak ikke accepterer at modtage andre end deres egne statsborgere, og da Irak siden slutningen af 2011 ikke har villet modtage tvangsudsendte irakere. Nu er udrejsefristerne ophævet, og sagerne foreløbigt stillet i bero; men afvisningerne og presset for udrejse har kostet megen menneskelig lidelse. Flygtningenævnets henvisning til at iranerne bare kunne rejse tilbage til det nordlige Irak er i øvrigt i modsætning til FN's anbefalinger, se bilaget.

I 1. halvdel af 2012 har der været 33 selvmordsforsøg i danske asylcentre, og en asylansøger døde efter at have sat ild til sig selv. I eftersommeren 2012 fandt et kollektivt selvmordsforsøg sted blandt 4 afghanske piger fra 12-18 år. Måske er en af årsagerne at flere asylansøgere nu har opgivet håbet om bedre vilkår fuldstændigt: de tør ikke underskrive en aftale om frivillig hjemsendelse, uanset presset fra de "motivationsfremmende foranstaltninger". Og de har mistet håbet om et liv i Danmark uden for asylcentre. Desuden har flertallet PTSD, mange har depression, angst og nogle er blevet psykotiske, ligesom mange børn er skadet. Samtidig er de urimeligt stramme krav til opholdstilladelse af humanitære grunde uændrede: det er fx ikke nok at være lam og sidde i kørestol.

Den daværende VK-O-regering har brugt megen energi på at presse Irak og Afghanistan med, at økonomisk hjælp til genopbygning forudsatte en hjemsendelsesaftale med mulighed for tvangshjemsendelse. Regeringen har ligeledes presset de afviste asylansøgere med "motivationsfremmende foranstaltninger", selv i tilfælde, hvor hjemlandet ikke ville tage imod dem, og i tilfælde hvor UNHCR anbefalede, at flygtninge fra Irak burde have asyl eller beskyttelsesstatus.

International kritik af dansk asylpraksis og -lovgivning

Det har ikke skortet på international kritik af Danmarks asylpraksis: Fra UNHCR, fra FN's menneskerettighedsråd ved upr-vurderingen i 2011, fra CERD, ECRI, LIBE (se bilag 1), og CAT.

CERD klager i sin rapport fra 2006 over, at asylansøgere ikke kan anke Flygtningenævnets afgørelse til en egentlig retsinstans. Desuden kritiserer de behandlingen af asylansøgere, som undtagen i helt

begrænset form ikke har ret til at deltage i aktiviteter i samfundet, men må leve i asylcentre i årevis, og ovenikøbet blive flyttet mange gange.

UNHCR har flere gange beklaget dansk asyllovgivning. Det har i 2009 anbefalet Danmark at give irakerne konventionsstatus eller i det mindste beskyttelsesasyl, samt advaret Danmark mod at tilbagesende folk til Irak, herunder at tilbagesende personer, der ikke i forvejen har boet der, til den nordlige del af landet (Irakisk Kurdistan).

Ligeledes har UNHCR i flere tilfælde advaret Danmark mod at tvangstilbagesendelse til Sri Lanka ville være en overtrædelse af forbudet mod refoulement – i nogle tilfælde blev udsendelsen først hindret i Kastrup Lufthavn, og i andre tilfælde blev tvangsendelserne alligevel gennemført.

ECRI, Europarådets komité mod racisme og intolerance, har i sin rapport i 2012 beklaget, at asylansøgere ikke har adgang til advokatbistand under hele proceduren, men først når sagen skal i Flygtningenævnet.

De har stillet spørgsmålstegn ved Flygtningenævnets påståede uvildighed, da et medlem kommer fra Integrationsministeriet (nu Justitsministeriet)

De henstiller at asylansøgere gives adgang til beskæftigelse og erhvervsuddannelse, og at deres børn gives adgang til almindelige folkeskoler, og at asylansøgere gives tilstrækkelig omsorg og pleje i overensstemmelse med nationale og internationale menneskerettighedsnormer.

LIBE er Europa-parlamentets udvalg for borgernes rettigheder og retlige og indre anliggender.

LIBE var efter et delegationsbesøg i Danmark i 2008 meget bekymret over, at nogle familier havde boet på centrene i over 10 år og fandt, at en sådan asylpolitik ikke garanterede de pågældendes værdighed. Om de afviste asylansøgere, som blev omtalt som personer med en "tålt status" – dvs. ikke personer på "tålt ophold" skrev de:

"De pågældende fanges i et juridisk tomrum, der forhindrer enhver form for integration i samfundet. Den juridiske uklarhed om deres fremtid er i øvrigt en betydelig stressfaktor for de pågældende, der går i konstant frygt for at blive udvist til et land, hvor de er truede.

Ordføreren er særligt bekymret over, at personer, der ansøger om international beskyttelse, selv har ansvaret for at træffe beslutning om deres hjemrejse, fordi regeringen ikke kan træffe denne beslutning på grund af de folkeretlige bestemmelser. Det forekommer paradoksalt at presse disse mennesker til frivilligt at vende tilbage til et land, som Danmark ikke selv kan sende dem tilbage til på grund af folkeretten og indirekte på grund af forbuddet mod enhver for umenneskelig eller nedværdigende behandling.

Ordføreren opfordrer den danske regering til at indføre en klar juridisk status for disse mennesker i lighed med den subsidiære beskyttelse for at give dem mulighed for at blive integreret i samfundet."

Der har således været en betydelig både dansk og international kritik af asylansøgernes forhold og af dansk asylpolitik og lovgivning, men VK-O regeringen valgte ikke at reagere herpå, men blot fortsætte stramningerne.

Kommentarer til det fremsendte lovforslag

"Motivationsfremmende foranstaltninger"

Lovforslaget indeholder nogle sentenser om, at de "motivationsfremmende foranstaltninger" kun skal bruges specifikt og mere målrettet. Generelt er det ikke påvist, at de "motivationsfremmende foranstaltninger" får asylansøgere til at hjemrejse frivilligt; derimod medfører de lidelser både hos børn og voksne i asylcentre, og de medvirker til at skabe sygdom, afmagt og bitterhed hos de afviste. Det ville derfor være logisk at afskaffe de "motivationsfremmende foranstaltninger" helt, da de ikke virker, men påfører asylansøgerne og deres børn unødigt lidelse.

Frihedsberøvelse er en af de såkaldt "motivationsfremmende foranstaltninger". Frihedsberøvelse er omtalt i udlændingelovens § 36-37. På den ene side siges der i bemærkningerne til lovforslaget, at "Siden 2005 har Rigspolitiet således ikke anvendt frihedsberøvelse i udlændingelovens § 36 stk 5, idet erfaringerne har vist, at frihedsberøvelse ikke har den ønskede effekt". Det samme siges senere om frihedsberøvelse efter § 36 stk 6. På den anden side har frihedsberøvelse været anvendt i vidt omfang – dels op til tvangsudsendelser, dels i lange perioder, hvor tvangsudsendelser alligevel ikke har kunnet gennemføres, dels i forhold til at asylansøgere ikke ville give deres identitet til kende. Videre argumenteres i bemærkningerne: (side 55 øverst): "Da frihedsberøvelse ikke længere anvendes som motivationsfremmende foranstaltning, jf. overfor afsnit 6.2.1.4. foreslås der heller ingen ændring af reglerne herom". SOS mod Racisme mener, at denne bemærkning er forkert: Det er netop vigtigt, at fjerne muligheden for at sætte asylansøgere unødigt i fængsel op til 1 ½ år, uden de har begået noget kriminelt!

Frihedsberøvelse er i flere tilfælde blevet ophævet af en højere retsinstans p.g.a. manglende proportionalitet og formål. Der er personer, der har siddet interneret i Ellebæk i over 2 år! Forlængelserne kan nu som følge af harmonisering med EU's tilbagesendelsesdirektiv efter Udlændingelovens §37 maksimalt strække sig over ½ år, dog i særlige tilfælde 1 ½ år. Forlængelserne sker dog næsten automatisk for 4 uger ad gangen ved video-retsmøder, hvor en forsvarsadvokat og tolk sidder ved siden af en asylansøger i Ellebæk, og taler via en skærm med dommer og politiet i Hillerød Ret. Retssikkerheden for de internerede asylansøgere er åbenbart ikke så vigtig for Danmark!

I forbindelse med frihedsberøvelsen kan asylansøgeren endvidere fortsat udsættes for isolation (§37) - uagtet at en stor del af asylansøgerne er torturofre. I 2009 blev en afvist irakisk asylansøger tvangsudsendt til Irak efter en tid i Ellebæk, herunder et kort ophold i Vestre Fængsel i isolationscelle. Hans tilstand var meget forværret efter isolationsfængslingen, og Danmark blev indklaget for CAT.

Medvirken til frivillig hjemsendelse som forudsætning for at måtte tage arbejde og flytte ud af centrene
Det fremsatte lovforslag giver mulighed for, at asylansøgere kan arbejde efter ½ år, men kun hvis de medvirker til deres "frivillige hjemsendelse", hvis de bliver afvist. Lovforslaget forudsætter, at det kun er meget få asylansøgere, der vil få et lønarbejde på normale vilkår. Det tænker vi også, dels på grund af den aktuelle beskæftigelsessituation i Danmark, og dels fordi de fleste asylansøgere ikke tør medvirke til egen tilbagesendelse. Der er jo en grund til, at de er flygtet, uanset at Flygtningenævnet ikke har anerkendt dem som konventionsflygtninge eller som havende et beskyttelsesbehov, eller finder dem troværdige. Der er mange bureaukratiske regler om godkendelsesordninger etc. i lovforslaget, men formentlig kommer kun ganske få asylansøgere i arbejde.

Asylansøgernes medvirken til frivillig hjemsendelse er også krævet, hvis de skal flytte ud af asylcentre. Eneste undtagelse er dog afviste børnefamilier, som ikke vil medvirke til frivillig hjemsendelse, og som efter forslaget kan få lov at flytte ud 12 måneder efter de er blevet afvist, mod hidtil 18 måneder efter de er blevet afvist, hvis personalet i centret finder det formålstjenligt. Der er dog et begrænset antal boliger til familierne.

Reglen om, at boligen skal være placeret i en kommune, der kan anvise flygtninge til, vil indskrænke mulighederne for en bolig, og derfor yderligere svække mulighederne for udflytning betydeligt. Betingelserne om, at asylcentrenes børnehaver, skole, danskundervisning, sundhedsordning etc., stadigvæk skal bruges, virker overdrevne, og låser asylansøgerne fast i en uselvstændig livsførelse med fortsat afhængighed af asylcentre, i stedet for at de får nogen uafhængighed, valgmuligheder og initiativ tilbage, samt muligheder for at træffe andre end asylansøgere, og muligheder for at integrere sig, få venner uden for asylcentret og få et aktivt medborgerskab i det danske samfund.

Betingelserne om ophør ved manglende fortsat medvirken til egen frivillige hjemsendelse efter afvisning af asyl, er tænkt som en positiv "motivationsfremmende foranstaltning": en gulerod som afløser for en pisk! I lyset af, at det fortsat kun drejer sig om relativt få personer, der efter forslaget vil flytte uden for centrene, er de ovenfor nævnte regler helt urimelige og unødvendige. Reglerne burde fjernes fra loven – sammen med kravet om asylansøgernes "medvirken til frivillig hjemsendelse".

Det er skuffende, at børn i den undervisningspligtige alder fortsat ikke har en ret til at deltage i Folkeskolens undervisning, og således kan have mulighed for kontakt med det almindelige Danmark. Børnene bliver således dårligere behandlet end udenlandske børn, hvis familie blot opholder sig i relativt kort tid i Danmark. En ret til brug af Folkeskolen ville i langt højere grad sikre dem mod den nuværende situation med tab af mange års skolegang i forbindelse med flytninger fra center til center, undervisning på centerskoler med et meget begrænset antal fag, og hvor store dele af undervisningen starter forfra med jævne mellemrum, når der kommer nye børn til. Og det ville kunne give børnene et fristed fra asylcentre, og forældrene mulighed for at møde danskere.

Lovforslaget ændrer ikke afgørende på de ting, Danmark er kritiseret for fra indland og udland! Danmark har holdt afviste asylansøgere i et limbo i årevis – nogle i over 10 år, nogle endnu længere. De burde under alle omstændigheder have fået asyl efter 2 eller 3 år, og ikke været henvist til at "leve som dyr" i årevis!

Samlet set finder vi:

Lovforslaget indeholder nogle få positive ændringer:

- muligheden for en praktikplads i forbindelse med en ungdomsuddannelse, således at ungdomsuddannelsen vil kunne gennemføres.
- lidt øgede muligheder for undervisning i dansk, det danske arbejdsmarked og engelsk for voksne i asylcentre.
- mulighed for at stifte bekendtskab med Danmark i tiden før et tilsagn eller afslag om opholdstilladelse.
- mulighed for, at afviste asylsamilier med børn kan flytte i særlige boliger uden for centrene fra 12 mdr. efter de er blevet afvist, mod som nu: 18 mdr. efter.
- det er positivt at "motivationsfremmende foranstaltninger" ikke vil blive brugt rutinemæssigt over for alle afviste asylansøgere, der ikke frivilligt medvirker til deres hjemsendelse – men forstemmende at de ikke er blevet fjernet fra loven

SOS mod Racisme vil anbefale følgende større ændringer:

- at Danmark bør bruge definitionen af en flygtning, som den er givet i Flygtningekonventionen, og give konventionsstatus, når denne er opfyldt - uanset om den pågældende flygtning har været konkret forfulgt, eller blot nærer en velbegrundet frygt herfor
- at Danmark ikke bør lade beskyttelsesstatus være afhængig af den enkeltes evne til at fremstille en troværdig historie om tidligere overgreb og overgreb på familien, men bør tage den generelle situation i landet eller regionen i betragtning, især vedrørende den gruppe, som asylansøgeren tilhører
- at de facto-status eller en lignende status bør genindføres
- at alle asylansøgere, hvis sag ikke er blevet afgjort, eller som ikke har kunnet sendes tilbage til hjemlandet i løbet af 2-3 år efter indgivelsen af asylansøgningen, bør have en form for asyl. Det gælder ligeledes de asylansøgere, hvis sag er gået i hårdknude, selv om der endnu ikke er gået 2-3 år.

- at reglerne om humanitær opholdstilladelse lempes. Desuden at opholdstilladelsen gives for længere perioder ad gangen og hurtigere gøres permanent
- at de motivationsfremmede foranstaltninger bør afskaffes helt
- at asylansøgerne får ret til at anke et afslag fra Flygtningenævnet til en uvildig domstol i Danmark
- at asylansøgerne får advokathjælp under hele processen, dvs. allerede ved ankomsten til Danmark, før indgivelse af asylansøgning. At de får en kvalificeret vejledning om asylproceduren på et sprog, de kan forstå, bl.a. om vigtigheden af at nævne alle forhold, der kan være af betydning for sagen, fra starten af, om at være helt nøjagtig med de oplysninger, de afgiver, og om at oplyse om evt. udsættelse for tortur og kræve at blive undersøgt herfor
- at interviewet med Udlændingestyrelsen optages på bånd, så fejloversættelser vil kunne identificeres, og at der bruges uddannede tolke, som har tavshedspligt
- at voksne asylansøgere - med undtagelse af åbenbart grundløse asylansøgere - bør have ret til at søge arbejde og flytte uden for centrene så snart, de har søgt asyl – uden krav om medvirken til frivillig hjemsendelse i tilfælde af afvisning
- og at der ikke bør være geografiske begrænsninger i Danmark m.h.t. hvor asylansøgerne kan bo uden for centrene
- at de asylansøgere, der bor uden for centrene, bør kunne få udbetalt et beløb til dækning af deres leveomkostninger
- at den personlige støtte, som gives i centrene til asylansøgere bør omlægges, så der i højere grad er tale om en individuel støtte blandt asylansøgere uden for centrene, og at der samtidig etableres mødesteder for asylansøgere såsom frivillighuse, kulturhuse, nationale eller internationale foreninger af asylansøgere uden for centrene
- at asylansøgerne bør omfattes af sygesikringen og have ret til at bruge det offentlige sundhedsvæsen
- og at asylbørn og unge bør have ret til at bruge folkeskolen og ungdomsuddannelser, og at skolernes ekstraudgifter ved integration af asylbørnene kompenseres af Udlændingestyrelsen

Anne Nielsen
 Formand for SOS mod Racisme

Bilag 1: International kritik af dansk asylpraksis og lovgivning

Konklusion fra CERD: FNs Komité til overvågning af Konventionen mod racediskrimination.

Kilde: Concluding observations of the Committee on the Elimination of Racial Discrimination, 19. Oct. 2006

[http://www.unhcr.ch/tbs/doc.nsf/898586b1dc7b4043c1256a450044f331/1b1908f2a6512fddc1257214005accf0/\\$FILE/G0644740.pdf](http://www.unhcr.ch/tbs/doc.nsf/898586b1dc7b4043c1256a450044f331/1b1908f2a6512fddc1257214005accf0/$FILE/G0644740.pdf)

13. The Committee notes with concern that decisions by the Refugee Board on asylum requests are final and may not be appealed before a court. It is also concerned about information according to which asylum-seekers may live with their children in centres for several years, do not have the right to engage in social, professional, educational and cultural activities outside these centres except to a limited extent, and may be transferred many times from one centre to another, thereby weakening established relationships (art. 5).

The Committee recommends that asylum-seekers be granted the right to appeal against the Refugee Board's decisions. It also recommends that the State party review its policy in relation to centres for asylum-seekers so as to ensure that their rights under the Convention are fully respected.

Uddrag af ECRI's resultater og henstillinger i sin 4. rapport om Danmark. Maj 2012, s. 36-39.

ECRI: Europarådets Komité mod racisme og intolerance.

<http://www.coc.int/udghl/monitoring/ccri/country-by-country/denmark/DNK-CBC-IV-2012-025-DNK.pdf>

110. I sin tredje rapport henstillede ECRI, at asylansøgere får advokatbistand ved indgivelse af deres asylansøgning til de kompetente myndigheder og under hele asylproceduren.

111. De danske myndigheder har oplyst, at asylansøgere ikke får advokatbistand ved udfyldning af asylansøgningen og under samtalen med Udlændingesservice. Aktører fra civilsamfundet har tilkendegivet, at de gerne vil tale med nyankomne asylansøgere for at sikre, at de forstår proceduren, og for at yde rådgivning. ECRI konstaterer, at asylansøgningen er et 24 sider langt dokument, som visse asylansøgere kunne have behov for hjælp til at udfylde. ECRI mener tillige, at de bør have juridisk bistand under samtalen med Udlændingesservice. De danske myndigheder har oplyst, at asylansøgere får advokatbistand, når deres sag behandles af Flygtningenævnet.

112. ECRI henstiller, at de danske myndigheder sikrer, at asylansøgere får advokatbistand under hele asylproceduren.

113. I sin tredje rapport henstillede ECRI, at Danmark sikrer asylansøgere mulighed for at fremlægge deres sag i dens helhed for myndighederne ved at give dem lige adgang til de retsmidler, som er til rådighed for alle, som bor i Danmark, herunder retten til at appellere en afgørelse til en uafhængig domstol.

114. De danske myndigheder oplyser, at Udlændingesservice er første instans i behandlingen af asylsager. Hvis ansøgningen afvises her, går den automatisk videre til Flygtningenævnet (i det følgende kaldt Nævnet). Hvis en ansøgning anses for at være åbenlyst ubegrundet, iværksættes en hasteprocedure, som betyder afslag på ansøgningen fra starten. Herefter får Flygtningenævnet mulighed for at tilkendegive, om man er enig i afgørelsen. Er Nævnet ikke enig i afgørelsen, indbringes sagen for Nævnet. De danske myndigheder har tilkendegivet, at afgørelser truffet af denne instans er endelige i henhold til udlændingelovens § 56 8, hvoraf følger, at de ikke kan gøres til genstand for en

domstolsprøvelse. Dette er blevet bekræftet af Højesteret. I henhold til udlændingelovens § 53 b kan åbenlyst ubegrundede ansøgninger afvises, men der er ikke anført en liste over de statsborgere, hvis sager anses for at høre ind under den kategori. De danske myndigheder har oplyst, at sådanne statsborgere kommer fra lande, hvor det ifølge det senest oplyste er usandsynligt, at de vil blive forfulgt. De danske myndigheder har yderligere oplyst, at alle asylansøgninger fra statsborgere fra EU medlemsstater anses for at være åbenlyst ubegrundede, og at det samme gælder ansøgninger fra statsborgere fra f.eks. Albanien, Australien, Canada, Kosovo, Serbien, m.fl. Det er dog ECRIs opfattelse, at asylansøgninger bør behandles individuelt.

115. De danske myndigheder har tilkendegivet, at Nævnet omstøder afgørelsen i ca. 25% af de sager, hvor der gives afslag. Nævnet består af en dommer, et medlem udpeget af Advokatrådet, og et medlem udpeget af det nu nedlagte ministerium for flygtninge, indvandrere og integration. Nævnet havde tidligere fem medlemmer, hvoraf et var udpeget af Dansk Flygtningehjælp og det sidste af udenrigsministeriet. De danske myndigheder har forsikret ECRI om, at Nævnet er uafhængigt. Imidlertid konstaterer ECRI, at der blandt aktører fra civilsamfundet er bekymring for, at Nævnet i den nye sammensætning ikke af offentligheden og asylansøgerne opfattes som værende uafhængigt, eftersom et medlem var udpeget af det nu nedlagte ministerium for flygtninge, indvandrere og integration. ECRI har fået oplyst, at denne person fremover udpeges af justitsministeriet. De danske myndigheder har oplyst, at de agter at udvide sammensætningen af Flygtningesnævnet med et medlem fra udenrigsministeriet og et medlem fra Dansk Flygtningehjælp.

116. I sin tredje rapport henstillede ECRI, at asylansøgere gives adgang til beskæftigelse og erhvervsuddannelse, og at deres børn gives adgang til almindelige folkeskoler. ECRI henstillede tillige, at asylansøgere gives tilstrækkelig omsorg og pleje i overensstemmelse med nationale og internationale menneskerettighedsnormer.

117. Asylansøgere har i princippet ikke lov til at arbejde i Danmark. De kan kun deltage i undervisningen på det asylcenter, hvor de bor, eller være i ulønnet praktik uden for asylcentret, ligesom de gerne må påtage sig frivilligt arbejde. Samtidigt kan asylansøgere, der er blevet tilbudt beskæftigelse i en branche, hvor der er mangel på arbejdskraft, opnå opholdstilladelse (i modsat fald bevarer de deres status indtil en endelig afgørelse er truffet). Proceduren for meddelelse af opholdstilladelse er dog noget besværlig. ECRI finder, at der ved afgørelsen af, hvorvidt asylansøgere skal have lov til at søge lønnet beskæftigelse, bør tages hensyn til en række faktorer, herunder den omstændighed, at det nedsætter risikoen for, at offentligheden ser dem som en byrde for samfundet, og at de der efterfølgende meddeles flygtningestatus har nemmere ved at blive integreret. ECRI mener, at det i princippet er op til myndighederne at fastsætte den periode, der skal gå, inden asylansøgere kan arbejde i det pågældende land, og ECRI modtager derfor med tilfredshed myndighedernes oplysning om, at asylansøgere, hvis ansøgning er under behandling, efter seks måneder vil blive givet mulighed for at arbejde og bo uden for asylcentrene. Myndighederne har tillige oplyst, at der er nedsat en arbejdsgruppe med medlemmer fra flere ministerier til undersøgelse af mulighederne for at lade asylansøgere bo udenfor asylcentrene.

118. De danske myndigheder har yderligere oplyst, at der ifølge folkeskoleloven er undervisningspligt for alle børn i skolealderen, der opholder sig i Danmark i mindst seks måneder. Dette gælder også børn af asylansøgere og uledsagede mindreårige, der ansøger om asyl. De danske myndigheder har tilkendegivet, at alle børn i skolealderen, som Udlændingesservice har myndighed over, i praksis indskrives i en folkeskole umiddelbart efter, at de har fået anvist plads på et asylcenter eller anden form for passende indkvartering finansieret af Udlændingesservice. De danske myndigheder har tillige oplyst, at børn af asylansøgere og asylansøgende mindreårige kan indskrives på et gymnasium, hvis de opfylder de almindelige boglige og sproglige kriterier for optagelse. Det fremgår dog ikke, om de har adgang til universitetet. Ifølge de danske myndigheder får asylansøgere, som Udlændingesservice har myndighed

over, dækket deres adgang til de nødvendige sundhedsydelser⁴¹ af Udlændingesservice og kommunerne.. Myndighederne har yderligere anført, at børn af asylansøgere og asylansøgende uledsagede mindreårige har adgang til sundhedsydelser i samme omfang som andre børn, der bor i landet. Endelig har de danske myndigheder oplyst, at det daglige beløb i kontanthjælp til voksne asylansøgere, som ikke indtager deres måltider på opholdscentret, udgøres af et grundbeløb til dækning af udgifter til mad og andre grundlæggende behov, et tillæg til asylansøgere der har forældremyndighed over mindreårige børn, og et yderligere tillæg, der afhænger af ansøgernes opfyldelse af en kontrakt med opholdscentret. Grundydelsen udgør 40,76 DKK (ca. 5,48 EUR) for ægtepar/samboende voksne og 51,48 DKK (ca. 6,92 EUR) for voksne, der er alene. Børnetillægget for de første to børn er 51,48 DKK for afviste asylansøgere som ikke medvirker til udrejse, 60,08 DKK (ca. 8,08 EUR) for asylansøgere i den indledende fase/Dublinfasen, og 81,52 DKK (ca. 10,95 EUR) for registrerede asylansøgere og afviste asylansøgere som medvirker til udrejse. For tredje og fjerde barn er børnetillægget 42,91 DKK (ca. 5,77 EUR) uanset asylsagens status. Det yderligere tillæg til voksne asylansøgere som opfylder kontrakten med opholdscentret, er 8,59 DKK (ca. 1,15 EUR) for asylansøgere i den indledende fase/Dublinfasen og 30,04 DKK (ca. 4,04 EUR) for registrerede asylansøgere og afviste asylansøgere som medvirker til udrejse. Myndighederne har oplyst, at afviste asylansøgere, som ikke medvirker til udrejse, ikke er berettiget til det ekstra tillæg. ECRI konstaterer derfor med bekymring, at de ydelser, som asylansøgere modtager, er så lave, at de ikke med rimelighed kan siges at være i stand til at leve et værdigt liv.

119. ECRI opfordrer de danske myndigheder til at give asylansøgere ret til at tage lønnet beskæftigelse efter at have opholdt sig i landet i en vis periode. Det henstilles tillige, at asylansøgere ydes passende bistand til at kunne gå på gymnasium og universitet under deres ophold i landet. Myndighederne opfordres indtrængende til at hæve de ydelser, som asylansøgere modtager.

120. De danske myndigheder har oplyst, at der i perioden mellem 2006 og november 2011 blev indgivet ca. 19 000 asylansøgninger, hvoraf omkring 9 200 blev imødekommet. Ifølge de danske myndigheder er den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for en asylsag 100 dage, og i november 2011 var sagsbehandlingstiden for en sag indbragt for Flygtningenævnet omkring 180 dage.

121. Ifølge de danske myndigheder er der mulighed for, at afviste asylansøgere, der har boet på et opholdscenter i halvandet år efter afvisningen af deres ansøgning, kan skaffes særlig indkvartering uden for disse centre. ECRI har dog modtaget meldinger om, at det kun er visse afviste asylansøgere, der skaffes indkvartering uden for asylcentre. ECRI konstaterer samtidigt med bekymring, at der findes børn, som er født i disse centre og har boet der i op til ti år, i et miljø som er skadeligt for deres velfærd, fordi de primært omgås mennesker, som selv er traumatiserede på grund af den uvisse situation, som de befinder sig i. De danske myndigheder har oplyst, at afviste asylansøgere med forældremyndighed over mindreårige, som har boet på et opholdscenter i mere end 18 måneder efter den endelige afvisning af deres asylansøgning, i visse tilfælde kan skaffes særlig indkvartering uden for asylcentre. De har desuden oplyst, at afviste asylansøgere, som ikke kan vende tilbage til deres land og som har medvirket til udrejse, vil få mulighed for at arbejde og bo uden for asylcentre efter en periode på seks måneder.

122. Afviste asylansøgere som medvirker til udrejse fra Danmark behandles anderledes end dem, der ikke medvirker. Dem, der medvirker til tilbagesendelse, men som ikke kan sendes tilbage, f.eks. fordi deres regering nægter at modtage dem, vil få midlertidig opholdstilladelse. Asylansøgere som medvirker til tilbagesendelse, modtager et ekstratillæg på fire € om dagen. De, der ikke medvirker, modtager en nedsat ydelse og er tvunget til at bo i særlige afrejsecentre, og politiet afgør, om de skal melde sig dagligt. De danske myndigheder har oplyst, at afviste asylansøgere som ikke medvirker til tilbagesendelse kan tilbageholdes i en periode på seks måneder, med mulighed for forlængelse til tolv måneder, hvorefter de skal løslades. ECRI har noteret sig, at IMR er bekymret over de midler, der anvendes for at tilskynde afviste asylansøgere, som hidtil har nægtet at medvirke.. IMR mener, at

midlerne næppe har den tilsigtede virkning på dem, der ikke kan sendes tilbage med magt, og at de er ude af proportioner. ECRI mener, at der ikke er noget klart grundlag for at nedsætte ydelsen til de asylansøgere, som ikke medvirker til tilbagesendelse. De danske myndigheder har oplyst, at ovenstående embedsmandsudvalg skal se på de midler, der benyttes som incitament til tilbagesendelse af afviste asylansøgere.

123. ECRI henstiller, at de danske myndigheder sikrer, at afviste asylansøgere med børn, ikke skal bo i lange perioder i opholdscentre, eftersom dette kan være skadeligt for børnenes velfærd.

⁴¹ Udlændingsservice dækker behandling til lindring af smerte, eller behandling som ikke kan udskydes på grund af risiko for varig skade eller for udvikling eller forværring af tilstanden, eller at den bliver kronisk. Se også http://www.nyidanmark.dk/en-us/coming_to_dk/asylum/conditions_for_asylum_applicants/conditions_for_asylum_applicants.htm.

Uddrag fra LIBEs rapport fra en delegation til Danmark i 2008.

Rapporten fra delegationen kan downloades fra: www.sosmodracisme.dk under menuen: EU besøger danske asylcentre.

"Delegationen er meget bekymret over at se, at nogle familier har boet på centrene i godt ti år. Man kan dog konstatere, at når mennesker tilbringer meget lang tid i centrene, kan modtagelsesforholdene ikke betragtes som acceptable. Det er således ikke en politik, der på tilfredsstillende vis kan garantere de pågældendes værdighed."

Om de afviste asylansøgere, der ikke kunne sendes tilbage (de blev i rapporten omtalt som personer med "tålt status", hvilket altså ikke henviser til det særlige "tålt ophold" for kriminelle udlændinge, der ikke kan udvises):

"De pågældende fanges i et juridisk tomrum, der forhindrer enhver form for integration i samfundet. Den juridiske uklarhed om deres fremtid er i øvrigt en betydelig stressfaktor for de pågældende, der går i konstant frygt for at blive udvist til et land, hvor de er truede. Ordføreren er særligt bekymret over, at personer, der ansøger om international beskyttelse, selv har ansvaret for at træffe beslutning om deres hjemrejse, fordi regeringen ikke kan træffe denne beslutning på grund af de folkeretlige bestemmelser. Det forekommer paradoksalt at presse disse mennesker til frivilligt at vende tilbage til et land, som Danmark ikke selv kan sende dem tilbage til på grund af folkeretten og indirekte på grund af forbuddet mod enhver for umenneskelig eller nedværdigende behandling. Ordføreren opfordrer den danske regering til at indføre en klar juridisk status for disse mennesker i lighed med den subsidiære beskyttelse for at give dem mulighed for at blive integreret i samfundet."

UNHCR's anbefalinger

UNHCRs anbefalinger vedr. Irak er opsummeret i Dansk Flygtningehjælps Irak Landeprofil 2011, side 37-40

http://www.flygtningenaevnet.dk/NR/rdonlyres/2F3EFABF-B21D-4A3C-8E8C-850AF9C081BD/0/irak574_udg011011_opt051211.pdf

UNHCR's seneste anbefalinger omkring Irak Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Iraqi Asylum-seekers er fra april 2009.

I juli 2010 offentliggjorde UNHCR Note on the Continued Applicability of the April 2009 UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Iraqi Asylum-seeker. UNHCR anbefaler at de tidligere guidelines fortsat anvendes. UNHCR fastslår videre, at UNHCR's position, hvad angår tilbagesendelser til Irak ligeledes er uændret¹⁷⁸. Dansk Flygtningehjælp henviser således også fortsat til UNHCR's guidelines fra april 2009.

Anbefalingerne fra 2009 fremhæver følgende:

Vedrørende asylansøgere fra de fem centrale provinser *Bagdad, Diyala, Kirkuk, Nineve og Salah Al-Din*

• at UNHCR anser en asylansøger fra de centrale provinser for at have behov for international beskyttelse og henstiller til, at disse betragtes som flygtninge i henhold til Flygtningekonventionen. I det omfang en asylansøger fra central Irak ikke anerkendes som konventionsflygtning, skal international beskyttelse tilbydes i en eller anden form for komplementær beskyttelse¹⁷⁹. I det omfang asylansøgningen alligevel behandles individuelt bør følgende forhold indgå i vurderingen: - På baggrund af den ustabilitet, vold og de menneskerettighedskrænkelser, der forekommer i det centrale Irak er situationen sådan, at der er en sandsynlighed for alvorlige overgreb¹⁸⁰. - Selv hvor et individ ikke personligt har oplevet trusler eller risiko for overgreb, kan begivenheder i ens hjemområde eller i relation til andre være et udtryk for en velbegrundet frygt¹⁸¹. - I det omfang der er tale om ikke-statslige aktører, kan en asylansøger ikke forventes at søge myndighedernes beskyttelse, idet de statslige aktører selv anklages for vold og menneskerettighedskrænkelser. Manglende henvendelse til de lokale myndigheder bør således heller ikke alene medføre, at der stilles spørgsmålstejn ved ansøgningen¹⁸². - Forfølgelse er ikke begrænset til handlinger, der påfører fysiske skader. Handlinger, der begrænser udøvelsen af en persons menneskerettigheder kan også udgøre forfølgelse. Derfor er for eksempel foranstaltninger, der hindrer eller begrænser en persons mulighed for at skaffe sig et levebrød forfølgelse, hvis det betyder, at personens overlevelse hermed er truet. I vurderingen af hvorvidt, der er tale om velbegrundet frygt, skal sådanne hindringer og deres betydning for den enkelte, inklusive den kumulative effekt tages med i betragtningen¹⁸³.

Vedrørende asylansøgere fra de sydlige provinser *Babel, Basrah, Diwaniyah, Kerbala, Missan, Muthanna, Najef, Thi-Qar, Wassit og Al-anbar provinsen*¹⁸⁴:

- at behovet for international beskyttelse af personer fra disse områder bør vurderes individuelt i henhold til Flygtningekonventionen. Der bør tages særlige hensyn til følgende særligt udsatte grupper:
 - Irakere, der er involverede i politiske partier, som er en del af de magtkampe, der foregår
 - Regeringsembetsmænd og andre, der associeres med den nuværende irakiske regering, administration og institutioner
 - Irakere, der opfattes som en del af politiske bevæbnede grupper og partier i opposition
 - Irakere, der arbejder sammen med de multinationale styrker eller udenlandske selskaber
 - Medlemmer af religiøse og etniske mindretal
 - Bestemte professioner, såsom akademikere, dommere, læger og lignende
 - Journalister og andre, der arbejder med medierne
 - FN og NGO medarbejdere, menneskerettighedsaktivister
 - Homoseksuelle
 - Kvinder og børn med særlige profiler
- at UNHCR som udgangspunkt anser brugen af internt flugtalternativ for udelukket i syd- og central Irak, da dette hverken er sikkert, rimeligt eller praktisk muligt under de nuværende sikkerhedsforhold i Irak¹⁸⁵.

Vedrørende asylansøgere fra de tre nordlige provinser, *Sulaymaniah, Erbil og Dohuk*¹⁸⁶.

- at behovet for international beskyttelse af personer fra de nordlige provinser bør vurderes individuelt og i tilfælde, hvor en asylansøger ikke anerkendes som flygtning under konventionen, men alligevel har behov for beskyttelse, bør andre former for komplementær beskyttelse overvejes.

• at UNHCR ikke anser syd- og central Irak for et relevant internt flugtaltemativ for personer fra det nordlige Irak. Hvorvidt et internt flugtaltemativ er en mulighed internt i de nordlige provinser, bør vurderes forsigtigt og konkret og under hensyntagen til de personer, der fremhæves i UNHCR's guidelines.

UNHCR Stockholm har lavet indlæg vedrørende anvendelsen af IFA* i en række nævnssager. Et indlæg vedrører spørgsmålet om anvendelsen af internt flugtaltemativ for en kurder fra Kirkuk til KRI. Heraf fremgår, at UNHCR anbefaler, at spørgsmålet om KRI som muligt internt flugt alternativ for personer fra andre dele af Irak skal vurderes forsigtigt. Dette skyldes de potentielle problemer for nogle personer med at komme ind i KRI, bosætte sig der lovligt samt det faktum, at adgangen til bestemte rettigheder i praksis kan være begrænset afhængig af personens etnicitet, religion og geografiske oprindelse¹⁸⁷. UNHCR skriver i indlægget: "In conclusion, UNHCR is of the view that for an individual with a Kurdish ethnicity originating from the disputed areas such as Kirkuk, the conditions for obtaining a legal right to remain in the area are not guaranteed and any consideration of IFA within the Kurdistan region can therefore not be relevant."¹⁸⁸

¹⁷⁸ UNHCR, juli 2010, s. 6.

¹⁷⁹ UNHCR guidelines, april 2009, s. 18, punkt 12-13.

¹⁸⁰ UNHCR guidelines, april 2009, s. 23, punkt 27.

¹⁸¹ UNHCR guidelines, april 2009, s. 23, punkt 27.

¹⁸² UNHCR guidelines, april 2009, s. 25, punkt 31.

¹⁸³ UNHCR guidelines, april 2009, s. 24, punkt 28.

¹⁸⁴ UNHCR guidelines, april 2009, s. 19-20, punkt 15-16.

¹⁸⁵ UNHCR guidelines, april 2009, s. 20, punkt 17.

¹⁸⁶ UNHCR guidelines, april 2009, s. 20, punkt 17-18.

¹⁸⁷ UNHCR, 10. januar 2011, s. 2.

¹⁸⁸ Ibid. s. 5

*IFA: Internt Flugt Alternativ (rcd.)

Uddrag fra UPR-vurderingen af Danmark, 2011 i FN's Menneskerettighedsråd

Den universelle periodiske bedømmelse af Danmark 2011

Sammenskrevne anbefalinger fra FN's Menneskerettighedsråd.

Institut for Menneskerettigheder, 2011.

<http://www.menneskeret.dk/files/pdf/UPR/UPR%20-%20Sammenskrcvnc%20anbefalinger%20fra%20UNHRC%20-%20IMR%20Maj%202011.pdf>

Danmark blev anbefalet fuldt ud at respektere udlændinges menneskerettigheder uanset deres opholdsgrundlag.⁶⁴

Asylansøgere

Adgang til sundhedsydelse

Danmark blev anbefalet at afhjælpe asylansøgere vanskeligheder med at få adgang til sundhedsydelser, som skyldes den omstændighed, at de ikke har et CPR-nummer, som kræves for at blive identificeret og modtage støtte.⁶⁸

Frihedsberøvelse

Danmark blev anbefalet at sikre, at frihedsberøvelse af flygtningen, indvandrere og asylansøgere kun anvendes som en sidste udvej.⁶⁹

Uledsagede flygtningebørn

Danmark blev anbefalet at revidere udlændingeloven for at sikre, at uledsagede flygtningebørn, som søger asyl, modtager den nødvendige beskyttelse og bistand.⁷⁰

Ret til uddannelse

Danmark blev anbefalet at give lige anerkendelse af retten til uddannelse for uledsagede flygtningebørn.⁷¹

Overholdelse af traktatforpligtelser

Danmark blev anbefalet at vedtage lovreformer som sikrer familiesammenføring af ægtefæller, som har bosat sig i Danmark, især flygtnings familiemedlemmer, i overensstemmelse med Flygtningekonventionen (1951) og protokollen fra 1967, samt Statsløsekonventionen (1954) og Konventionen om begrænsning af statsløshed (1961).⁷⁶

Familiesammenføring af børn

Danmark blev anbefalet at tillade familiesammenføring af børn i så mange sager som muligt.⁷⁷

Danmark blev anbefalet at sikre, at børn involveret i ægteskabelige tvister har mulighed for at bevare en reel kontakt med den forælder, som er bosat udenlands.⁷⁸

Permanent opholdstilladelse

Danmark blev anbefalet at revidere kravene til indvandrere og asylansøgere for at opnå permanent opholdstilladelse og statsborgerskab samt at fjerne tilbagevirkende elementer i disse krav.⁷⁹

Udvisning, tilbagesendelse af udlændinge samt diplomatiske forsikringer

Danmark blev anbefalet at sikre, at enhver beslutning, som forpligter en udlænding til at forlade landet, er i overensstemmelse med internationale standarder. Under ingen omstændigheder bør en person, som behøver international beskyttelse, blive udsendt i strid med:

- Flygtningekonventionen,
- Konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf og
- International konvention om borgerlige og politiske rettigheder.⁸¹

Herunder blev Danmark anbefalet:

- At revidere sin praksis for udsendelse af udlændinge til områder, hvor de risikerer forfølgelse eller alvorlig overlast.⁸²
- Tæt at overvåge situationen i asylansøgers oprindelsesland;⁸³
- Ikke at anvende diplomatiske forsikringer til at omgå princippet om non-refoulement;⁸⁴
- Vise særlig forsigtighed, når udlændinge tilbagesendes til Irak.⁸⁵

⁶⁴ Anbefaling nr. 61 og 128 (Ecuador og Brasilien)

⁶⁸ Anbefaling nr. 114 (Frankrig)

⁶⁹ Anbefaling nr. 131 (Slovakiet)

⁷⁰ Anbefaling nr. 119 (Polen)

⁷¹ Anbefaling nr. 111 (Honduras)

⁷⁶ Anbefaling nr. 116 og 130 (Grækenland og Ecuador)

⁷⁷ Anbefaling nr. 116 (Grækenland)

⁷⁸ Anbefaling nr. 105 (Italien)

⁷⁹ Anbefaling nr. 123 (USA)

⁸¹ Anbefaling nr. 120 og 125 (Mexico og Holland)

⁸² Anbefaling nr. 117, 118 og 126 (Schweiz og Korea)

⁸³ Anbefaling nr. 126 (Korea)

⁸⁴ Anbefaling nr. 118 (Schweiz)

⁸⁵ Anbefaling nr. 117 (Schweiz)

Asyl.visumkontoret@jm.dk

Høring over udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.)

Ankestyrelsen har ingen bemærkninger til udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven.

Venlig hilsen

Tove B. Andersen

10. januar 2013

J.nr. 0001690-12

Ankestyrelsen
Amaliegade 25
Postboks 9080
1022 København K

Tel +45 3341 1200
Fax +45 3341 1400
ast@ast.dk
sikkermail@ast.dk
www.ast.dk

EAN-nr:
57 98 000 35 48 21

Åbningstid:
man-fre kl. 9.00-15.00

Justitsministeriet
Asyl- og Visumkontoret
Att.: Ane Røddik Christensen
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Asyl.visumkontoret@jm.dk

J.NR.: 2012-1.10-0001

Vores ref.: KE

Mail: ke@uc-dk.dk

Telefon: 33 38 22 05

10. januar 2013

Høringsvar vedrørende udkast til ændring af Udlændingeloven m.fl.

Kære Ane Røddik Christensen

Professionshøjskolerne's Rektorkollegium takker for indkaldelsen til Høring over forslag til ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo udenfor asylcentre mv.).

Kollegiet har denne bemærkning:

På side 41-42 i udkastet åbnes der op for lønnet praktik for erhvervsuddannelserne, mens der intet står om professionsuddannelserne, hvilket Kollegiet gerne så indføjede, således kunne afsnittet side f.eks. 42 ændres til:

"Der skal desuden etableres adgang til lønnet praktikforløb som led i en ungdomsuddannelse, ligesom mulighederne for eksterne undervisnings- og aktiveringstilbud for voksne asylansøgere skal styrkes ved f.eks. tilbud om undervisning på produktionsskoler, *professionshøjskoler* eller deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelser (AMU-kurser)."

Med venlig hilsen

Marianne la Cour Sonne
Direktør,
Sekretariatet for Professionshøjskolerne's Rektorkollegium

Professionshøjskolerne
Ny Vestergade 17 st.tv.
1471 København K.
Tlf. 33 38 22 00
Fax 33 38 22 09
uc-dk@uc-dk.dk
www.uc-dk.dk

RETSPOLITISK FORENING

HØRINGSSVAR

fra Retspolitisk Forening

**Høringsvar fra Retspolitisk Forening over lovforslag om ændring af
udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven.
– sagsnr. 2012-941-0004**

Retspolitisk Forening må først konstatere, at det overordnede formål med lovforslaget og hensigten om at styrke en vellykket integrationsproces er særdeles ønskværdigt.

Dog skal det understreges, at målsætningen om blandt andet at opnå dette gennem en halvering af sagsbehandlingstiden bør planlægges nøje. En hurtig og effektiv sagsbehandling er en forudsætning for en vellykket integration, men der ligger en risiko i at sætte effektiviteten af sagsbehandlingen over kvaliteten af den. En effektivisering uden de tilstrækkelige midler til at bakke den øgede arbejdsbyrde op, kan føre til flere fejl i processen, hvilket ikke bør accepteres. Derfor bør den tidsmæssige faktor ikke fastlåses som et isoleret succeskriterium for en vellykket sagsbehandling.

Ud fra en samlet vurdering anses lovforslaget for en forbedring af vilkårene for de asylansøgere, der får opholdstilladelse her i landet. Dog vurderes konsekvenserne af en eventuel overtrædelse af betingelserne for at opnå privilegierne at være for vidtgående. Særligt henset til de vidtgående konsekvenser for overtrædelse, synes formuleringerne omkring kravene til betingelsernes opfyldelse at være for upræcise.

Foreningen vil derfor anmode Justitsministeriet om nøje at vurdere disse konsekvenser og formuleringen af de omstændigheder, der fører til dem. Vi forbeholder os derfor adgangen til at komme tilbage til disse spørgsmål, når lovforslaget, evt. i revideret form, når frem til behandling i folketinget

København, den 11.1. 2013

Bjørn Elmquist
formand

Susi Hjorth Bærentzen
bestyrelsesmedlem

Amnesti Nu
www.amnesti-nu.dk

Uopfordret høringssvar til lovudkast af 14.12.12.

Lov om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven

(Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.)

fra Amnesti Nu

I initiativet Amnesti Nu har vi siden 2006 arbejdet for amnesti til de asylansøgere, der har siddet fast i det danske asylsystem i 3 år og derover. Seneste tal, som vi har kunnet få fra officielt hold fortæller, at det ved årsskiftet 2012 drejede sig om 258 børn og voksne.

Vi engagerer os bl.a. aktivt som frivillige kontaktpersoner for asylansøgere i centrene, og fra dette arbejde kender vi til fulde til de fysiske og psykiske skadevirkninger, som er følgen af de lange tidsubestemte opholdstider i centrene. Det er skader, som forskningen for længst har dokumenteret, og som regeringen med det indeværende lovforslag nu også erkender.

Vi finder det derfor positivt, at børnefamilier et år efter endeligt afslag på asyl kan få lov til at flytte uden for centrene. Men da den forudgående sagsbehandling meget let kan risikere at trække i langdrag, på trods af intentionerne om det modsatte, risikerer børn fortsat at leve alt for længe i store overfyldte og stressende asylcentre. Miljøer, som børn overhovedet ikke bør leve i.

Vi finder det desuden positivt, at enkeltpersoner og par uden børn kan flytte ud fra centrene ½ år efter indgivelse af ansøgning om asyl. Men da disse forbedrede vilkår kun kan opnås ved at de pågældende samarbejder om fastlæggelse af identitet og underskriver på frivillig hjemrejse, er det indlysende, at det store flertal af asylansøgere fortsat vil sidde tilbage i asylcentre. De har hidtil ikke villet skrive under på at rejse hjem til de selv samme farer, som de har været tvunget til at flygte fra, og vil fortsat ikke turde gøre det. Nye asylansøgere vil næppe heller ikke skrive under. Facit bliver, at vi fortsat kommer til nedbryde mennesker, der som udgangspunkt har været fulde af resurser, ved at lade dem leve en indholdsløs dagligdag uden fremtidsperspektiv i det danske asylsystem.

Det nye lovforslag løser på ingen måde dette alvorlige problem.

På vegne af Amnesti Nu

www.amnestinu.dk

11.1.2013. Lisbeth Algreen, Nanna Carlsen, Gerd Gottlieb, Tove Krag og Toni Liversage

RIGSADVOKATEN

Justitsministeriet
Udlændingefdelingen
Asyl- og Visumkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

DATO 11. januar 2013

JOURNAL NR.

RA-2012-8000-0089

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSE

SAGSBEHANDLER: MNY

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 16
1220 KØBENHAVN K

TELEFON 72 88 90 00

FAX 72 88 90 04

Høring over udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven

Ved e-mail af 21. december 2012 (sagsnr. 2012-941-0008) har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse vedrørende et udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen).

I den anledning skal jeg meddele, at lovudkastet ikke giver mig anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Ole Hasselgaard

Justitsministeriet
Asyl- og Visumkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

THE DANISH
HELSINKI
COMMITTEE
FOR HUMAN
RIGHTS

Sendt elektronisk til asyl.visumkontoret@jm.dk

Den 11. januar 2013

Høring over udkast til Lov om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven. (Adgang til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.). Dok. 632993.

Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder (DHK) har gennemgået udkastet til Lov om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven.

Lovforslaget har sin baggrund i aftalen mellem regeringen, Enhedslisten og Liberal Alliance om: Øget fokus på udrejse – nye muligheder for asylansøgere.

DHK tilslutter sig intentionerne i ovennævnte aftale og finder, at den er et væsentligt bidrag til forbedring af det danske asylsystem, og et opgør med mange af problemerne i det nuværende danske asylsystem, problemer, som bl.a. har deres udspring i de ofte meget langvarige ophold i asylcentre. Vi lægger især vægt på følgende forhold:

- Intentionerne om en hurtigere sagsbehandling i asylsager. Tilstrækkeligt grundige og juridisk uangribelige afgørelser i asylsager må nødvendigvis tage sin tid, men de ofte meget lange ventetider på opstart af sagsbehandlingen, afgørelse i Udlændingestyrelsen og evt. behandling i Flygtningenævnet er en stor belastning for asylansøgerne, og er ofte med til at forværre tilstand og integrationsevne for især traumatiserede flygtninge.
- Mulighederne for at kunne arbejde under asylbehandlingsperioden (efter 6 måneder) er væsentlige for at modvirke den ofte meget lange ledighedsperiode, som kan have ødelæggende virkning på asylansøgernes arbejdsevne og integrationsmuligheder.
- Mulighederne for udflytning fra asylcentre til almindelige boliger vil fremme en hurtig integration.
- Mulighederne for familier med mindreårige børn for at blive bosat uden for asylcentre, også selv om familierne ikke vil samarbejde om udsendelse. Set fra et menneskerets-synspunkt er dette måske den vigtigste forbedring i forhold til det nuværende asylsystem. Børnene bliver de uskyldige ofre ved en langstrakt asylbehandling, når de skal opholde sig i årevis i et asylcenter.

DHK finder, at aftalens intentioner på udmærket vis er blevet udmøntet i udkastet til det foreliggende lovforslag, herunder de mange praktiske problemer, som ændringerne vil medføre.

Aftalens forbedringer modsvares af stramningerne i de såkaldte "motivationsfremmende foranstaltninger" for frivillig udrejse. Det er dog DHK's opfattelse, at stramningerne her modvirkes af den forøgede udrejsefrist, rådgivningen og støtten til frivillig udrejse. Selv om det er menneskeligt forståeligt, at asylansøgere, som har fået afslag, men som selv finder, at de har et legitimt asylgrundlag, ikke ønsker at rejse frivilligt tilbage, er tvangsudsendelse så traumatiserende, og ofte objektivt ikke i asylansøgernes interesse, at en forøgelse af andelen, der udrejser frivilligt, vil være en forbedring.

Det er dog et spørgsmål, hvor stor betydning de nye rettigheder til arbejde uden for asylcentre i praksis kan få i lyset af det nuværende arbejdsmarked.

Det fremgår generelt, at lovforslaget ikke gælder for personer på tålt ophold. Dette er forståeligt, når det drejer sig om personer, der er til fare for statens sikkerhed, eller om hård eller gentagen kriminalitet, men mange på tålt ophold har fået en dom for ganske små kriminelle forhold.

DHK vil foreslå at indføre en mulighed for dispensation for mindre belastede, primært med henblik på arbejdstilladelse, for om muligt at give dem en mulighed for at skabe sig en bedre fremtid.

Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder står naturligvis til rådighed, såfremt disse bemærkninger ønskes uddybet. Henvendelser herom kan rettes til Karsten Fledelius på telefon 40134060 eller til sekretariatsleder Philip Maschke på telefon 33918118, e-mail main@helsinki-komiteen.dk

Samtidig med vor tilslutning på mange punkter til de forbedringer, vi finder i det udsendte lovforslag, vil vi dog ikke undlade afslutningsvis at udtrykke vor misbilligelse af den korte høringsfrist lagt i en primær ferieperiode, julen, og derudover pege på, at lovforslagets udsendte tekst bærer præg af et vist sjusk, jf. bl.a. side 59 (manglende ord, slåfejl).

På vegne af Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder

Karsten Fledelius

Universitetslektor, formand

Justitsministeriet

Høring over lovforslag om overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen

KL har modtaget udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven, vedr. overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen.

KL har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Sara Glähler Lindberg

Den 11. januar 2013

|

Sags ID: 1569450

Dok.ID: 1569450

SGL@kl.dk

Direkte 3370 3149

[Click here to enter text.](#)

Weidekampsgade 10

Postboks 3370

2300 København S

Telefon 3370 3149

www.kl.dk

Side 1/1

KL's høringsbemærkninger til lovforslag om asylansøgers mulighed for at bo og arbejde udenfor asylcentret

KL har den 14. december 2012 modtaget udkast til ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven. Lovforslaget har til formål at gennemføre asylaftalen fra september 2012 mellem regeringen, Enhedslisten og Liberal Alliance. Høringsfristen er fastsat til den 11. januar 2013.

KL har ikke indenfor høringsfristen haft mulighed for politisk behandling af udkastet, hvorfor der tages forbehold for eventuelle efterfølgende bemærkninger.

Usikkert hvor stor effekten vil være

KL ser som udgangspunkt positivt på, at vilkårene for asylansøgere forbedres, så forudsætningerne for en vellykket integrationsproces i kommunerne for de asylansøgere, der efterfølgende får opholdstilladelse, forbedres. For de asylansøgere, der får afslag på asyl, er det ligeledes positivt at indsatsen for frivillig hjemrejse forstærkes.

Lovudkastet bærer imidlertid præg af, at det politiske ønske om at give asylansøgere adgang til at arbejde og bo uden for asylcentre, i praksis er ganske kompliceret at omsætte til virkelighed. KL havde gerne set, at der i bemærkningerne til lovudkastet var foretaget et skøn over, hvor stor en andel af asylansøgerne, herunder de afviste asylansøgere, der vil tage mod de nye tilbud. Det er ikke sket.

Ud fra enkeltstående bemærkninger i udkastet ser det imidlertid ikke ud til, at regeringen forventer, at lovforslaget vil få den store effekt i forhold til det antal, der kommer i arbejde eller finder egen selvfinansieret bolig. Fx hedder det på side 24, at "antallet af asylansøgere i beskæftigelse vil være beskedent" og under oplysninger om de økonomiske konsekvenser ved

Den 1. oktober 2013/11. januar 2013

1

Sags ID: 15693961569396

Dok.ID: 15693961569396

BIR@kl.dk

Direkte 3370 3800

Mobil 2326 3872

Waldemarsgade 10

Postboks 3370

2300 København S

Telefon 3370 3800

www.kl.dk

Side 1/4

indførelse af en bruttoskatteordning på 30 pct. ved lonarbejde, hedder det, at den ikke skønnes "at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser". Formuleringen "nævneværdige konsekvenser" er selvfølgelig åben for fortolkninger, men hvis blot 200 årspersoner kommer i arbejde og har en en lønindkomst på mellem 180-200.000 kr., så vil det give 12 mio. kr. i skatteindtægter. Når det ikke synes værd at nævne, fristes man til at antage, at det vil være et meget lille antal, der reelt får mulighed for at komme i arbejde og dermed også bo i egen selvfinansieret bolig.

Muligheden for at bo udenfor asylcentret vil derfor nok i hovedsagen begrænse sig til de såkaldte "selvstændige boliger i tilknytning til et asylcenter" og til privat indkvartering hos familie eller bekendte.

Afledte konsekvenser for kommunernes opgaver

Som udgangspunkt lægger udkastet til lovforslag ikke op til en ændret opgavefordeling mellem stat og kommuner. Selv med dette udgangspunkt, dvs. at det alene er Udlændingestyrelsens ansvar at stå for de nye ordninger, vil lovforslaget imidlertid efter KL's opfattelse have en række afledte virkninger for kommunernes opgaver.

Det gælder i forhold til den beskæftigelsesrettede indsats og virksomhedskontakten, hvor der vil være øget efterspørgsel efter de i forvejen begrænsede praktikpladser. Der savnes i øvrigt en beskrivelse af, hvordan virksomhedskontakten for asylansøgere koordineres med den kommunale beskæftigelsesindsats.

Det gælder i forhold til kommunernes tilsynsopgaver i forhold til børnefamilier, herunder foranstaltninger efter serviceloven. Hvem foretager socialfaglig undersøgelse ved underretning eller anden form for støtte? Hvem sørger for fritidstilbud til børn og unge? Ved udflytning fra asylcentre, herunder især flytning i egen bolig, vil kommunernes nuværende opgaver blive både forøgede og mere komplicerede.

Og hvem varetager den generelle vejledning af familier, der får egen bolig: kontakt til boligforening, forsyningsvirksomheder, tilmelding til licens, oprettelse af NEM konto mv., og hvem følger op på den generelle trivsel?

KL savner en beskrivelse af konsekvenserne for kommunernes opgaver, herunder snitflader mellem de opgaver, som påhviler Udlændingestyrelsen og indkvarteringsoperatøren, og de opgaver, som påhviler kommunerne.

Boligplacering

Det fremgår af lovforslaget, at principperne i integrationsloven for boligplacering af flygtninge også finder anvendelse, når asylansøgere flytter fra et asylcenter. En asylansøger kan således ikke opnå bopæl i en såkaldt "kvote-nul kommune". Det gør sig gældende uanset, om ansøgeren finder egen bolig, eller indkvarteres privat hos bekendte eller slægtninge. KL hilser denne bestemmelse velkommen.

Alligevel er det KL's opfattelse, at det nuværende kvotefordelingssystem kan blive udsat for et pres. Det fastslås således, at den kommune, hvor pågældende eventuelt har opnået bopæl i asylfasen, som hovedregel overtager integrationsansvaret, når og hvis der meddeles opholdstilladelse. Det betyder, at en kommune sagtens kan komme i den situation, at den skal overtage integrationsansvaret for et betydeligt antal personer udover den aftalte eller fastsatte kvote. Udlændingestyrelsen skal dog i disse tilfælde indhente en udtalelse fra kommunen om, hvorvidt der er særlige grunde til, at den pågældende eller dennes familie *ikke* skal boligplaceres i kommunen. I lovforslaget gives eksempler på særlige grunde, fx krævende behandling for sygdom eller kommunens manglende integrationsevne i forhold til individuelle behov. KL antager på den baggrund, at der i langt de fleste tilfælde ikke er særlige grunde til at sige nej til en boligplacering trods det faktum, at kvoten evt. allerede er opbrugt.

Trods bestemmelserne om, at boligplacering ikke kan finde sted i en "kvote-nul-kommune", vil det efter gældende praksis i forbindelse med visitering af flygtninge til kommunerne alligevel kunne ske. Udlændingestyrelsen kan således vælge at placere en flygtning i en kvote-nul kommune, såfremt særlige forhold taler herfor. Denne praksis kan også genkendes i integrationslovens § 18, hvorefter en kommune i særlige tilfælde skal overtage ansvaret for en borger omfattet af integrationsloven, hvis denne flytter til kommunen indenfor den tre-årige integrationsperiode. Et sådant særligt forhold er i begge tilfælde bl.a. beskæftigelse.

I det fremsatte lovforslag og tilhørende bemærkninger, savnes der en afklaring af, hvilket forhold beskæftigelse opnået i asylansøgningsfasen vil have på visitationen til kommunerne.

Har ansøgeren f.eks. i ansøgningsfasen opnået beskæftigelse i X Kommune, men bosat sig i Y Kommune grundet X Kommunes kvote-nul status, vil dette beskæftigelsesforhold så betyde at Udlændingestyrelsen vil visitere ansøgeren til X Kommune ved meddelelse om opholdstilladelse – og dermed følge gældende praksis?

Det er ligeledes uklart, hvordan "vægtningen" af f.eks. beskæftigelse eller muligheden for privat indkvartering hos bekendte eller familie i en "kvote-

nul kommune" vil være, og om der vil blive taget hensyn til sådanne forhold.

Selvom det i lovforslaget bestemmes, at der ikke kan tages ophold i en "kvote-nul kommune," og der ikke umiddelbart er nogen undtagelsesbestemmelser, så er dette er ikke i overensstemmelse med den betydning, man hidtil har tillagt disse forhold i forbindelse med visitering til kommunerne.

KL skal foreslå, at der i samarbejde med kommunerne sker en præcisering af visiteringskriterierne med henblik på, at principperne om ligelig fordeling af antallet af flygtninge mellem kommunerne fortsat vil være gældende.

Med venlig hilsen

Birger Mortensen

Børnerådet

Asyl- og visumkontoret
Justitsministeriet
Slotholmsgade 10
1216 København K
Asyl.visumkontoret@jm.dk

Den 11.01.2013
Jnr. 3.5.10 AMC

Høringssvar til udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven. (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo udenfor asylcentre)

Børnerådet finder, at lovforslaget overordnet vil medføre forbedringer for mulighederne for trivsel for asylsøgende børn samt børn i asylsøgende familier. Det, at familier nu får mulighed for at bo og arbejde udenfor asylcentre, vil give børnene mulighed for at deltage i aktiviteter og danne netværk i det almindelige samfund. Børnerådet håber, at ændringerne vil forbedre familiernes, herunder børnenes grundlæggende levevilkår samt øge børnenes inklusion. Børn i asylsøgende familier er i en særligt udsat situation, hvor fokus på inklusion er særdeles vigtig.

Børnerådet mener, at når uledsagede mindreårige asylansøgere kan flytte ud af centrene, hvis det vurderes at være til barnets bedste, er det medvirkende til, at barnet kan opnå øget trivsel og netværk. Det er særligt positivt, at bestemmelsen sætter barnets bedste i centrum, hvilket er i overensstemmelse med FN's Børnekonvention. Børnerådet bemærker, at inddragelsen af tarv-begrebet er relativt nyt i denne sammenhæng. Børnerådet finder det fuldstændig afgørende, at der tages udgangspunkt i barnets bedste omkring beslutninger og afgørelser indenfor udlændingeområdet, såvel som det er tilfældet indenfor eksempel servicelovens område, som Børnerådet også har påpeget i tidligere høringssvar¹.

Børnerådet ønsker at pege på et par væsentlige forudsætninger for, at forbedringerne i praksis kan realiseres:

- For det første skal det sikres, at Udlændingestyrelsen besidder de nødvendige børnefaglige kompetencer i forbindelse med vurderingen af de mindreåriges uledsagede asylsøgers tarv. Vi vil derfor anmode om, at det præciseres i lovgivningen, at vurderingen foretages af børnefagligt personale.
- For det andet skal det sikres, at familierne og de uledsagede mindreårige bliver oplyst om mulighederne for udflytning og arbejde. De skal støttes og hjælpes til at finde bolig og arbejde, da denne proces kan være kompliceret, og der derfor er en risiko for, at processen opleves uoverskuelig af familien eller den uledsagede mindreårige.

Børnerådet bakker ud fra ovenstående op om ændringsforslaget og påpeger vigtigheden af børnefaglige kompetencer i Udlændingestyrelsen i forbindelse med vurderingen af barnets tarv. Børnerådet bifalder, at barnets tarv indskrives i loven, og at børneperspektivet sikres for asylbørn generelt.

1

<http://brd.synkronvia.com/b%3b8rner%3ba5det+mener/h%3b8ringssvar/h%3b8ringssvar+2012/h%3b8ringssvar+11+-+12-c8-+april>

Børnerådet

Med venlig hilsen

Per Larsen
Formand for Børnerådet

Annette Juul Lund
Sekretariatschef

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Høringssvar på udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven

DA har modtaget høring om udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven, hvor der gives adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre m.v.

11. januar 2013
BTF

Dok ID: 22861

DA skal oplyse, at sagen falder uden for DA's virkefelt, og at vi under henvisning hertil ikke ønsker at afgive bemærkninger.

Med venlig hilsen
DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

Berit Toft Fihl

Landsorganisationen i Danmark
Danish Confederation of Trade Unions

Islands Brygge 32D
Postboks 340
2300 København S

Telefon 3524 6000
Fax 3524 6300
E-mail lo@lo.dk

Justitsministeriet
Asyl- og visumkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sagsnr. 12-101
Vores ref. EKH/ENE/1gy
Deres ref. 2012-941-0004

Sendes pr. e-mail til asyl.visumkontoret@jm.dk.

Den 11. januar 2013

Høringssvar: Lov om ændring af udlændingeloven (adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre)

LO har modtaget høringsskrivelse angående nævnte ændring af udlændingeloven mv.

LO kan fuldt tilslutte sig, at asylansøgere efter seks måneders ophold gives mulighed for at arbejde og bo uden for asylcentre.

Vi deler lovforslagets intentioner om en styrket integrationsindsats for asylansøgere, og ser i den forbindelse muligheden for at søge arbejde, deltage i danskundervisning og tilegne sig kompetencer gennem forskellige uddannelses tilbud, som forhold der kan medvirke til en vellykket integration.

LO finder det positivt, at asylansøgerkurset kommer til at omfatte arbejdsmarkeds-, uddannelses- og boligforhold, men vil pege på vigtigheden af at inddrage løn- og arbejdsforhold på det danske arbejdsmarked, da disse forhold bestemmes af aftaler mellem arbejdsmarkedets parter. Forhold som hovedparten af asylansøgerne formodentlig ikke er bekendt med fra deres hjemland.

Med hensyn til administration af ordningen om beskæftigelse fremgår det ikke særligt tydeligt, hvilken procedure der er gældende for asylansøgerens beskæftigelse. I bemærkninger til loven er det oplyst:

"Efter asylaftalen skal Udlændingestyrelsen godkende asylansøgerens påbegyndelse af beskæftigelse. Således skal Udlændingestyrelsen påse, at asylansøgeren opfylder betingelserne for beskæftigelse, og at ansættelsesforholdet sker på almindelige løn- og ansættelsesvilkår. Udlændingestyrelsen kan i den forbindelse om fornødent høre det regionale beskæftigelsesråd. Det foreslås, at Udlændingestyrelsen indgår en kontrakt med asylansøgeren om beskæftigelsen".

Det fremstår således uklart om indgåelse af en kontrakt om beskæftigelse i sig selv betyder, at der udstedes et bevis med billede, som giver asylansøgeren ret til beskæftigelse, eller om beviset først udstedes, når der indgås et konkret ansættelsesforhold.

Efter LO's opfattelse bør der først udstedes et billedbevis med ret til beskæftigelse, når der er indgået et ansættelsesforhold, således at en omgåelse af de overenskomst-mæssige vilkår ikke kan finde sted. Dette bør efter LO's mening fremgå tydeligt i bemærkningerne til loven.

I tilknytning hertil vil vi foreslå, at sætningen "at ansættelsesforholdet sker på almindelige løn- og ansættelsesvilkår" justeres til "at ansættelsesforholdet sker på sædvanlige vilkår på det danske arbejdsmarked", således at der anvendes samme terminologi i dokumentet.

Ligeledes skal vi foreslå, at sætningen "Udlændingestyrelsen kan i den forbindelse om fornødent høre det regionale beskæftigelsesråd" ændres til "Udlændingestyrelsen skal i den forbindelse høre det regionale beskæftigelsesråd". Hermed sikres det, at løn- og arbejdsforhold gøres til genstand for en vurdering hos arbejdsmarkedets parter inden for det pågældende brancheområde.

Da der i selve lovforslaget ikke er bestemmelser eller henvisninger til, hvilke vilkår der skal ligge til grund for, at asylansøgere kan tage arbejde, skal LO foreslå, at der i § 14a, stk. 1, tilføjes et punkt fire med følgende ordlyd: "At løn- og ansættelsesvilkår er sædvanlige for det danske arbejdsmarked".

I § 14a, stk. 5, er det anført, at "Udlændingestyrelsen kan forhåndsgodkende virksomheder til ansættelse af udlændinge, jf. stk. 1-3". Der er dog ikke i lovens bemærkninger nogen anvisninger til, hvorledes man har tænkt en sådan forhåndsgodkendelse administreret. I bemærkningerne er det anført "For at sikre en hurtig og ubureaukratisk procedure forudsætter asylaftalen, at der etableres en ordning med forhåndsregistrering, hvorefter overenskomstdækkede virksomheder generelt kan godkendes til at ansætte asylansøgere, uden at Udlændingestyrelsen skal godkende det konkrete ansættelsesforhold."

Det bør i bemærkningerne til loven fremgå helt klart, hvorledes en sådan forhåndsregistrering skal finde sted. Som minimum bør følgende indgå:

- Arbejdsgiveren skal være omfattet af en kollektiv overenskomst om løn- og ansættelsesforhold med en dansk lønmodtagerorganisation, enten gennem medlemskab af en arbejdsgiverforening eller ved at have tiltrådt en gældende overenskomst. Det bør samtidig præciseres, at en forhåndsgodkendelse kun kan finde sted inden for overenskomstens dækningsområde. Således at en virksomhed kun kan forhåndsgodkendes til at ansætte rengøringspersonale, hvis det er på dette område, der er tegnet overenskomst.
- Arbejdsgiveren skal være registreret hos skattemyndighederne, som indeholdelsespligtig efter kildeskatteloven.
- Arbejdsgiveren må ikke være omfattet af en lovlig arbejdskonflikt.
- At den faglige organisation på det pågældende brancheområde høres forud for en forhåndsgodkendelse.

Med venlig hilsen

Ejner K. Holst

Til Justitsministeriet

HØRINGSSVAR

Dato: 11. januar 2013
Kontor: Sekretariatet
Sagsbeh.: SRA

Høringssvar vedrørende udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven, kildeskatloven og integrationsloven

(Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.)

Hermed fremsender Rådet for Etniske Minoriteter svar på ovenstående høring. Rådet har følgende bemærkninger til udkastet.

Rådet er positivt stemt over for hensigten om forbedring af vilkårene for asylansøgere med lange sagsbehandlingstider, herunder ikke mindst de særlige hensyn, der vises overfor børnefamilier i forbindelse med muligheden for at flytte i bolig uden for asylcentre. Lange sagsbehandlingstider er aldrig gavnlige, men Rådet finder, at man ved nærværende forslag mindsker eventuelle skadelige effekter, derved at det bliver muligt at opnå bedre integration i det danske samfund og en mere almindelig hverdag end ved ophold i asylcenter. Selv i tilfælde af afslag er Rådet af den holdning, at det vil bidrage til en bedre reintegration i hjemlandet, at behandlingstiden for asylansøgningen er blevet brugt fornuftigt.

Rådet bifalder endvidere muligheden for at styrke arbejdsmarkedstilknytningen i form af mulighed for at tage beskæftigelse og i form af lønnende praktikpladser under uddannelse.

Det er endvidere Rådets erfaring, at det er en god ide at udvide indholdet i asylansøgerkurset til også at rumme arbejdsmarkedsforhold, således at grundlaget for at begå sig i Danmark bliver bedst muligt, hvad end vedkommende får opholdstilladelse eller afslag.

Med venlig hilsen

Muhsin Türkyilmaz

Formand for Rådet for Etniske Minoriteter

Domstolsstyrelsen

Justitsministeriet
Asyl- og Visumkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Store Kongensgade 1-3
1264 København K
Tlf. +45 70 10 33 22
Fax +45 7010 4455
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09
EAN-nr.5798000161184

Sendes via e-mail til Asyl.visumkontoret@jm.dk

J. nr. 2012-4101-0061-7
Sagsbeh. Jacob Søndergaard
Dir.tlf. 99 68 43 07
Mail JAS@domstolsstyrelsen.dk

11. januar 2013

Høring over udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.) – Justitsministeriets sagsnr.: 2012-941-0004

Justitsministeriet har ved brev af 14. december 2012 sendt udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.) i høring.

Domstolsstyrelsen kan i den anledning oplyse, at styrelsen ikke har bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Jacob Søndergaard

Red Barnet
Save the Children Denmark

Justitsministeriet
Asyl- og Visumkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Mail: asyl.visumkontoret@jm.dk
Att: Ane Røddik Christensen

Dato 13.01.11

VEDRØRENDE HØRING OM ASYLANSØGERES ADGANG TIL ARBEJDE OG UDFLYTNING

Red Barnet takker for muligheden for at udtale os om lovforslaget om adgang for asylansøgere til at arbejde og bo udenfor asylcentre.

Vi har tidligere udtalt os skriftligt til ordførerne om anbefalingerne i embedsmandsudvalgets rapport og i forbindelse med asylaftalen mellem Regeringen, Enhedslisten og Liberal Alliance og vil i det herværende høringssvar kun forholde os til de konkrete områder i lovforslaget, der har relevans for børns trivsel.

Red Barnet hilser store dele af asylaftalen og lovforslaget velkomment. Vi ved, hvor ødelæggende det kan være for børn i asylsøgende familier at bo i længere tid i et asylcenter – tæt sammen med mange andre børn og forældre i en meget svær og presset situation – og tæt sammen med andre voksne i et uroligt miljø. Derfor er det glædeligt, at man nu giver børnene mulighed for at flytte ud sammen med deres familier efter seks måneder, og at forældrene får mulighed for at arbejde. Lovforslaget vil give de børn, der skal fortsætte deres liv i Danmark, en mulighed for at komme rigtig godt i gang – og det vil give de børn, der ikke får ophold et ophold her, et liv tættere på en normal tilværelse, og dermed ruste dem bedre til hjemsendelse.

I forhold til bemærkningerne til lovforslaget vil vi gerne udtale os om følgende:

- **Hensyn til barnets tarv og trivsel: Hvordan sikres det, at hensynet tages på baggrund af en børnefaglig vurdering og gennemsigtig proces?**

I lovforslaget er hensynet til barnets tarv og børnefamiliernes trivsel ofte en afgørende faktor, når beslutninger skal tages efter loven. Det er en rigtig god udvikling i dansk udlændingelovgivning, at hensynet til børnene kommer i centrum. Det har været en hjertesag for Red Barnet i mange år. Det vil betyde, at mange børn konkret vil opleve, at de har selvstændige rettigheder og deres livsvilkår bliver forbedrede.

Red Barnet er dog bekymrede for, hvordan dette hensyn i praksis vil blive implementeret. Det er nemlig Udlændingestyrelsen – i nogle tilfælde i samarbejde med indkvarteringsoperatøren – der i flg. det herværende lovforslag i en lang række tilfælde skal foretage konkrete vurderinger af børns trivsel og tarv og lade sådanne konkrete vurderinger indgå som hensyn i afgørelser¹.

Red Barnet mener, at

- den formelle proces for, hvordan hensynet til barnets tarv vurderes;
- de konkrete faktorer, der indgår i en sådan vurdering;
- processen for inddragelsen af den nødvendige børnefaglige kompetence, samt
- processen for inddragelsen af forældre og børnenes selv

- nøje bør overvejes og beskrives. Ligesom tilsyn bør garanteres, så vilkårlighed undgås og gennemsigtighed sikres.

- **Risikoen for at børnefamilier vil få alt for mange boligskift**

Trods forbedringer frygter Red Barnet, at lovforslaget kan resultere i en situation, hvor nogle familier flytter frem og tilbage mellem center og ude-bolig: Børnefamilier, der ikke medvirker, vil kunne blive frataget deres mulighed for at bo udenfor centrene, indtil de igen medvirker og afviste børnefamilier, hvor forældre ikke medvirker, vil først få tilbud om udflytning til særlige boliger efter 12 mdr. Bliver mange boligskift for nogle af familierne en konsekvens af loven, er det en uholdbar situation, netop fordi vi ved, at det er disse skift, der er så ødelæggende for børnene.

Derfor opfordrer Red Barnet til, at denne regel bliver en af de regler, der særligt bliver skarpt iagttaget i forbindelse med aftalepartnernes regelmæssige vurderinger af aftalernes konkrete implementering og om nødvendigt ændret ved førstgivne lejlighed.

- **Under den herværende lovgivning bør det overvejes, om der skal etableres flere centre, der kun er beregnet til børnefamilier**

Konsekvensen af lovforslaget kan være, at der fortsat vil være børnefamilier, der opholder sig i længere perioder i asylcentre. Enten fordi familier ikke ønsker at udflytte eller ikke

¹ Eksempelvis indgår en konkret vurdering af den uledsagede mindreåriges tarv ved beslutning om udflytning til egen bolig (s. 31), privat indkvartering (s.71) og ved lønnet og ulønnet beskæftigelse. Krav om medvirken kan modificeres, hvis Udlændingestyrelsen konkret vurderer, at hensynet til børnene i asylfamiliers skolegang og trivsel taler væsentligt for fortsat ophold i egen bolig uden for asylcentre (s. 21 og s. 36). I fht. de særlige boliger for børnefamilier, afgør Udlændingestyrelsen, hvis familiens medlemmer på et senere tidspunkt f.eks. begår en kriminalitet af bagatelagtig karakter, om hensynet til børnenes skolegang og trivsel fortsat taler for ophold i særlig bolig udenfor asylcentret (s. 37); ligesom brug af motivationsfremmede foranstaltninger skal vurderes i fht. et hensyn til børnene. Indkvarteringsoperatøren vurderer, om indkvartering i en særlig bolig vil være til gavn for familien, herunder i særdeleshed for familiens børn, eller om fortsat indkvartering i et asylcenter er mere hensigtsmæssig for familien – mens Udlændingestyrelsen træffer den endelige afgørelse (s.27).

samarbejder, eller fordi tilbuddene om at flytte i selvstændige boliger er udbudsstyrede, samt fordi familier stadigvæk vil opholde sig i centrene det første halve år efter ankomst. Red Barnet anbefaler, at det sikres, at børnefamilier opholder sig på særlige centre, der er indrettede til børnefamilier, og som beskytter familierne mod den uro, der ofte er i flygtningecentre, hvor mange forskellige voksne mennesker i stressede livs situationer placeres.

- **Børn skal ikke kun bo udenfor centre, de skal også have mulighed for at have en dagligdag i skole og fritidstilbud udenfor centrene**

Red Barnet mener ikke, at lovforslaget tager tilstrækkeligt højde for børnenes behov for en hverdag i normalsamfundet. En stor del af de udflyttede børnefamilier vil fortsat være knyttet til et asylcentrenes tilbud. Det bemærkes til lovforslaget, at der skal gennemføres en styrkelse af børne- og ungegruppens aktiviteter i asylcentre, så der som følge af forældrenes mulighed for beskæftigelse skal sikres bedre mulighed for pasnings- og klubtilbud under ophold i asylcentret.

Red Barnet frygter en situation, hvor børnene fortsat har en dagligdag i asylcentre med ringe adgang til noget, der kommer tæt på en helt almindelig hverdag.

Ud fra et børneperspektiv burde formålet med tilbuddene være, at børnenes udvikling og trivsel i mindst muligt omfang påvirkes af asylperioden og usikkerheden. Det betyder, at børnenes hverdag bør blive mest muligt normaliseret i forhold til skolegang og fritidsaktiviteter. Derfor burde disse tilbud som udgangspunkt ligge udenfor centrene i kommunale børnehaver, skoler, SFO'er og klubber.

Spørgsmål til høringssvaret kan rettes til børnepolitisk konsulent Inger Neufeld på tlf. 3524 8539 / in@redbarnet.dk

Med venlig hilsen

Mimi Jakobsen
Generalsekretær

Inger Neufeld
Børnepolitisk konsulent

| FLYGTNINGENÆVNET |

Justitsministeriet
Udlændingeafdelingen
Slotsholmen 10

1216 København K

Att.: Ane Røddik Christensen

Dato: 10. januar 2012
J.nr.: 12/122805
Sagsbehandler: Johan Vinter

Ved e-mail af 14. december 2012 har Justitsministeriet anmodet Flygtningenævnet om eventuelle bemærkninger til Forslag til Lov om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.).

I den anledning skal Flygtningenævnet meddele, at nævnet ikke har bemærkninger til lovforslaget. Det bemærkes herved, at nævnet har noteret sig forslaget § 1, nr. 3, der indebærer at udrejsefristen, efter endeligt afslag på blandt andet asyl, jf. udlændingelovens § 7, som udgangspunkt skal fastsættes til 15 dage.

Der henvises til Justitsministeriets sagsnummer 2012-941-0004.

Med venlig hilsen

B. O. Jespersen

Foreningen af Udlændingeretsadvokater

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt til Asyl.visumkontoret@jm.dk

Den 11. januar 2013

Vedr.: høring over 2 lovforslag vedr. Udlændinge – sagsnumre 2012-941-0008 og 2012-941-0004.

Justitsministeriet har ved e-mail af 14. december 2012 anmodet Foreningen af Udlændingeretsadvokater (FAU) om en udtalelse vedrørende udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.).

Justitsministeriet har endvidere ved e-mail af 21. december 2012 anmodet FAU om en udtalelse vedrørende udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven (Overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen).

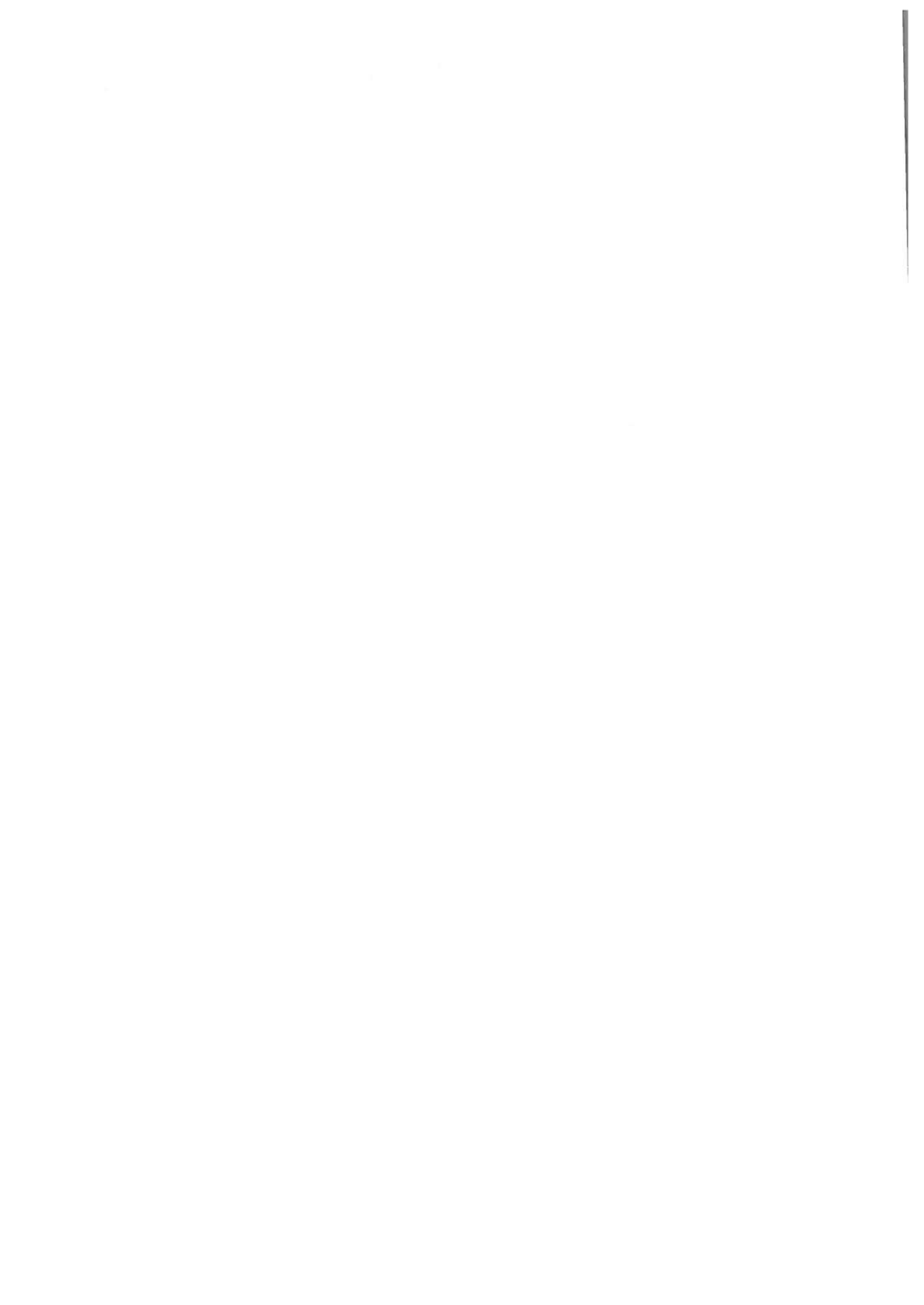
Indledning vedr. begge forslag

Foreningen hilser velkommen, at der nu er taget fat på forbedringer af mulighederne for bevisoptagelse i asylsager, ligesom tiltag for forbedrede arbejds- og boligforhold for asylansøgere ønskes indledt.

Foreningens medlemmer har gennem mange år peget på behovet for forbedret bevisoptagelse i asylsager. Et af behovene er netop, at en nyankommen asylsøger ikke forud for rådgivning om asylproceduren bør oplyse om sit asylmotiv til politiet. Der er ligeledes fra FAU og flere andre sider peget på det manglende krav om tolkeuddannelse eller tolkeprøve for de i asylproceduren benyttede tolke, og det er sideløbende hermed påpeget, at der burde være båndoptagelser af interviews i asylproceduren, således at der spares tid og dermed omkostninger forbundet med senere i proceduren at afklare, hvad der egentlig blev sagt på ansøgerens sprog.

Sådanne forbedringer af asylproceduren kan i høj grad medvirke til at sikre, at det er de ansøgere med et virkeligt behov for beskyttelse, der bliver anerkendt som flygtninge, mens personer, der kan tænkes at ville misbruge asylsystemet, lettere kan opdages.

Såfremt personer med et virkeligt beskyttelsesbehov har været udsat for manglende uvildig rådgivning fra asylprocedurens begyndelse og/eller fejlagtig tolkning, kan det have medført fejlagtige afslag på asyl. Det er FAU's vurdering, at sådanne svagheder i asylsystemet kan være en medvirkende årsag til, at afviste asylansøgere stadig efter et afslag frygter en returnering til hjemlandet, hvorfor de på trods af motivationsfremmende foranstaltninger ikke ønsker at medvirke til returnering.

Foreningen af Udlændingeretsadvokater

Det er endelig FAU's holdning - dels på baggrund af ovenstående og dels efter en ren humanitær vurdering – at der bør fastlægges et loft over det antal år, afviste asylansøgere, der ikke tør returnere og for hvem der på grund af forholdene i hjemlandet ikke findes nogen mulighed for tvangsmæssig returnering, bør nægtes en midlertidig opholdstilladelse.

Udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.).

FAU er enig i det formål, vi ser bag lovforslaget, bl.a. at skabe bedre muligheder for asylansøgere incl. børn med henblik på at reducere følgerne af traumatiske oplevelser i hjemlandet og under flugten, bl.a. ved at få en mere normaliseret tilværelse uden for asylcentre allerede efter seks måneder, herunder også ret til at arbejde.

Men FAU er betænkelig ved kravet i lovudkastets **§ 14a, stk.3, og § 42k, stk 5** om at indgå en kontraktmæssig forpligtelse til at medvirke til returnering til hjemlandet i tilfælde af afslag. Vi finder det både urealistisk og skadeligt for asylsagsbehandlingen at stille asylansøgeren over for en sådan forpligtelse, så længe hans eller hendes asylsagsbehandling stadig verserer. Således vil asylansøgeren måske tro, at et sådant tilsagn giver de besluttende myndigheder det indtryk, at han ikke har problemer i hjemlandet. Det indgår herudover ofte i ansøgers overvejelser, hvor meget de tør afsløre om deres forfølgere i hjemlandet. Hvis de efter seks måneder – måske før det væsentlige interview hos Udlændingestyrelsen - bliver mindet om, at en returnering kan ske, vil nogle formentlig være tilbageholdende med at give oplysninger til sagen af frygt for deres forfølgere i hjemlandet.

FAU ser positivt på forslaget i lovudkastets **§ 42a, stk 8**, om, at børnefamilier blandt afviste asylansøgere – som endnu ikke måtte være uden for asylcentre - kan tilbydes indkvartering uden for asylcentre, når der er gået 12 måneder efter afslaget. FAU's holdning skyldes de i indledningen nævnte overvejelser om svaghederne i asyloproceduren. Men disse svagheder bevirker også, at mange stadig efter et afslag har en reel frygt for at returnere, og at nogle af disse under ventetid i mange år har pådraget sig uoprettelige psykiske skader på grund af den fortsatte usikkerhed.

FAU **foreslår supplerende** på den baggrund, at der lægges et loft på eksempelvis 3 år som maksimum, hvorefter der bør meddeles midlertidig opholdstilladelse. Dette begrundes navnlig med, at der er tale om lande, hvortil afviste ansøgere ikke kan sendes tvangsmæssigt på grund af manglende aftale med hjemlandets myndigheder, typisk på grund af ringe sikkerhed for beskyttelse i hjemlandet.

Vi vedhæfter til illustration en enkelt sag om en familie, der har ventet i usikkerhed omkring 10 år. Familien har meddelt sin tilladelse til offentliggørelse, navne er dog tilbageholdt. Det skal straks bemærkes, at der findes et antal tilsvarende sager for andre ansøgere fra Irak, og eksempelvis også fra Iran og Eritrea – alle lande med alvorlige sikkerhedsmæssige problemer og manglende aftale om tvangsmæssig returnering.

FAU gør opmærksom på, at formålet med vort ovennævnte forslag også kan tilgodeses på andre måder, eksempelvis ved at reducere betingelserne for at opnå humanitær opholdstilladelse betydeligt for denne særlige gruppe afviste asylansøgere.

Foreningen af Udlændingeretsadvokater

Udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven (Overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen).

FAU er enige i formålet at lade Udlændingestyrelsen overtage den egentlige bevisoptagelse i asylsagen så tidligt som muligt. FAU kan tillige tiltræde alle punkter i lovudkastet.

FAU vil **supplerende** pege på, at der fremdeles er et behov for at styrke asylansøgenes muligheder for at forklare deres sag. Mange ansøgere er vant til, at man ikke kan stole på offentlige myndigheder og vil derfor naturligt være tilbageholdende med at udtale sig. Det gælder naturligvis særligt ansøgere, der har været udsat for tortur eller andre overgreb i myndighedernes varetægt i hjemlandet. FAU foreslår derfor, at opfordringen til at søge uvildig rådgivning, eksempelvis hos Dansk Flygtningehjælp, andre NGO'er eller advokat forbedres (I dag søger kun meget få rådgivning hos Dansk Flygtningehjælp ved ankomsten). Hvis blot asylansøgere bliver trykke ved frit at lægge alle oplysninger i deres sag frem fra starten, vil megen troværdighedstvivel kunne undgås senere hen i sagsforløbet.

Som det fremgår af indledningen, vil FAU ligeledes pege på behovet for forbedrede krav til tolke. FAU foreslår derfor **supplerende**, at der indføres krav om tolkeuddannelse eller tolkeprøve for de i asylproceduren benyttede tolke, og at det sideløbende hermed gøres obligatorisk at optage asylsamtaler elektronisk. Herved opnås også den fordel, at interviewereren hos Udlændingestyrelsen kan bevare øjenkontakten med ansøgeren og ikke behøver at bruge tid på indtastning på computer som det sker nu. Men den største fordel er som nævnt, at beviset for ansøgers udtalelser sikres, og at der derfor spares tid og dermed omkostninger forbundet med senere i proceduren at afklare, hvad der egentlig blev sagt på ansøgerens sprog.

Med venlig hilsen
Foreningen af Udlændingeretsadvokater

Helge Nørrung,
Formand
Falkoner Allé 7, 1.
2000 Frederiksberg
hnorrung@gmail.com

2 bilag jfr. ovennævnte sagseksempel

CityAdvokaterne.dk

Justitsministeriet
Visum, Udsendelser og Humanitære sager
Holbergsgade 6
1057 København K.

Cityadvokaterne VS – Cvr. 31 39 76 18

Falkoner Allé 7, 1.
2000 Frederiksberg
Tel: +45 33 11 08 21
Fax: +45 33 11 08 61

Bank: JAK Slagelse Andelskasse
Reg. 98 60, Konto 87 30 14 32 58

Sagsnr.: 5170
Sekr.: HN/KG
hnorrung@gmail.com

28. december 2012

VEDR.: F [REDACTED] & H [REDACTED]
UDL.NR. [REDACTED], PERSONID [REDACTED] OG [REDACTED]

Herved anmoder jeg om genoptagelse af **vedlagte** afgørelse af 22. f.m., idet der ikke ses taget stilling til synspunkterne i mit brev af 16. januar 2012 (**vedlagt på ny**), og ej heller til udtalelse af 30. januar 2012 fra overlæge Ebbe Munk-Andersen vedr. den kvindelige ansøger (**vedlagt på ny**).

Det bemærkes, at jeg samtidig har påklaget en afgørelse om udvisning af mine klienter, hvilken afgørelse blev sendt af Udlændingestyrelsen mens nærværende sag fortsat verserede.

Jeg anmoder om en helhedsafgørelse for familien, hvor alle aspekter tages i betragtning, herunder at parrets 2 børn på 4 og 7 år er født i Danmark. Om børnene **vedlægger** jeg nylige udtalelser fra hhv. børneinstitutionen Børnehuset Klatretræet (uge 46, 2012) og fra Blovstrød Skole (december 2012).

Jeg gør i tilslutning til mine tidligere anbringender yderligere gældende, at en udvisning af familien tillige vil være i strid med FN's Børnekonvention.

Med venlig hilsen
CityAdvokaterne

Helge Nørrung

5 bilag

JUSTITSMINISTERIET

Cityadvokaterne I/S
Att: advokat Helge Nørrung
Falkoner Allé 7, 1.
2000 Frederiksberg

Dato: 22 NOV. 2012
Kontor: Humanitært Ophold og
Udsendelser
Sagsbeh: [REDACTED]
Sagsnr.: [REDACTED] 7

De har som advokat for de irakiske statsborgere H [REDACTED] og F [REDACTED] samt deres to mindreårige børn ved brev af 2. december 2011 til Justitsministeriet oplyst, at De ville fremsende supplerende oplysninger om Deres klient H [REDACTED]s helbredstilstand. Ministeriet betragter Deres brev af 2. december 2011 som en anmodning om genoptagelse af Deres klienters sag om humanitær opholdstilladelse.

Sagens afgørelse

Justitsministeriet skal meddele, at ministeriet ikke finder grundlag for at genoptage behandlingen af Deres klienters sag.

Det påhviler herefter fortsat Deres klienter at udrejse af landet straks.

Nedenfor følger en gennemgang af sagens faktiske omstændigheder og begrundelsen for ministeriets afgørelse.

Sagens faktiske omstændigheder

Den 28. april 2005 meddelte Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration (nu Justitsministeriet) Deres klient, H [REDACTED], afslag på en ansøgning om humanitær opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 b, stk. 1.

Ministeriet lagde ved afgørelsen vægt på oplysningerne i sagen om, at Deres klient, H [REDACTED], efter det oplyste ikke led af en fysisk eller psykisk sygdom af meget alvorlig karakter, og at der ikke i øvrigt forelå sådanne omstændigheder, at der var grundlag for at meddele humanitær opholdstilladelse efter bestemmelsen i udlændingelovens § 9 b, stk. 1. Ministeriet lagde til grund, at oplysningerne om, at Deres klient, H [REDACTED]

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

██████████, havde smerter i det ene ben, to små knuder på venstre underarm, der ved lejlighed skulle vurderes af en læge, samt havde det psykisk dårligt i form af angstanfald og søvnbesvær, ikke var forhold, der kunne begrunde meddelelse af humanitær opholdstilladelse.

Den 7. februar 2009 meddelte Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration (nu Justitsministeriet) Deres klient, H██████████, afslag på genoptagelse af den humanitære opholdstilladelses sag. Ministeriet fandt ikke, at der forelå humanitære hensyn af en sådan styrke, at disse afgørende talte for, at opholdstilladelse burde gives. Ministeriet lagde herved vægt på, oplysninger om at Deres klient, H██████████, led af depression ikke kunne begrunde meddelelse af humanitær opholdstilladelse. Oplysninger om at Deres klienters søn var tilbage i udviklingen på flere områder, og at familien blev tildelt en støtteperson i form af pædagogisk vejledning i dagligdagen, kunne ikke føre til en ændret vurdering af sagen. For så vidt angår bemærkninger om de generelle forhold i Irak henviste ministeriet til, at Udlændingestyrelsen og Flygtningeævnets ved behandlingen af Deres klients asylsag havde taget stillings til spørgsmålet om risiko for forfølgende ved tilbagevenden til hjemlandet.

Den 7. februar 2009 meddelte Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration (nu Justitsministeriet) Deres klient, F██████████, afslag på en ansøgning om humanitær opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 b, stk. 1. Ministeriet lagde herved vægt på, at Deres klient, F██████████, efter det oplyste ikke led af en fysisk eller psykisk sygdom af meget alvorlig karakter, og at der ikke i øvrigt forelå sådanne omstændigheder, der var grundlag for at meddele humanitær opholdstilladelse. Oplysninger om at Deres klient, F██████████, tog sovepiller kunne ikke i sig selv begrunde meddelelse af humanitær opholdstilladelse.

Ved brev af 2. december 2011 oplyste De som nævnt ministeriet om at de ville indsende yderligere oplysninger. Ministeriet valgte derfor at genoptage behandlingen af Deres klienters sag om humanitær opholdstilladelse.

De har sidenhen løbende indsendt lægelige oplysninger i sagen, herunder udtalelse af 16. januar 2012 fra cand.psych.aut. Patrica Jytte Salinas, hvoraf det bl.a. fremgår, at Deres klient, F██████████, lider af PTSD.

Retsregler

Efter almindelige retsgrundsætninger kan en sag genoptages, hvis der fremkommer nye oplysninger af så væsentlig betydning for sagen, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen ville have fået et andet resultat, hvis oplysningerne havde foreligget ved den oprindelige afgørelse i sagen. Der kan herved nærmere henvises til Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Forvaltningsret, 2. udgave (2002), side 921f.

Det er en betingelse for at meddele helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, at sygdommen er lægeligt dokumenteret. En erklæring fra en psykolog kan som udgangspunkt ikke danne grundlag for meddelelse af humanitær opholdstilladelse. Psykologer kan have de faglige forudsætninger for at udrede og behandle nogle helbredsforhold og lidelser, herunder traumer, men psykologer har ikke den formelle kompetence til at diagnosticere psykisk sygdomme.

I overensstemmelse med det i forarbejderne anførte om, at det har undtagelsens karakter, at der gives humanitær opholdstilladelse, er det alene egentlige sindssygdomme, der efter praksis kan betegnes som psykiske sygdomme af meget alvorlig karakter.

Som eksempler på sygdomme, der efter praksis kan begrunde humanitær opholdstilladelse, kan nævnes psykose, herunder paranoid psykose, og skizofreni m.v. Det følger heraf eksempelvis, at en person med diagnosen depressiv enkeltepisode af svær grad med psykotiske symptomer i form af f.eks. hørelses- eller synshallucinationer kan gives humanitær opholdstilladelse, idet en person med en sådan diagnose er psykotisk. Også andre diagnoser, der kan sidestilles med en psykotisk tilstand, kan begrunde humanitær opholdstilladelse.

PTSD (posttraumatisk belastningsreaktion) og sorg- og krisereaktioner er ikke sindssygdomme. PTSD er dermed ikke en sådan meget alvorlig psykisk sygdom, der i sig selv kan begrunde humanitær opholdstilladelse. Der henvises herved til Højesterets domme i sagerne 353/2005 og 401/2005 afsagt den 28. april 2006, hvorved Højesteret fastslog, at PTSD i almindelighed ikke i sig selv kan begrunde humanitær opholdstilladelse. Disse sygdomme indgår i stedet for som et relevant moment ved vurderingen af en ansøgning om humanitær opholdstilladelse. PTSD mv. kan således i kombination med andre omstændigheder begrunde meddelelse af humanitær

opholdstilladelse. Depression er normalt heller ikke en sindssygdom, men visse former for depressive tilstande kan være egentlige sindssygdomme.

Begrundelse

Justitsministeriet skal meddele, at ministeriet ikke har fundet anledning til at genoptage Deres klienters sag, idet der ikke er fremkommet nye oplysninger af væsentlig betydning for sagen.

Der er efter ministeriets opfattelse ikke fremkommet væsentlige nye oplysninger vedrørende Deres klient H [REDACTED].

For så vidt angår oplysningerne om at Deres klient, F [REDACTED], lider af PTSD bemærker ministeriet, at der ikke foreligger lægefaglig dokumentation herfor. Såfremt det måtte lægges til grund, at Deres klient, F [REDACTED], lider af PTSD, bemærker ministeriet, at der ikke foreligger lægelige oplysninger om sygdomme eller andre omstændigheder, der i kombination med PTSD kan begrunde humanitær opholdstilladelse.

Ministeriet kan således henholde sig til afgørelserne af 28. april 2005 og 7. februar 2009, og de deri anførte begrundelser.

Der henvises til Deres j.nr. 5170.

Med venlig hilsen

CityAdvokaterne.dk

Justitsministeriet
Visum, Udsendelser og Humanitære sager
Holbergsgade 6
1057 København K.

Telefax 3311 1239

Cityadvokaterne I/S – Cvr. 31 39 76 18

Falkoner Allé 7, 1.
2000 Frederiksberg
Tel: +45 33 11 08 21
Fax: +45 33 11 08 61

Trepkasgade 3,
2100 København Ø.
Tel: +45 33 11 42 10
Fax: +45 33 11 43 10

Bank: JAK Slagelse Andelskasse
Reg. 98 60, Konto 87 30 14 32 58

Sagsnr.: 5170
Skr.: HN/-
hnorrung@gmail.com

16. januar 2012

VEDR.: [REDACTED] F [REDACTED] & H [REDACTED]

Som bebudet i mit brev af 2. december 2011 vedlægger jeg de nu modtagne supplerende helbredsoplysninger vedr. den kvindelige ansøger:

Billag 1: Udtalelse af 31. august 2011 fra psykiater Ebbe Munk

Jeg går ud fra, at Ministeriet har modtaget samtlige akter fra Flygtningenævnet, herunder også torturrapporten af 29. marts 2011 udarbejdet Amnesty International's danske læge-gruppe vedr. den mandlige ansøger.

Jeg skal herefter anmode om, at sagen hastebehandles med henblik på meddelelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9b stk 1 (humanitære grunde), subsidiært efter § 9c stk 1 (andre grunde). Dette skal jeg nærmere begrunde.

I brødrene Anton og Esben Geist's bog "De Afviste" udgivet i juni 2011 er det grundigt dokumenteret, at Danmark i årene 2004-2011 trodsede gentagne henstillinger fra FN og nægtede at give opholdstilladelse – som asyl eller på andet grundlag – til irakere fra særligt udsatte provinser. At journalist Anton Geist både har modtaget Berlingske Journalisters pris i 2011 og Cawlingprisen for nylig her i 2012 giver et fingerpeg om, at der er tale om sober gennemgang af fakta.

Jeg henviser eksempelvis til beskrivelsen i kapitlet side 87-92. Som beskrevet var der voldsomme inter-rejse borgerkrigs-lignende tilstande, og over 100 civile irakere blev ilkkvideret

pr. dag. Det var sunnler mod shlaer, og rellgløse mindretal var endnu mere udsatte. FN's flygtningeafdeling UNHCR udsender 18. december 2006 et tillæg til sine retningslinier, som allerede fra 2003 anbefalede at undlade at sende irakere retur. I tillægget slog UNHCR fast, at asylansøgere fra det sydlige og centrale Irak skal have asyl efter Flygtningekonventionen. Men UNHCR var klar over, at Danmark og andre lande var tilbageholdende, og UNHCR anmodede derfor om, at ansøgerne som et minimum fik en anden form for beskyttelse.* Som forfatterne ganske rigtigt påpeger, kunne dette i Danmark være beskyttelsesstatus (udlændingelovens § 7 stk 2) eller midlertidig opholdstilladelse på humanitært eller andet grundlag (udlændingelovens § 9b, stk. 1 eller § 9c stk 1).

Jeg har personligt i årene 2004-2008 foreholdt Flygtningenævnet netop disse anbefalinger fra FN i en række sager, uden at det havde nogen virkning undtagen for nogle ganske få. Mange andre advokater forsøgte forgæves det samme for deres klienter fra det centrale og sydlige Irak, herunder nærværende sag.

Det er muligt, at Flygtningenævnet gav afslag i forventning om, at ministeriet ville meddele midlertidig opholdstilladelse på humanitært eller andet grundlag, men det skete kun i yderst få tilfælde, typisk ved akut, livstruende sygdom.

Som følge af denne situation blev en del hjemsendt til fortsat forfølgelse og risiko for liv og lemmer i deres krigshærgede land. Dette bekræftes ved samme journalisters besøg hos nogle af dem i Irak.

Men der er stadig en del af disse irakere tilbage i Danmark, hvilket alene skyldes, at de ikke har kunnet hjemsendes med tvang på grund af helbredsmæssige eller andre særlige forhold. Ud over frygten for at skulle returnere til rædslerne i deres hjemland, er de og deres børn

*) I en senere udgave af Guidelines fra april 2009 opsummerer UNHCR selv indholdet af de omtalte guidelines fra 2006 og 2007:

"In the papers mentioned above, UNHCR took the position that all asylum-seekers from the Central and Southern parts of Iraq were in need of international protection and should thus be considered as refugees under the 1951 Convention criteria. For those asylum-seekers from the Central and Southern Governorates whose evident need for protection might not be determined within the scope of the 1951 Convention refugee criteria, UNHCR recommended that they be recognized under the extended refugee definition, where applicable, or otherwise granted some form of complementary protection. This position was based on UNHCR's assessment that all asylum-seekers from Central and Southern Iraq were in need of international protection due to the pervasive extreme violence, serious human rights violations, and a general lack of law and order." Det er hermed utvetydigt fastslået, at det var FN's hensigt at nationerne skulle meddele opholdstilladelse til alle fra det central og sydlige Irak.

blevet påtvunget de såkaldte motivationsfremmende foranstaltninger for at rejse - hvilket i sig selv også var i strid med direkte henstillinger fra FN - og har dermed levet i konstant usikkerhed i en årrække. Dette har gjort mange af dem syge af frygt på grund af den konstante trussel om hjemsendelse.

Ansøgerne F [redacted] og H [redacted] er blandt disse Irakere. (Deres situation er i øvrigt velbeskrevet i nævnte bog "De Afviste" side 175-178.)

Jeg appellerer til, at denne psykisk opslidende situation må blive bragt til ophør ved ministerens indgriben, i første omgang ved at meddele **opsættende virkning** som følge af nærværende ansøgning, og derefter ved **hastebehandling**.

Såfremt FN's anbefalinger var fulgt under den tidligere regering, kunne mine klienter have haft tryghed under sine over ti år i Danmark, så de kunne have bevaret og forbedret deres ressourcer. Men i stedet er de blevet nedbrudt helbredsmæssigt, socialt og uddannelsesmæssigt. Derfor er det så meget desto mere påtrængende, at den usikre tilstand bringes til ophør straks.

I 2009 (Eligibility Guidelines fra april 2009) blev UNHCR's anbefalinger til staterne lempet på en række områder. Men om ansøgernes særlige etniske gruppe, turkmerere og andre etniske minoriteter, fremgår det, at disse i særligt omfang er blevet angrebet på grund af deres sekteriske identitet og blevet ofre for alvorlige menneskerettighedskrænkelser **.

Jeg vil medgive, at denne UNHCR-beskrivelse af ansøgernes situation kan medføre overvejelser om, hvorvidt sagen burde sendes tilbage til Flygtningenævnet med besked om at vurdere sagen på ny som asylsag i lyset af den således dokumenterede situation, idet ansøgerne efter min opfattelse var klart omfattet ikke blot af den geografiske, men også de etniske minoritetskriterier, som gjorde netop denne familie til oplagte asylmodtagere. På den anden side skal behandlingstiden tages med i betragtning på grund af ansøgernes helbred, idet behandlingstiden for genoptagelse er i Nævnet for tiden omkring to år.

Jeg skal derfor anmode om hastebehandling af sagen med henblik på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9b stk 1, subsidiært efter § 9c stk 1.

Med venlig hilsen
Helge Nørrung

***) Af UNHCR's Guidelines fra april 2009 fremgår følgende om de religiøse og etniske minoriteter:
"UNHCR has provided in-depth information on the situation of religious and ethnic

minorities, including Christians, Yazidis, Turkmen, Shabak, Kaka'i, Sabaeen-Mandaeans, Baha'i and Jews, since 2003. Political and religious extremism after the fall of the former regime has had a particularly harsh effect on minority groups, which commonly do not have strong political or tribal networks and represent soft targets for radical elements that consider them as "infidels" or supporters of the Iraqi Government and/or the MNF-I and pressure them to conform to strict interpretations of Islamic rules in terms of their dress,⁹²⁸ social patterns and occupations. Minority groups such as Yazidis, Shabak and Kaka'i, who are often identified as ethnic "Kurds", have also been targeted based on their (perceived) Kurdish ethnicity. Shabak, Turkmen and Falli Kurds, who primarily adhere to the Shi'ite branch of Islam, have been targeted by Sunni Islamists on the basis of their sectarian identity. Since 2003, members of religious and ethnic minorities have become regular victims of discrimination, harassment and serious human rights violations, with incidents ranging from intimidation and threats to the destruction of property, kidnapping, rape, forced conversion and murder. As a result of sustained attacks on minority groups, their numbers have dwindled significantly since the fall of the former regime in 2003. According to UNAMI HRO, members of minority groups continue to be attacked with "total impunity"⁹³¹ and the US Commission on International Religious Freedom said that Iraq's leaders were tolerating attacks on religious minorities. Criminal groups have also singled out members of certain religious minorities given their particularly vulnerable status and/or their perceived wealth."

Røde Kors
Sandholmgårdsvej 40
3460 Birkerød

Tlf. 3543 2244
asyl@redcross.dk

CVR-nr.: 18 88 78 86

Advokat Helge Nørrung
Cityadvokaterne I/S
Falkoner Alle 7, 1
2000 Frederiksberg

30. januar 2012

Lægeerklæring

Vedr. H[redacted], f.d. [redacted] 74, udl.nr. [redacted]

I forlængelse af brev af 7. januar 2012, hvori anmodes om aktuelle helbredsoplysninger kan oplyses

Ovennævnte har været i psykiatrisk behandling hos undertegnede siden 11.02.08. Det bemærkes at asylcentret har fremsendt kopi af den medicinske journal den 18.01.12. Der henvises således til journalen f.s.v.a. detaljerede oplysninger.

Dispositioner

Hun kender intet til sin families lidelser. Hun husker, at faderen skreg om natten, da hun var en lille pige, og farmoderen sagde, at hun skulle vække ham, når han skreg. Det var uhyggeligt at vække ham, fordi han ikke vidste, hvor han var. Der har antageligt været tale om mareridt.

Socialt

H[redacted] har opholdt sig i DK siden 2004, idet hun sluttede sig til ægtefællen [redacted], som ankom i 2001. Hun er 2 af 2 børn. Opvokset i Kirkuk. Faderen var militærmand og tæt på Saddam, selv om familien var tyrkisk. Siden blev han chef i et offentligt entreprenørfirma. Hun boede sammen med far og farmor samt storebror, som var 5 år ældre end hende. Hun kender intet til moderen eller dennes familie. Hun husker intet fra før hun var 6 år. Far og farmor har fortalt, at moderen var "død" og/eller "forsvundet" efter hendes fødsel, måske i barselsseng. Børnene havde samme mor, men broderen husker intet om hende. Hun har bedt om at se moderens grav, men blev afvist af de voksne. Da hun blev ældre, måtte hun ikke selv strejfe omkring og søge oplysninger om sin mor. Faderen døde en naturlig død, før hun selv blev gift. Broderen blev dræbt af kurdere. Han var kæreste med en kvinde, hvis familie var imod forholdet og slog ham ihjel.

Hun mødte ægtefællen, som nabo, da hun var 13 år. Hun blev forlovet 18 år gammel, men ægteskabet trak ud, fordi broder og farmoder modsatte sig. Dette førte til langvarig konflikt, som i første omgang stoppede, da hun lod sig gifte uden familiens accept. Hendes familie deltog ikke i brylluppet og hun flyttede sammen med svigerfamilien 20 år gl. Herunder havde hun ikke kontakt med sin egen familie. Ægtefællen flygtede 3 mdr. efter vielsen, hvorefter hun flyttede tilbage til broderen. Hun hørte intet

I 3 år, men broderen bebrejdede hende ideligt, at hun havde trodset ham og valgt den forkerte ægtefælle. Broderen sagde at ægtefællen var flygtet fra hende. Det viser sig, at svigerfamilien nok har kendt til ægtefællens opholdssted, men ikke har turdet omtale det for hende af frygt for at bringe hende i vanskeligheder. Hun blev hentet til langvarige forhør dog uden udsættelse for egentlig tortur, men kunne intet oplyse. Hun følte sig omtalt som en dårlig kone, fordi hendes mand havde forladt hende. Også farmor og broder skældte ud på manden. Broderen og farmodderen bebrejdede hende, at efterretningsvæsenet aflyttede familiens telefon, og da broderen fra ægtefællens broder fik nys om, at ægtefællen var i Danmark, pålagde han hende at rejse til Danmark.

Hun rejste med en gruppe ledet af smuglere, og turen var besværlig og angstprovokerende. Først skulle hun vandre til fods til Tyrkiets grænse og siden med bus sammen med andre af forskellige folkeslag. Kvinderne i bussen blev chikaneret af brutale mænd, og hun var meget bange og mistede stemmen. Hun blev efter et kort ophold i Sverige sat af på hovedbanegården i København, og smugleren ringede til hendes mand. Hun vidste ikke, at smugleren havde mandens telefonnummer. Herefter blev hun ladet alene tilbage på stationen i 4 timer, før hendes mand dukkede op. Herefter havde hun ingen stemme i 1 mdr. Først efter genforeningen fortalte han, at han i sin tid var flygtet fra politiet.

Efter genforeningen har hun ikke haft lyst til normalt samliv. Hun har nu ingen familie mere og hendes børn betyder alt for hende. Hun vil under ingen omstændigheder rejse tilbage, men er bange for, at manden vil forlade hende og tage børnene med sig.

Præmorbidt

Hun har 9 års skolegang og ønskede sig at blive journalist, men blev forhindret af ældre broder og farmor, da hendes fader døde. Hun var da 16 år. Hun var dygtig i skolen. I 2. klasse beskyldte læreren hende for at snyde og gav hende en ørefigen, så hun blev hjemme fra skolen i 1 mdr. Senere, da hun vendte tilbage, mobbede læreren hende og søgte at udstille hende som dum foran klassen, hvilket aldrig lykkedes. Også i dag ville hun gerne videreuddanne sig, men det er nok for sent synes hun. I skolen var hun tilbageholdende og opholdt sig ofte i klasseværelset, når de andre børn var i skolegården. Hun læste meget og havde få veninder. Hun var glad for sin far, som opfordrede hende til at uddanne sig.

Ingen havde lært hende om kvindens fysiologi eller om ægteskabets samliv og børnefødsler, og det hele kom bag på hende.

Tidligere

Hun har angiveligt haft en depression i hjemlandet i forbindelse med voldelig begivenhed i familiens ramme, som gik over uden behandling efter 1 års tid. Har født 2 børn i Danmark henh. den 2.09.05 og 9.12.07.

Hun blev henvist til psykiater 29.05.07 -1.11.2007 i forbindelse med sin 2. graviditet under billedet af en depression og blev sat i antidepressiv behandling med *fluoxetin* med tvivlsom effekt.

Henvist til undertegnede den 30.01.2008 efter fødsel med klager over manglende lystfølelse, depression, koncentrationsbesvær, ængstelse, søvnproblemer og hukommelsesbesvær. Hendes dominerende problem var natlige mareridt. Hun så en kvinde med kniv, der forfulgte hende. Hun var konstant bekymret for, om barnet kom noget til, og selvom hun lagde barnet hos ægtefællen, måtte hun stå op for at sikre sig, at barnet ikke var faldet ud af sengen. Behandlingen med *fluoxetin* blev ændret til *sertralin*.

Den 8.05.08 ændredes behandlingen til *Saroten* 75 mg i håb om optimeret effekt, men medicinindtagelsen fulgte ikke ordinationen. Ægtefællen måtte sikre sig, at hun tog medicin som aftalt. Hendes væsentligste symptom var fortsat dårlig nattesøvn med mareridt. Den 13.06 blev meldepligten hos

politiet ophævet under henvisning til hendes langvarige depression. Den 18.06.08 aftales nyt behandlingsforsøg med Saroten indtil 150 mg i døgnet, idet behandling blev overvåget af blodprøver med koncentrationsmålinger af medicinen i blodet. Blodprøverne viste atter, at hun ikke fulgte behandlingsordinationen. Behandlingen blev afbrudt frem til 10.10.08, idet der ikke var betalingstilsagn til yderligere konsultationer, men blev genoptaget den 10.10.08. Der var nu fra centret tildelt familien støtteperson, og hendes ældste søn havde ikke udviklet sig alderssvarende og blev henvist til udviklingsundersøgelse på Hillerød Børneafdeling. Familien blev herefter afløst med bolig udenfor centret. Man forsøgte fortsat at fastholde hende i regelret antidepressiv behandling, men hun klagede over bivirkninger og havde fortsat koncentrationsbesvær og øget træthedsfølelse, nedsat selvtillid, vage selvberedelser, undergangsfølelse, var psykisk og kropslig hæmmet og havde udtalte søvnproblemer. 5.01.2011 ændredes behandlingen atter til Moclobemid indtil 300 mg x 2 dagligt

Aktuelt

Under den igangværende behandling er søvnen bedret, men hun føler sig meget isoleret og har støtteperson i hjemmet til hjælp til indkøb. Hun er angst for at færdes i det offentlige rum alene og føler sig overvåget og truet i busser og på gaden. Sagens langvarige forløb og de gentagne afslag fra myndighederne på ansøgning om opholdstilladelse udgør en vedvarende stressfaktor, som periodevis forværrer den kliniske tilstand. Hun har tabt 6 kg i vægt i løbet af året 2011, har mistet appetit og klager over svien i mellemgulvet.

Objektivt

Hun fremtræder vågen, klar og orienteret. Stemningslejet er nedsat. Ingen selvberedelser eller skyldfølelse, moderate fysiske smerteklager. Forestillingsverdenen præget af selvhenførende forestillinger og undergangsfantasier, men ikke egentlige vrangforestillinger. Kontakten er appellerende, men god på både det formelle og emotionelle plan. Hun er velbegavet og ikke dement. Hun fremtræder vedvarende bængstet, stammende og grådlig. Viljeslivet er astenisk (opgivende).

Sammenfattende

37 årig gift kvinde af turkmensk afstamning fra Kirkuk i Iraq. Kort efter indgåelse af ægteskab 18 år gammel flygtede ægtefællen til Danmark og parret var adskilt i 3 år, hvor hun intet kendte til hans skæbne. Parret blev genforenet i Danmark i 2004 og hun har siden fået 2 børn. Hun har i hjemlandet haft en ubehandlet depression og har siden 2007 været i kontinuerlig behandling for depression her i landet. Hun har været søgt behandlet med forskellige typer antidepressiv medicin herunder SSRI-præparater, tricykliske antidepressiva og hun er aktuelt i behandling med MAOHæmmer, Moclobemid i maksimal dosering. Herunder er tilstanden bedret lidt, men hun har fortsat symptomer på generaliseret og fobisk angst. Tilstanden vedligeholdes af de aktuelle livsomstændigheder, herunder frygt for hjemsendelse og adskillelse fra sine børn. Hun har intet netværk i hjemlandet.

Diagnostisk er der tale om

F33.1 Periodisk depression p.t. af moderat grad

F41.1 Generaliseret angst obs.

Venlig hilsen

Ebbe Munk-Andersen

Overlæge (Medical Director), speciallæge i psykiatri (Psychiatrist)

Tlf +45 35278580 / ema@redcross.dk

Udtalelse

Meddelelse 2012-2013

1/5-2012

Hovind

Til rette vedkommende

Vedr. [redacted] & [redacted]

Udtalelsen forholder sig til børnenes tilknytningsgrad og sociale liv og kan ikke tillægges værdier eller holdninger bygget på læsers tolkninger, der ligger udover teksten.

Børnene har været indmeldt i Institutionen siden 1/9-2008 for [redacted] og 1/5-2009 for [redacted]. [redacted] er pr. 1/5-2012 gået videre i skole efter et ekstra år i børnehaven. [redacted] er stadig i børnehaven og der søges pt. udsat skolestart for at sikre at hendes overgang til skolen foregår på samme betryggende og positive vis som for Ibrahim.

Socialt:

De første år vi havde [redacted] havde vi støtte på ham for i så høj grad som muligt at sikre en positiv social indføring i et dansk institutionsmiljø. Efter ca. 1 år ophørte denne, da vi nu kunne se at han fungerede næsten lige så godt og alderssvarende som de etnisk danske børn.

[redacted] kunne stadig have umotiverede udfald som vi udover enhver tvivl må tillægges de traumer som han kan være blevet udsat for. Dette dog i stærkt aftagende og det sidste år i børnehaven så vi dem ikke længere. Dertil udvikledes hans danske sprog sig også til at være fuldt alderssvarende og med meget fin udtale. Hans sociale færdigheder udviklede sig også fra en reserveret og labil dreng i en perifer placering, til en stærk og åben dreng som blev valgt til som legerelation i centrum for det sociale liv.

Ift. [redacted] har hun tilsvarende gennemgået en positiv udvikling fra en mere reserveret og mut pige i kanten af den sociale sfære til en åben og deltagende pige i centrum. Dette også fordi vi har flyttet hende ud af skolegruppen og ind i en gruppe af yngre børn. Pt. udvikler hun sine sociale færdigheder i rivende fart og er i god social trivsel.

Tilknytning:

Det er for os tydeligt at vi har set en familie og nogle børn som i de første år var svagt tilknyttet i lokalmiljøet og med kun sjældne invitationer til legeaftaler og sociale sammenkomster med etnisk danske forældre – til nu at have jævnlige legeaftaler. Yderligere deltager familien altid i arrangementer i institutionen (sommerfest, lucia-/julefest, fastelavnsfest, etc.). De har således vist interesse og deltagelse i traditionelle etnisk danske (kristne) højtider og aktivt valgt at børnene skal have en forståelse heraf for yderligere at lette børnenes integration i det danske samfund. Dette tiltag finder vi særligt prisværdigt, da undertegnede i min tid som ansat i SFO2 på Bybækskolen i Farum Midtpunkt (22 nationaliteter repræsenterede), så hvordan ikke danske etniske familier gjorde en dyd ud af at holde sig en armslængde fra etnisk danske traditioner og aktivt segregere deres børn fra de etnisk danske ved at tale imod "fordanskningen" og nægte deltagelse i arrangementer og højtider etc.

Det er således vores opfattelse at denne familie har arbejdet målrettet for integration og nærmest assimilation af deres børn. Derfor har børnene efter vores opfattelse en stærk og altoverskyggende tilknytning til Danmark og danske normer, etik og forholdemåder både socialt og højtidsrelateret, som vi kun kan frygte vil give børnene forstyrrelser og/eller social problemer, hvis de skulle omplaceres i et for dem helt fremmed miljø, som ikke har forståelse for dansk kultur og danske værdier.

Adresse: Klatretæret, Græsmarken 2-4, Bløvsstrød 3450 Allerød
Tlf: 3067 4411 Mail: kran@alleroed.dk EAN.nr. 579 800 848 2205

Udtalelse

Man skal også her huske på at børnene p.t. ikke er 2-sprogede, men 2 ¹/₂-sprogede", da de fortrinsvis behersker dansk til hverdagsbrug og Turkmensk til hjemmebrug. Forskning viser også at medmindre forældre gør en ihærdig indsats vil modersmålet blive et latent (forståelses-)sprog som ganske hurtigt bliver ord-"fattigt" og mest kan bruges til at bestille en taxa, tale om almindeligheder eller forstå hvad der bliver talt om (men man kan ikke rigtig selv tale med!).

Det "levende" sprog bliver da det danske som vi også ser til hverdag. Selv når far eller mor taler Turkmensk i børnehaven til børnene, svarer de tilbage på dansk. Denne proces er altså i fuld gang.

Børnene relaterer også følelser, stemninger og handlinger og ikke mindst værdier og etik i en dansk forståelses- og forklaringsramme. Dette kan give anledning til en social slagside, hvis barnet omplaceres i et fremmed miljø. Det må derfor antages at deres forståelsesramme da let vil kunne blive så anderledes ift. omgivelsernes, at barnet kan have store vanskeligheder ved at tilpasse sig det sociale liv, da de grundlæggende sociale og følelsesmæssige koder, der er indlært i Danmark, er ubrugelige i den nye kontekst. Der ligger altså en overhængende sandsynlighed for stigmatisering af børnene i lige linje af et markant miljøskift som følge af den lange opvækst i Danmark, da der i den alder børnene har er tale om grundlæggende sociale koder.

Dette kan en evt. familie i det nye land ikke forventes at håndtere og forstå, da deres opvækst jo er foregået i en hel anden samfundsopfattelse og virkelighed. Det er således sandsynligt at familien i det nye land kan komme til at forværre situationen for børnene ved velmenende genopdragelse. Eksistensen af familiemedlemmer i det nye miljø kan altså ikke, som vi ser det, lægges til grund for postulat om (øget)tilknytning. Både fordi denne familie er "fremmed" og fordi børnene ikke har udviklet kompatible sociale færdigheder.

På den baggrund mener vi at vi kun kan pege på at børnene har en meget stærk tilknytning til det danske samfund som alt andet lige ikke umiddelbart kan sidestilles eller overskygges af andre tilknytningspostulater begrundet i tilsvarende og/eller andre forhold.

På institutionens vegne

Kristian Simon Ankerhøjte
Centerleder
Børnehuset Klatretræet

December 2012

Skoleudtalelse på [REDACTED]

Fagligt:

[REDACTED] møder altid glad og veloplagt i skole. Han er interesseret i de ting vi laver og deltager aktivt ved håndsoprækning. [REDACTED] har en stor paratviden, og selv om han ind imellem har svært ved enkelte ord i det danske sprog, lykkes det oftest for ham at gøre sig forståelig eller at få ham til at forstå. [REDACTED] føler sig aldrig begrænset i sit sprog og taler gerne i den store forsamling. [REDACTED] er glad for historielæsning og er god til at huske indhold, ligesom han er god til at drage paralleller til egne erfaringer. [REDACTED] har lært næsten alle bogstavers navn og form og er godt i gang med at stave og læse små lydrette ord. Han kender altid ugedag, dato og måned, som han taler med sine forældre om hver morgen. [REDACTED] er god til at koncentrere sig om sit skolearbejde og tager godt imod undervisningen, hvor han er meget aktiv. Han er desuden god til at bede om hjælp, hvis der er noget, han har svært ved.

Socialt:

[REDACTED] er en meget sød, glad og social dreng. Han taler generelt pænt til sine kammerater og voksne. Han er en observerende dreng, der kigger meget på sine kammerater og deres leg. I starten af skolen brugte han meget tid på dette, men nu 4 måneder siden er [REDACTED] altid i gang med at lege med sine klassekammerater. [REDACTED] har fået skabt sig en stor omgangskreds og han er vellidt af både piger og drenge i klassen. [REDACTED] er jævnligt på besøg hos drenge fra klassen, ligesom han også har legekammerater med hjem. Da han fyldte 7 år inviterede familien hele klassen hjem. Familien deltager desuden altid i skolens, sfo'ens og klassens sociale arrangementer. [REDACTED] kan have svært ved at få sagt fra over for sine kammerater i tide og bliver derfor nogle gange ked af det, da han føler, de ikke er stoppet i tide. Vi har talt med [REDACTED] om at være tydelig i hans kropssprog, når han siger stop, og dette er han også blevet bedre til.

Generelt oplever vi [REDACTED] som en dreng, der trives rigtig godt i klassen. Han er meget interesseret og villig til at lære både fagligt og socialt. Vi oplever dermed også en dreng, der drager stor nytte af sin skolegang og som har skabt sig en omgangskreds som han trives og udvikles i og er tryk ved.

Line Stampe Bornø,
Børnehaveklasseleder

Anni Kluge,
Kontaktperson i sfo'en

Justitsministeriet
Visum, Udsendelser og Humanitære sager
Holbergsgade 6
1057 København K.

Cityadvokaterne VS – Cvr. 31 39 76 18

Falkoner Allé 7, 1.
2000 Frederiksberg
Tel: +45 33 11 08 21
Fax: +45 33 11 08 61

Bank: JAK Slagelse Andelskasse
Reg. 98 60, Konto 87 30 14 32 58

Sagsnr.: 5170
Skr.: HN/KG
hnorrung@gmail.com

28. december 2012

VEDR.: F [REDACTED] & H [REDACTED]
UDL.NR. [REDACTED], PERSONID [REDACTED] OG [REDACTED]

Herved påklager jeg de **vedlagte** afgørelser af 8. november 2012 om udvisning af mine ovennævnte klienter, der har opholdt sig hhv. 11 og 8 år i Danmark tilligemed parrets børn på 4 og 7 år, begge født i Danmark.

Jeg finder det besynderligt, at der i Udlændingestyrelsens udvisning – som er sendt direkte til mine klienter - hverken er henvisning til den da verserende sag om humanitær opholdstilladelse (som efterfølgende blev afgjort ved ministeriets brev af 22. november 2012) eller de stadig verserende ansøgninger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 C stk. 1, og § 9 C stk 2, alle indsendt af undertegnede som advokat for familien. Om førstnævnte **vedlægger** jeg kopi af min e-mail af 16. januar, 7. februar og 22. maj til Udlændingestyrelsen. Om sidstnævnte henviser jeg til **vedlagte** brev af 17. oktober 2012 fra Udlændingestyrelsen, som stadig ventede på en forelæggelse fra Rigspolitiet, før sagen om ophold på grund af udrejsehindringer kan afgøres i første instans. Der er til dels tale om svar på mine rykkere af 11. oktober 2012 for svar i sagerne hos hhv. Justitsministeriet og Udlændingestyrelsen. Senest er modtaget **vedlagte** partshøring af 4. ds. fra Udlændingestyrelsen, som vil blive henvist til at inddrage samtlige oplysninger fra de i Ministeriet verserende sager.

Om den humanitære sag henviser jeg til mit brev af d.d. til ministeriet med bilag i form af udtalelser fra børnenes institution og skole. Dette materiale bedes tillige inddraget i nærværende klagesag.

1000

En udvisning midt i dette forløb virker fuldstændig uforståelig og gav naturligvis anledning til stor frustration hos familien, hvis alvorlige psykiske helbred er myndighederne bekendt. Mine klienter blev derfor forståeligt nok fuldstændig opgivende ved modtagelsen af denne udvisning på privatadressen. Og som bekendt forplantes alvorlige bekymringer hos forældrene til børnene.

Om familiens baggrund henviser jeg til samtlige sagsakter hos Flygtningenævnet, Udlændingestyrelsen og Ministeriet. Familiens konkrete baggrund er udmærket opsummeret i **vedlagte** artikel "Med livet på standby" fra tidsskriftet Fred og Frihed, nr. 1, 2012.

Der må kunne træffes en afgørelse for denne familie, der tilgodeser almindeligt anstændigt menneskesyn, foruden de internationale forpligtelser Danmark skal overholde. Jeg tænker her eksempelvis på Torturkonventionen (at sende et torturoffer tilbage til torturlandet) og på Børnekonventionen (at rykke her fødte børn på 4 og 7 år til det for dem totalt ukendte Irak).

Det er velkendt, at Danmark var betydeligt strengere med bedømmelse af asylansøgere fra Irak i perioden fra 2003 end de lande, vi ellers sammenligner os med. Dette synspunkt har jeg uddybet i min ansøgning af 16. januar 2012 til Ministeriet i den humanitære sag, hvortil henvises. Jeg tænker både på de borgerkrigstilstande, der herskede omkring 2004 til 2007 i Irak, og til, at netop byen Kirkuk efter mine klienters flugt har været centrum for strid mellem turkmenere og de øvrige befolkningsgrupper. Samme dag, jeg senest havde møde med mine klienter, 14. november 2012, sprang der fem bilbomber i Kirkuk.

Famillens psykiske frygt for at returnere er på den skildrede baggrund så overvældende, at det er yderst forståeligt, at de i de forløbne år fandt, at de bedst kunne beskytte sig selv og børnene for voldsomme oplevelser ved at blive i Danmark.

Efter min opfattelse bør der være en grænse for hvor lang tid, man kan nægte folk en opholdstilladelse, når der ikke findes en hjemsendelsesaftale med hjemlandet om tvangsmæssig udsendelse, og der i øvrigt er rigeligt med både subjektive og objektive grunde til, at ansøgerne ikke ønsker at returnere. Grænsen kunne eksempelvis være tre til fem år, om end jeg mener, vore nabolande har opereret med betydeligt lavere tidshorisonter, når en tvangsmæssig udsendelse ikke kunne finde sted. Såfremt dette kriterium anlægges, ville det afhjælpe en håbløs situation for de afviste asylsøgere fra Irak, som stadig efter op til 12 år befinder sig her, fordi de ikke tør returnere, kombineret med, at fremstillinger for Irakiske delegationer for et par år siden ikke afstedkom en accept fra hjemlandet. Alene dette burde have medført midlertidig opholdstilladelse for de, der således

ikke blev godkendt til returnering. En sådan praksis kunne hjælpe andre irakiske familier i samme situation. Det drejer sig ikke om særlig mange relativt set, men samfundet ville faktisk spare store ressourcer ved at tillade disse mennesker en midlertidig opholdstilladelse, så de kunne bidrage til samfundet og få fjernet deres behandlingskrævende usikkerhed.

I nærværende sag findes yderligere alvorlige psykiske helbredsproblemer, som gør det forståeligt, at ansøgerne ikke tør returnere, og bør bevirke, at både de voksne og børnene bliver skånet for et sådant pres.

Jeg anmoder derfor om ophævelse af afgørelserne om udvisning. Jeg anmoder samtidig om, at de i dette brev anførte synspunkter må blive inddraget i de verserende sager om opholdstilladelse på andet grundlag, lovens § 9 C stk 1, og om ophold på grund af udrejsehindringer, lovens § 9 C, stk 2.

Kopi af nærværende brev er fremsendt til Udlændingestyrelsen.

Med familiens tilladelse fremsender jeg kopi af nærværende korrespondance til Folketingspolitikere på udlændingeområdet. Sagen vil formentlig også blive sendt til pressen efter juleferien, fordi offentligheden bør være bekendt med, hvad vi gennem 11 år har påført en familie, der udelukkende flygtede for at redde livet.

Med venlig hilsen
CityAdvokaterne

Helge Nørrung

- Bilag 1 Afg. af 8. nov. 2012 fra UST. Udvisning F [redacted]
- Bilag 2 samme vedr. H [redacted]
- Bilag 3 Mine E-mails af 16.1.2012 m.fl. til UST.
- Bilag 4 Brev af 17.10.2012 fra UST om udrejsehindringer
- Bilag 5 Partshøring af 4.12.2012 fra UST om do.
- Bilag 6 Artikel om familien i Fred & Frihed nr. 1/2012

Der henvises endvidere til samtidig fremsendt materiale i den humanitære sag.

Advokat Aage Kramp – partner
Advokat Helge Nørrung – partner

Kontorfællesskab med Advokat Niels-Erik Hansen

KOPI

1

1. Asylkontor

Center for Asyl og Familiesammenføring

F [REDACTED]
Røde Kors
Allerødvej 18
Allerød
3450 Allerød

UDLÆNDINGESTYRELSEN

Dato: - 8 NOV. 2012

Sagsbehandler: [REDACTED]

Udl.nr.: [REDACTED]

PersonID: [REDACTED]

Udvisning

Flygningensævnet har givet dig afslag på din ansøgning om asyl.

Udrejsefristen er fastsat til straks, jf. udlændingelovens § 33, stk. 1 og 2.

Det fremgår af politiafhøringen af den 23. august 2011, at du ikke er udrejst inden udrejsefristens udløb, og at du ikke har medvirket til udsendelsen.

Udlændingestyrelsen udviser dig derfor af Danmark med indrejseforbud i 2 år efter udlændingelovens § 25 b, stk. 2, og § 32, stk. 4, 2. pkt.

Konsekvenser

Idet du udvises med et indrejseforbud kan du ikke indrejse i EU- og Schengenlandene – herunder Danmark – uden særlig tilladelse, så længe indrejseforbuddet er gældende, og du vil blive indberettet i Schengeninformationssystemet som uønsket i Schengenlandene efter udlændingelovens § 58 g. (Schengeninformationssystemet er et fælles edb-baseret informationssystem til brug for udveksling af oplysninger mellem Schengenlandene).

Retsgrundlag - udvisning

Efter udlændingelovens § 25 b, stk. 2, skal en udlænding, som ikke er statsborger i et af de lande, der er nævnt i § 2, stk. 1 (tredjelandstatsborger), og som er pålagt at udrejse af landet straks, eller som ikke udrejser i overensstemmelse med udrejsefristen, jf. udlændingelovens § 33, stk. 2, udvises af landet, medmindre særlige grunde taler herimod.

Den fulde ordlyd af bestemmelsen kan du læse sidst i dette brev.

Retsgrundlag - indrejseforbud

Efter udlændingelovens § 32, stk. 1, bortfalder et visum eller en opholdstilladelse, hvis en udlænding udvises ved dom, kendelse eller beslutning. Udlændingen må ikke på ny indrejse og opholde sig i Danmark uden tilladelse (indrejseforbud).

Indrejseforbuddet regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen. Indrejseforbuddet har gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.

Efter udlændingelovens § 32, stk. 4, 2. pkt., meddeles indrejseforbuddet i forbindelse med udvisning efter §§ 25 a og 25 b for 2 år.

Den fulde ordlyd af bestemmelsen kan du læse sidst i dette brev.

~~SECRET~~

Retsgrundlag - § 26 hensyn

Efter udlændingelovens § 26, stk. 1, skal der ved afgørelse om udvisning tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende.

Den fulde ordlyd af bestemmelsen kan du læse sidst i dette brev.

Begrundelse

Ved afgørelsen har vi lagt vægt på, at Flygtningenævnet den 19. marts 2003 har givet dig endeligt afslag på din ansøgning om asyl, og at det daværende Ministerium for Flygtninge, Indvandrere og Integration (nu Justitsministeriet) den 7. september 2009 har fastsat udrejsefristen til straks.

Vi har endvidere lagt vægt på, at du dags dato endnu ikke er udrejst i overensstemmelse med udrejsefristen, og at du til politiet den 23. august 2011 har oplyst, at du ikke ønsker at medvirke til udsendelse til Irak.

Vi bemærker hertil, at politiet har vejledt dig om, at konsekvensen ved ikke at medvirke til udsendelse kan medføre, at Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om udvisning med indrejseforbud.

Der foreligger ikke oplysninger om særlige grunde, der taler imod, at du udvises af Danmark.

Det forhold, at du til politiet den 23. august 2011 har oplyst, at du ikke ønsker at medvirke til udsendelse under henvisning til dit asylmotiv, kan således ikke føre til en ændret vurdering. Vi bemærker hertil, at Flygtningenævnet har taget endeligt stilling til din asylsag.

Der foreligger endvidere ikke oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kan føre til, at vi ikke træffer afgørelse om udvisning.

Vi finder således ikke, at det forhold, at du har opholdt dig i Danmark i 12 år, og at dine børn er født her, kan føre til, at udvisningen af disse årsager må antages at virke særligt belastende.

Vi har ved vurderingen heraf tillagt det vægt, at du siden den 5. november 2001 har opholdt dig i Danmark på henholdsvis processuelt ophold samt ophold som afvist asylansøger i udsendelsesposition, og at du ikke herudover har tilknytning til Danmark.

Det bemærkes hertil, at du under dit ophold i landet har fået flere afslag på opholdstilladelse bl.a. efter udlændingelovens § 9 b og § 9 C, stk. 2, herunder at det daværende Ministerium for Flygtninge, Indvandrere og Integration den 7. september 2009 i forbindelse med et afslag efter udlændingelovens § 9 b har pålagt dig at udrejse straks, og at du ikke kan antages at have haft en berettiget forventning om at kunne opholde dig i landet.

Videre har vi tillagt det vægt, at dine børn, som er født i Danmark, er irakiske statsborger, og at de ikke har et opholdsgrundlag i Danmark.

Du kan klage over afgørelsen

Du kan klage over denne afgørelse til Justitsministeriet, Att. Udlændingekontoret, Slotsholmsgade 10, 1216 København K.

Hvis du klager, vil Justitsministeriet tage stilling til, om du kan blive her i landet under klagesagens behandling.

En klage giver altså *ikke* i sig selv dig ret til at blive i Danmark under klagesagens behandling. Du skal derfor udrejse straks, også selvom du klager til Justitsministeriet.

Med venlig hilsen

Oplysning til udlændingen

Efter loven om behandling af personoplysninger er de danske myndigheder forpligtet til at underrette dig om alle registreringer af oplysninger, som du afgiver i forbindelse med behandlingen af din ud- og afvisningssag. Oplysningerne, som du har afgivet i forbindelse med din ud- og afvisningssag, er registreret i Udlændingeregistret. Udlændingeregistret er et edb-register, som Udlændingestyrelsen er ansvarlig for.

Oplysningerne er blevet brugt i forbindelse med behandling af spørgsmål vedrørende dit ophold i Danmark, og politiet (sagsoplysning eller kontrol) samt Indenrigsministeriet (klagebehandling) vil kunne modtage de oplysninger, der er registreret i Udlændingeregistret om dig, som de har brug for i forbindelse med deres sagsbehandling. Andre relevante myndigheder eller organisationer vil eventuelt modtage oplysninger om dig fra Udlændingeregistret, såfremt de har brug for oplysningerne i forbindelse med behandling af spørgsmål vedrørende dit ophold i Danmark.

Du har ret til at få indsigt i de oplysninger, der registreres om dig i Udlændingeregistret. Henvendelse herom kan ske til Udlændingestyrelsen, Ryesgade 53, 2100 København K.

Retsregler**Udlændingeloven****Uddrag af udlændingeloven:**

(Lovbekendtgørelse nr. 984 af 2. oktober 2012)

Udvisning

§ 25 b, stk. 1: En udlænding kan udvises, hvis udlændingen opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse.

§ 25 b, stk. 2: En udlænding, som ikke er statsborger i et af de lande, som er nævnt i § 2, stk. 1 (tredjelandstatsborger), og som er pålagt at udrejse straks, eller som ikke udrejser i overensstemmelse med udrejsefristen, jf. § 33, stk. 2, skal udvises af landet, medmindre særlige grunde taler herimod.

§ 26-hensyn

§ 26: Ved afgørelsen om udvisning skal der tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af

- 1) udlændingens tilknytning til det danske samfund,
- 2) udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold,
- 3) udlændingens tilknytning til herboende personer,
- 4) udvisningens konsekvenser for udlændingens herboende nære familiemedlemmer, herunder i relation til hensynet til familiens enhed,
- 5) udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, og
- 6) risikoen for, at udlændingen uden for de i § 7, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold.

Stk. 2. En udlænding skal udvises efter § 22, nr. 4-8, og § 25, medmindre de i stk. 1 nævnte forhold taler afgørende derimod.

Indrejseforbud

§ 32, stk. 1: En dom, kendelse eller beslutning, hvorved en udlænding udvises, medfører, at udlændingens visum og opholdstilladelse bortfalder, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig her i landet (indrejseforbud). Indrejseforbuddet kan tidsbegrænses og regnes fra den 1. i den førstkommande måned efter udrejsen eller udsendelsen. Indrejseforbuddet har gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.

§ 32, stk. 4, 2. pkt.: Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter §§ 25 a og 25 b meddeles for 2 år.

§ 32, stk. 4, 4. pkt.: Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 25 b kan meddeles for 5 år, når udlændingen ikke er statsborger i et af de lande, der er nævnt i § 2, stk. 1 (tredjelandssstatsborger) og er indrejst i strid med et indrejseforbud, der tidligere er meddelt i forbindelse med udvisning efter § 25 b.

Udrejsefrist

§ 33, stk. 2: I afgørelser, der er omfattet af stk. 1, fastsættes udrejsefristen til 1 måned, hvis udlændingen er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet, hvis udlændingen er omfattet af de regler, der er nævnt i § 2, stk. 4 (EU-reglerne), eller hvis udlændingen hidtil har haft opholdstilladelse. For andre udlændinge fastsættes udrejsefristen til 7 dage. I påtrængende tilfælde fastsættes udrejsefristen altid til straks. Påtrængende tilfælde forligger navnlig, når udlændingen er til fare for statens sikkerhed eller en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, når udlændingen har begået et strafbart forhold, når der er tale om svig eller en åbenbart grundløs ansøgning, eller når der er risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig udsendelse. Det kan ikke anses for et påtrængende tilfælde, at der er risiko for, at udlændingen vil forsvinde, hvis udlændingen er statsborger i et af de lande, der er nævnt i § 2, stk. 1.

Opsættende virkning ved klage

§ 33, stk. 3: Påklages en afgørelse efter stk. 1 inden 7 dage efter, at den er meddelt den pågældende, har udlændingen ret til at blive her i landet, indtil klagen er afgjort, såfremt udlændingen enten er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, eller er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet eller hidtil har haft opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold her i landet. Opretholdes afgørelsen, fastsættes der en ny frist for udrejse efter reglerne i stk. 2. En udlænding, der ikke hidtil har haft opholdstilladelse, registreringsbevis eller opholdskort her i landet, og som er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, stk. 1 og 2, har dog ikke ret til at blive her i landet, indtil en klage over en beslutning om udvisning efter §§ 25 a eller 25 b er afgjort. Klage over en afgørelse, som ikke er omfattet af 1. pkt., kan kun tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis særlige grunde taler derfor.

KOPI

2.

1. Asylkontor

Center for Asyl og Familiesammenføring

H
Røde Kors
Allerødvej 18
Allerød
3450 Allerød

UDLÆNDINGESTYRELSEN

Dato: 8 NOV. 2012
Sagsbehandler: [redacted]
Udl.nr.: [redacted]
PersonID: [redacted]

Udvisning

Flygtningenævnet har givet dig afslag på din ansøgning om asyl.

Udrejsefristen er fastsat til straks, jf. udlændingelovens § 33, stk. 1 og 2.

Det fremgår af politiafhøringen af den 8. september 2011, at du ikke er udrejst inden udrejsefristens udløb, og at du ikke har medvirket til udsendelsen.

Udlændingestyrelsen udviser dig derfor af Danmark med indrejseforbud i 2 år efter udlændingelovens § 25 b, stk. 2, og § 32, stk. 4, 2. pkt.

Konsekvenser

Idet du udvises med et indrejseforbud kan du ikke indrejse i EU- og Schengenlandene – herunder Danmark – uden særlig tilladelse, så længe indrejseforbuddet er gældende, og du vil blive indberettet i Schengeninformationssystemet som uønsket i Schengenlandene efter udlændingelovens § 58 g. (Schengeninformationssystemet er et fælles edb-baseret informationssystem til brug for udveksling af oplysninger mellem Schengenlandene).

Retsgrundlag - udvisning

Efter udlændingelovens § 25 b, stk. 2, skal en udlænding, som ikke er statsborger i et af de lande, der er nævnt i § 2, stk. 1 (tredjelandstatsborger), og som er pålagt at udrejse af landet straks, eller som ikke udrejser i overensstemmelse med udrejsefristen; jf. udlændingelovens § 33, stk. 2, udvises af landet, medmindre særlige grunde taler herimod.

Den fulde ordlyd af bestemmelsen kan du læse sidst i dette brev.

Retsgrundlag – indrejseforbud

Efter udlændingelovens § 32, stk. 1, bortfalder et visum eller en opholdstilladelse, hvis en udlænding udvises ved dom, kendelse eller beslutning. Udlændingen må ikke på ny indrejse og opholde sig i Danmark uden tilladelse (indrejseforbud).

Indrejseforbuddet regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen. Indrejseforbuddet har gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.

Efter udlændingelovens § 32, stk. 4, 2. pkt., meddeles indrejseforbuddet i forbindelse med udvisning efter §§ 25 a og 25 b for 2 år.

Den fulde ordlyd af bestemmelsen kan du læse sidst i dette brev.

XXXXXXXXXX

Retsgrundlag - § 26 hensyn

Efter udlændingelovens § 26, stk. 1, skal der ved afgørelse om udvisning tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende.

Den fulde ordlyd af bestemmelsen kan du læse sidst i dette brev.

Begrundelse

Ved afgørelsen har vi lagt vægt på, at Flygtningenævnet den 13. juni 2005 har givet dig endeligt afslag på din ansøgning om asyl, og at det daværende Ministerium for Flygtninge, Indvandrere og Integration (nu Justitsministeriet) den 7. september 2009 har fastsat udrejsefristen til straks.

Vi har endvidere lagt vægt på, at du dags dato endnu ikke er udrejst i overensstemmelse med udrejsefristen, og at du til politiet den 8. september 2011 har oplyst, at du ikke ønsker at medvirke til udsendelse til Irak.

Vi bemærker hertil, at politiet har vejledt dig om, at konsekvensen ved ikke at medvirke til udsendelse kan medføre, at Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om udvisning med indrejseforbud.

Der foreligger ikke oplysninger om særlige grunde, der taler imod, at du udvises af Danmark.

Det forhold, at du til politiet den 8. september 2011 har oplyst, at du ikke ønsker at medvirke til udsendelse under henvisning til dit asylmotiv, kan således ikke føre til en ændret vurdering. Vi bemærker hertil, at Flygtningenævnet har taget endeligt stilling til din asylsag.

Der foreligger endvidere ikke oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kan føre til, at vi ikke træffer afgørelse om udvisning.

Vi finder således ikke, at det forhold, at du har opholdt dig i Danmark i mange år, at dine børn er født her, og at du har det psykisk dårligt kan føre til, at udvisningen af disse årsager må antages at virke særligt belastende.

Vi har ved vurderingen heraf tillagt det vægt, at du siden den 11. oktober 2004 har opholdt dig i Danmark på henholdsvis processuelt ophold samt ophold som afvist asylansøger i udsendelsesposition, og at du ikke herudover har tilknytning til Danmark.

Det bemærkes hertil, at du under dit ophold i landet har fået flere afslag på opholdstilladelse bl.a. efter udlændingelovens § 9 b og § 9 C, stk. 2, herunder at det daværende Ministerium for Flygtninge, Indvandrere og Integration den 7. september 2009 i forbindelse med et afslag efter udlændingelovens § 9 b har pålagt dig at udrejse straks, og at du ikke kan antages at have haft en berettiget forventning om at kunne opholde dig i landet.

Videre har vi tillagt det vægt, at dine børn, som er født i Danmark, er irakiske statsborger, og at de ikke har et opholdsgrundlag i Danmark.

Endelig har vi tillagt det vægt, at dine helbredsmæssige forhold ikke har sådan en karakter og intensitet, at det kan føre til en ændret vurdering.

Du kan klage over afgørelsen

Du kan klage over denne afgørelse til Justitsministeriet, Att. Udlændingekontoret, Slotsholmsgade 10, 1216 København K.

Hvis du klager, vil Justitsministeriet tage stilling til, om du kan blive her i landet under klagesagens behandling.

En klage giver altså *ikke* i sig selv dig ret til at blive i Danmark under klagesagens behandling. Du skal derfor udrejse straks, også selvom du klager til Justitsministeriet.

Med venlig hilsen

Oplysning til udlændingen

Efter loven om behandling af personoplysninger er de danske myndigheder forpligtet til at underrette dig om alle registreringer af oplysninger, som du afgiver i forbindelse med behandlingen af din ud- og afvisningssag. Oplysningerne, som du har afgivet i forbindelse med din ud- og afvisningssag, er registreret i Udlændingeregistret. Udlændingeregistret er et edb-register, som Udlændingestyrelsen er ansvarlig for.

Oplysningerne er blevet brugt i forbindelse med behandling af spørgsmål vedrørende dit ophold i Danmark, og politiet (sagsoplysning eller kontrol) samt Indenrigsministeriet (klagebehandling) vil kunne modtage de oplysninger, der er registreret i Udlændingeregistret om dig, som de har brug for i forbindelse med deres sagsbehandling. Andre relevante myndigheder eller organisationer vil eventuelt modtage oplysninger om dig fra Udlændingeregistret, såfremt de har brug for oplysningerne i forbindelse med behandling af spørgsmål vedrørende dit ophold i Danmark.

Du har ret til at få indsigt i de oplysninger, der registreres om dig i Udlændingeregistret. Henvendelse herom kan ske til Udlændingestyrelsen, Ryesgade 53, 2100 København K.

Retsregler**Udlændingeloven****Uddrag af udlændingeloven:**

(Lovbekendtgørelse nr. 984 af 2. oktober 2012)

Udvisning

§ 25 b, stk. 1: En udlænding kan udvises, hvis udlændingen opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse.

§ 25 b, stk. 2: En udlænding, som ikke er statsborger i et af de lande, som er nævnt i § 2, stk. 1 (tredjelandstatsborger), og som er pålagt at udrejse straks, eller som ikke udrejser i overensstemmelse med udrejsefristen, jf. § 33, stk. 2, skal udvises af landet, medmindre særlige grunde taler herimod.

§ 26-hensyn

§ 26: Ved afgørelsen om udvisning skal der tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af

- 1) udlændingens tilknytning til det danske samfund,
- 2) udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold,
- 3) udlændingens tilknytning til herboende personer,
- 4) udvisningens konsekvenser for udlændingens herboende nære familiemedlemmer, herunder i relation til hensynet til familiens enhed,
- 5) udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, og
- 6) risikoen for, at udlændingen uden for de i § 7, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold.

Stk. 2. En udlænding skal udvises efter § 22, nr. 4-8, og § 25, medmindre de i stk. 1 nævnte forhold taler afgørende derimod.

Indrejseforbud

§ 32, stk. 1: En dom, kendelse eller beslutning, hvorved en udlænding udvises, medfører, at udlændingens visum og opholdstilladelse bortfalder, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig her i landet (indrejseforbud). Indrejseforbuddet kan tidsbegrænses og regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen. Indrejseforbuddet har gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.

§ 32, stk. 4, 2. pkt.: Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter §§ 25 a og 25 b meddeles for 2 år.

§ 32, stk. 4, 4. pkt.: Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 25 b kan meddeles for 5 år, når udlændingen ikke er statsborger i et af de lande, der er nævnt i § 2, stk. 1 (tredjelandstatsborger) og er indrejst i strid med et indrejseforbud, der tidligere er meddelt i forbindelse med udvisning efter § 25 b.

Udrejsefrist

§ 33, stk. 2: I afgørelser, der er omfattet af stk. 1, fastsættes udrejsefristen til 1 måned, hvis udlændingen er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet, hvis udlændingen er omfattet af de regler, der er nævnt i § 2, stk. 4 (EU-reglerne), eller hvis udlændingen hidtil har haft opholdstilladelse. For andre udlændinge fastsættes udrejsefristen til 7 dage. I påtrængende tilfælde fastsættes udrejsefristen altid til straks. Påtrængende tilfælde forligger navnlig, når udlændingen er til fare for statens sikkerhed eller en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, når udlændingen har begået et strafbart forhold, når der er tale om svig eller en åbenbart grundløs ansøgning, eller når der er risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig udsendelse. Det kan ikke anses for et påtrængende tilfælde, at der er risiko for, at udlændingen vil forsvinde, hvis udlændingen er statsborger i et af de lande, der er nævnt i § 2, stk. 1.

Opsættende virkning ved klage

§ 33, stk. 3: Påklages en afgørelse efter stk. 1 inden 7 dage efter, at den er meddelt den pågældende, har udlændingen ret til at blive her i landet, indtil klagen er afgjort, såfremt udlændingen enten er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, eller er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet eller hidtil har haft opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold her i landet. Opretholdes afgørelsen, fastsættes der en ny frist for udrejse efter reglerne i stk. 2. En udlænding, der ikke hidtil har haft opholdstilladelse, registreringsbevis eller opholdskort her i landet, og som er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, stk. 1 og 2, har dog ikke ret til at blive her i landet, indtil en klage over en beslutning om udvisning efter §§ 25 a eller 25 b er afgjort. Klage over en afgørelse, som ikke er omfattet af 1. pkt., kan kun tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis særlige grunde taler derfor.

3

Helge Nørrung <hnorrung@gmail.com>

[redacted] H [redacted] & F [redacted] samt 2 børn

3 meddelelser

Helge Nørrung <hnorrung@gmail.com>
Til: us@us.dk

16. jan. 2012 20.35

Til Udlændingestyrelsen,
Center for Asyl og Familiesammenføring

Jeg har efter hjemkomst fra udlandet på ny overtaget mine klienters sag fra advokat Niels-Erik Hansen.

Idet jeg henviser til Udlændingestyrelsens brev af 3. ds. vedr. bedømmelse efter lovens § 9 c, stk 2, kan jeg i det hele henvise til indholdet i mit vedhæftede indlæg til Justitsministeriet vedr. ansøgning efter lovens § 9 b, stk 1, og § 9 c, stk 1. (bilaget fra psykiater Ebbe Munk-Andersen forefindes allerede blandt akterne modtaget fra Udlændingestyrelsen).

Jeg henviser til sagens samlede akter, som disse foreligger i Flygtningenævnet, Ministeriet og hos Rigspolitiet.

Familien har selv sagt ingen ressourcer til at føre deres sag, hverken helbredsmæssigt eller økonomisk.

Med venlig hilsen
Helge Nørrung, advokat
Falkoner Alle 7, 1.
2000 Frederiksberg
Tlf 33110821 Mobil 28574080

12-01-16 justits.doc
100K

Helge Nørrung <hnorrung@gmail.com>
Til: us@us.dk

7. feb. 2012 20.59

Til Udlændingestyrelsen,
Center for Asyl og Familiesammenføring

I fortsættelse af min e-mail af 16. januar 2012 (gengivet nedenfor) vedhæfter jeg mit brev af d.d. til Justitsministeriet, idet jeg henviser til samtlige helbredsoplysninger, der ligeledes er vedhæftet.

Med venlig hilsen

Helge Nørrung, advokat
Falkoner Alle 7, 1.
2000 Frederiksberg
Tlf 33110821 Mobil 28574080

----- Videresendte meddelelser -----
Fra: Helge Nørrung <hnorrung@gmail.com>
Dato: 16. jan. 2012 20.35
Emne: [redacted] H [redacted] & F [redacted] samt 2 børn

1-11-19

1-11-19

1-11-19

Til: us@us.dk
[Citeret tekst er skjult]

4 vedhæftede filer

- 12-02-06 justits.doc
87K
- CCF06022012_00006.pdf
734K
- CCF06022012_00003.pdf
4181K
- CCF06022012_00005.pdf
15481K

Helge Nørrung <hnorrung@gmail.com>
Til: us@us.dk

22. maj 2012 11.11

Til Udlændingestyrelsen,
Center for Asyl og Familiesammenføring

Idet jeg henviser til min nedenstående e-mail af 7. februar 2012, anmoder jeg venligst om kvittering (med sagsreference) for modtagelse af denne e-mail, samt en tidshorizont for en afgørelse i sagen. På forhånd mange tak.

Med venlig hilsen
CityAdvokaterne I/S

Advokat Helge Nørrung
Falkoner Allé 7, 1.sal
2000 Frederiksberg
Tlf. 33110821 Fax 33110861

----- Videresendte meddelelser -----

Fra: Helge Nørrung <hnorrung@gmail.com>

Dato: 16. jan. 2012 20.35

Emne: [redacted] & F [redacted] samt 2 børn

Til: us@us.dk

[Citeret tekst er skjult]

-
- 12-01-16 justits.doc
100K

4.

1. Asylkontor

Center for Asyl og Familiesammenføring

CityAdvokaterne
Advokat Helge Nørrung
Falkoner Alle 7, 1.
2000 Frederiksberg

UDLÆNDINGESTYRELSEN

Dato: 17. oktober 2012

Sagsbehandler: L [redacted]
Udl.nr.: [redacted]

Vedr. 5170, dine klienter F [redacted] og H [redacted]
[redacted]

Udlændingestyrelsen har modtaget din henvendelse af 11.10.2012.

Vi kan i den anledning oplyse, at vi endnu ikke har modtaget en forelæggelse fra Rigspolitiet vedrørende F [redacted].

Vi har d.d. rykket Rigspolitiet for denne forelæggelse. Kopi af denne henvendelse vedlægges.

Når vi har modtaget forelæggelsen, vil den blive fremsendt til dig til partshøring.

Vi skal beklage den lange sagsbehandlingstid.

Med venlig hilsen

Udlændingestyrelsen
Rymsgade 53
2100 København Ø

Telefon: +45 3530 8888
Telefontid: 9.00 - 15.00
E-mail: Se www.nyidanmark.dk

Ekspedition:
Alle hverdage: 8.30 - 12.00
Torsdag tillige: 15.30 - 17.30
Information på internettet: www.nyidanmark.dk

1. Asylkontor

Center for Asyl og Familiesammenføring

Advokat Helge Nørrung
Falkoner Allé 7, 0 1.
2000 Frederiksberg

UDLÆNDINGESTYRELSEN

Dato: 4. december 2012

Sagsbehandler: [redacted]
Udl.nr.: [redacted]
PersonID: 766071

Partshøring

Rigspolitiet har ved brev af 5. november 2012 til Udlændingestyrelsen fremsendt en udtalelse vedrørende udsendelsesbestræbelserne for din klient, F [redacted], til brug for vurderingen af, hvorvidt han opfylder betingelserne for at blive meddelt opholdstilladelse i medfør udlændingelovens § 9, stk. 2 nr. 4 (lovbekendtgørelse nr. 473 af 1. juli 1998).

Kopi af Rigspolitiets udtalelse af 5. november 2012 samt bilag hertil vedlægges.

Det bemærkes, at sagens akter er blevet anonymiseret for så vidt angår personlige oplysninger vedrørende tredjepersoner, jf. forvaltningslovens § 15, stk. 2, jf. stk. 1.

Vores beslutning vedrørende anonymisering kan påklages til Justitsministeriet, Udlændingeafdelingen, Slotsholmen 10, 1216 København K.

Vi vedlægger tillige kopi af Rigspolitiets landebeskrivelse for Irak.

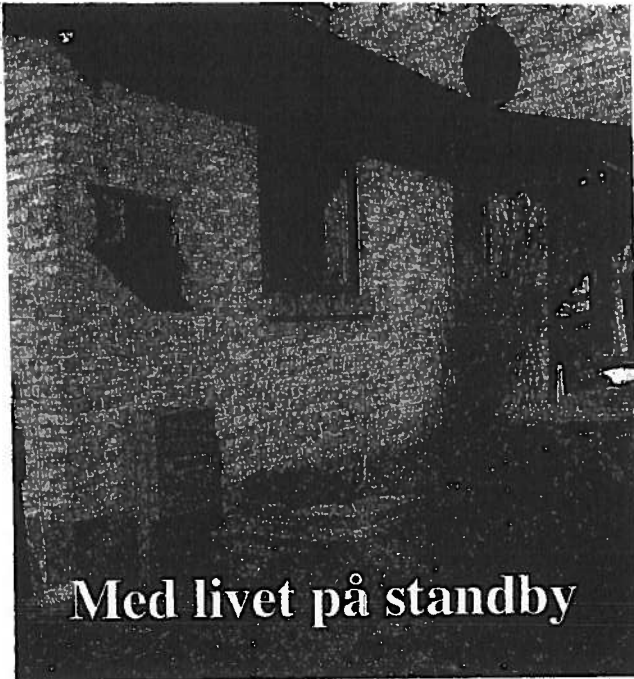
Vi anmoder om at modtage dine eventuelle bemærkninger til Rigspolitiets udtalelse af 5. november 2012 inden 14 dage fra dags dato. Såfremt vi ikke har modtaget dine bemærkninger inden for fristen, træffes der afgørelse på det foreliggende grundlag.

Med venlig hilsen

Udlændingestyrelsen
Ryesgade 53
2100 København Ø

Telefon: +45 3530 8888
Telefontid: 9.00 - 15.00
E-mail: Se www.nyidanmark.dk

Ekspedition:
Alle hverdage: 8.30 - 12.00
Torsdag tillige: 15.30 - 17.30
Information på Internettet: www.nyidanmark.dk

Med livet på standby

Foto: Kirsten Bitsch

Af Kirsten Bitsch, med i Bedsteforældre for Asyl

Fremtiden for H. og hendes familie er uden for synsvidde

Med jævne mellemrum besøger jeg en irakisk/turkmensk familie i Allerød. Jeg er 'bedstemor' i familien, der består af to voksne og to børn på henholdsvis seks og fire år. De har boet i Allerød siden 2008, hvor familien fik mulighed for at flytte ud fra Center Sandholm til en bolig i Allerød. Dette skete ud fra den politiske aftale, som den borgerlige regering i 2008 indgik med Dansk Folkeparti om, at „Børnefamilier med særlige behov kan tilbydes bolig uden for asylcentre.“ Før den tid har de voksne boet mange år i forskellige asylcentre rundt om i Danmark - senest i Sandholmlejren, hvor begge børn er født. Familien har adskillige gange søgt om opholdstilladelse eller om humanitært ophold, men fået afslag på alle ansøgninger. De betragtes af de danske myndigheder som *afviste asylansøgere*. Deres sag er færdigbehandlet, og de står til udvisning tilbage til Irak.

H. og F. historie.

Forældrene hedder H. og F. De blev gift i 1999 i Irak, men to år efter måtte F. over hals og hoved flygte ud af Irak. End ikke H. vidste noget om flugten. F. kom til Danmark som flygtning i november 2001. Han er uddannet automekaniker og har i sin fritid dyrket boksning. Saddamstyret forsøgte dels at hverve ham som agent, dels at tvinge ham til at træne visse militære enheder, der skulle sættes ind mod kurdere og turkmenere. F. nægtede, blev fængslet og udsat for tortur, løsladt igen, hvorefter han flygtede.

Ved ankomsten til Danmark vovede han ikke at fortælle politiet, at han havde været i fængsel og udsat for tortur. Han var bange for at blive betragtet som gemen kriminel. Dette har resulteret i, at de danske myndig-

Fra "Fred & Frihed" nr. 1/2012

heder ikke tror på hans forklaring. F. søskende er siden flygtet ud af Irak. Selv har han i 2011 været til undersøgelse hos et af Amnesty Internationals lægehold, der udtaler, at de fysiske og psykiske symptomer, F. har, er typiske for personer, der har været udsat for den form for tortur, F. har beskrevet over for de danske myndigheder. Men lige lidt hjælper det. Ingen af disse omstændigheder formår åbenbart at udvirke, at familien kan få lovligt ophold i Danmark og dermed langt om længe slippe usikkerheden og den lammende frygt for fremtiden.

H. flygtede til Danmark i 2004. Både H. og F. er fra Kirkuk, hvor der er stærke spændinger mellem de tre befolkningsgrupper, kurdere, turkmenere og arabere, og hvor der stadig hersker næsten lovløse tilstande. Både F. og H. er intet mindre end rædselsslagne ved tanken om at skulle blive tvunget til at vende tilbage til sådanne forhold. De har ingen nær familie tilbage i området. Enten er de døde eller flygtet ud af landet. – Vi har mistet alt, siger F. De har begge valgt ikke at skrive under på at ville samarbejde med de danske myndigheder om hjemsendelse. – Hvis vi gjorde det, ville det være det samme som at tro på en fremtid for vores familie i Irak, siger F.

H. lider af angst og depressioner forårsaget af oplevelser i Irak og i forskellige flygtningelejre i Danmark, og hun er i behandling for disse lidelser, men hun har det alligevel ofte dårligt. Familien har lidt kontakt til andre irakere, der enten har fået opholdstilladelse, stadig er asylansøgere eller - som de selv - står til udvisning. Det danske samfund har familien stort set kun kontakt med gennem det professionelle asylsystem.

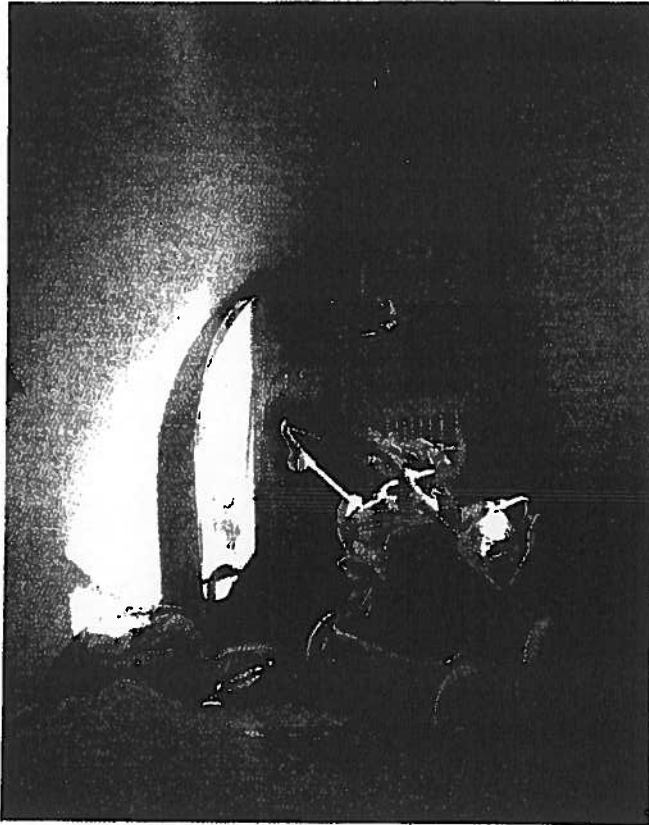
Mødet med H. og familien

Jeg mødte H. første gang i december 2010. Familien viser altid stor glæde ved at få besøg – ikke mindst H. Hun taler og forstår en del dansk, så vi kan gøre os forståelige over for hinanden.

Vi taler om Irak, om landets skønhed, om tiden før Saddam og om H. afdøde familie. Men også om de traumatiske oplevelser, hun har med derfra. Hun fortæller om, hvordan det var at bo og leve i Sandholmlejren – fire år, hun mindes med gru. Om hvordan det er at være stuvet sammen i meget små rum i årevis i utryghed og angst, om slagsmål og tyverier, ufred, trusler, hylende ambulancer, og om politi i udrykningskøretøjer, der dukker op på alle tider af døgnet. Hun fortæller, hvordan det er at føle sig spærret inde i og med sin angst.

H. beskriver, hvor ydmygende det er at være under administration, og hun græder, når hun prøver at beskrive, hvad det gør ved hendes selv-værd at skulle spørge om lov til alt og altid være en af dem, som Røde Kors betaler for.

6

En ganske almindelig families børneværelse, og dog ...

Foto: Kirsten Bitsch

utvivlsomt havde med sig fra Sandholm, har pigen tilsyneladende undgået. Hun går i den samme børnehave og trives på alle måder godt. Som dansker føler jeg mig stolt over det dygtige arbejde, børnehaven har udført og stadig udfører med at udvikle og integrere disse to børn i en dansk børneverden.

- Jeg forstår det ikke, siger H. - Man gør så meget godt for mine børn, men vi voksne, deres forældre, har det ikke godt. Det er da dårligt for børnene. Vi er bange for at blive sendt tilbage til Irak. Vi er utrygge og modløse og har ikke haft mulighed for at blive en del af det almindelige liv i Danmark. Hvorfor?

Jeg bliver hende svar skyldig, selv om jeg jo godt kender det officielle Danmarks forklaring. Men den giver ikke mere mening i min optik end i H.'s. Hvorfor laver vi foranstaltninger i vores behandling af asylansøgere, som medvirker til at forstærke deres traumer, nedbryde deres selvværd og isolere dem fra det almindelige danske liv? Hvorfor lader vi dem leve i invaliderende usikkerhed i så mange år?

Umyndiggjort

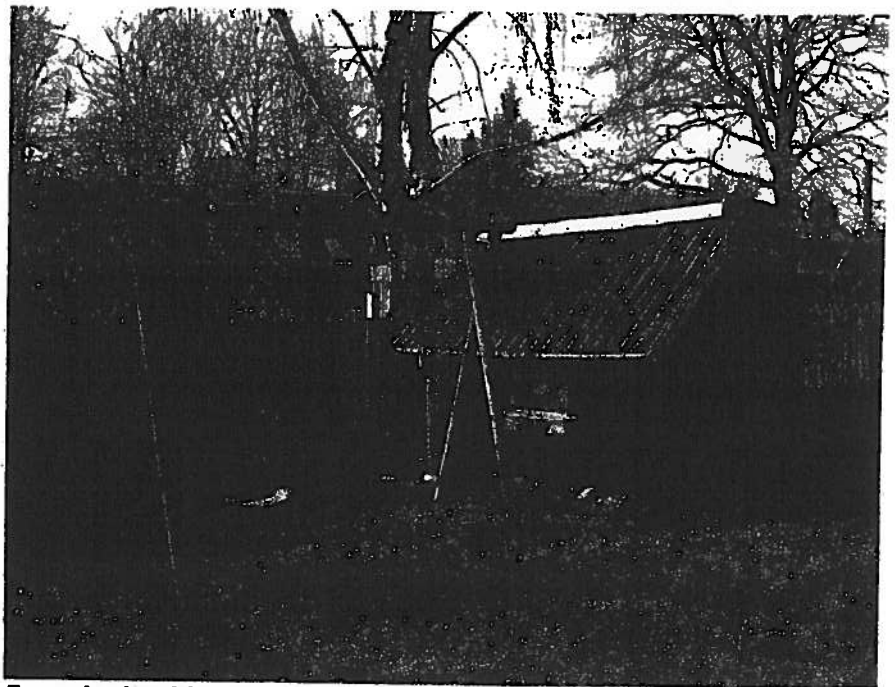
F. og H. må ikke arbejde (regeringen S-SF-R har bebudet, at dette forhold skal ændres, men i skrirende stund er der intet sket på området). De har ikke adgang til at følge den danskundervisning, der er etableret for flygtninge i Danmark, fordi deres sager er færdigbehandlet, og de står til udvisning. Deres hverdagsliv er underlagt de samme begrænsninger, som gælder for beboerne i Sandholmlejren. Skal de til læge, tandlæge, have nyt tøj, have toilettet repareret eller hvad som helst andet, skal de kontakte Røde Kors i

Børnene

Vi taler om børnene, familiens lyspunkt, der holder modet oppe i familiens udsigtsløse tilværelse. Børnene har siden udflytningen fra Sandholm gået i en af de lokale daginstitutioner.

Ved udflytningen blev det ældste barn betegnet som *ikke-alderssvarende* i sin udvikling. Men siden har han gjort store fremskridt i børnehaven. I dag fremtræder han som en glad, begavet og nysgerrig dreng, der sammen med sine kammerater fra børnehavens *paratgruppe* er klar til at starte i skole til sommer. I løbet af det seneste år har han modtaget særlig støtte til at udvikle sit danske sprog, og det har i den grad givet pote og styrket hans selvværd.

Lillesøsteren på fire år udvikler sig godt. Den angst og utryghed, som storebroderen via forældrene

En ganske almindelig families have, og dog ...

Foto: Kirsten Bitsch

Sandholmlejren. De er også forpligtet til at møde til kontrol hos politiet i Sandholmlejren to gange om ugen – en forpligtelse, H. dog er fritaget for på grund af sine psykiske lidelser.

Ansøgningerne

H. og F. har begge adskillige gange søgt om opholdstilladelse og om humanitært ophold, men har hver gang fået afslag, fordi de forhold og de lidelser, de har oplevet i Irak, ikke er tilstrækkelig begrundelse for opholdstilladelse eller humanitært ophold i Danmark.

Ikke desto mindre har deres liv i mange, mange år været tydeligt præget af lidelser, afsavn og usikkerhed både i Irak og i Danmark. For tiden venter de på svar på endnu en ansøgning - denne gang til Justitsministeriet - om opholdstilladelse/humanitært ophold især med begrundelse i det udredningsarbejde Anton og Esben Geist har foretaget i bogen „De afviste. Historien om Danmark og asylansøgerne fra Danmark“ (Informations Forlag 2011). (1)

I bogen redegøres for, at forholdene i Irak i 2006 var så voldelige, farlige og usikre, at UNHCR (FN's Flygtningehøjkommissariat) appellerede til de europæiske lande om aktivt at deltage i løsningen af det irakiske flygtningeproblem. Danmark har ifølge brødrene Geist ikke levet op til sine forpligtelser i forhold til de irakiske asylansøgere, der flygtede hertil i forbindelse med invasionen og krigen i Irak. H. og F. tilhører denne gruppe af irakere og burde retfærdigvis have haft en beskyttelsesstatus tilbage i 2006, men fik det ikke. Nu venter de spændt på svar på deres sidste ansøgning, men vover ikke at være optimistiske. Det har de oplevet for mange afslag til.

I de senere års værdidebat har det været fremhævet, at det danske samfund i væsentlig grad bygger på kristne værdier. Det får mig til at spørge, hvilke kristne værdier vi praktiserer, når vi udsætter asylansøgere - afviste såvel som ikke afviste - for forhold, som de ovenfor beskrevne? Hvor er barmhjertigheden og medmenneskeligheden blevet af?

1.) Anmeldt i fred & frihed nr. 3, 2011

Bedsteforældre for Asyl har oprettet en kontaktpersonordning for flygtninge i asylcentre og for flygtninge, der har fået opholdstilladelse og nu bor rundt omkring i Danmark. I alt har 60 enkeltpersoner eller par således pr. 1.3.2012 kontakt med en eller flere flygtninge – enkeltpersoner såvel som familier. Se www.bedsteforaeldreforasyl.dk

Om udflytninger fra asylcentrene:

Den 16. januar 2011 aftalte Venstre og Dansk Folkeparti en aftale om, at familier med særlige behov kan tilbydes bolig uden for asylcentrene. Dette tilbud blev fremlagt til 32 familier fra Irak, Iran, Kosovo og Somalia, som havde opholdt sig i centrene i 3 år eller mere efter endeligt afslag på asyl. 16 familier tog imod tilbuddet og flyttede ud.

Den 31. maj 2011 aftalte VK-regeringen, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance at tilbyde ordningen til alle af omfavnede familier af alle nationaliteter med 12 års ophold efter endeligt afslag på asyl. Både Dansk Røde Kors' informationsafdeling har alle familier taget imod tilbuddet. Medlemspartier er 7 familier flyttet ud, mens 8 stadig venter på, at myndighederne finder en bolig til dem.

AF, Et Danmark, der står sammen S.R. SF's regering grundlag fra oktober 2011 fremgår at asylansøgere skal have mulighed for at arbejde og bo uden for asylcentrene efter 6 måneder. Regeringen har dog siden at nedlyttelse skal ske på betingelse af samarbejde om integrationsindsats.

Den 5. januar 2012 har regeringen derefter nedsat et rydningsministerielt embedsmandvalg, som skal udarbejde et forslag til udformning af en konkret model for udflytninger. Dette forslag skal forelægges den 15. maj i år.

Bedsteforældre For Asyl

Uopfordret høringssvar til lovudkast af 14.12.2012

**Forslag
til
Lov om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven
(Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.)**

11-1-2013

Bedsteforældre for Asyl er en tværpolitisk græsrodsbevægelse, der siden 2007 har arbejdet for en ændring af den danske asylpolitik i en mere menneskelig retning.

I bevægelsen har vi bl.a. som aktive kontaktpersoner til asylansøgere i asylcentre igennem årene erhvervet en grundig viden om den danske asylpraksis samt de mange forskellige skæbner i centrene.

Et fokuspunkt har siden vores start været de lange opholdstider for såvel børnefamilier som enkeltpersoner i asylsystemet.

Det nye lovforslag er for børnefamiliernes vedkommende et skridt i den rigtige retning, idet der nu med bestemmelsen om, at alle børnefamilier kan flytte ud af centrene 1 år efter endeligt afslag på asyl er sat loft over, hvor længe et barn kan komme til at opholde sig i et asylcenter. Men vi må fortsat reagere på, at der bliver tale om for lang tid (sagsbehandlingstiden på i heldigste fald ca. 6 måneder plus et års ventetid) i skiftende og særdeles belastende miljøer for børn med for manges vedkommende store traumer i bagagen, idet den nye lov intet ændrer ved indkvarteringen i meget store overfyldte og isolerede asylcentre, der har udpræget karakter af ghetto. Ophold på omkring 18 måneder er for lang tid, for talrige undersøgelser viser, at børns psykiske problemer - ligesom voksnes - stiger markant efter bare et års ophold i centrene.

For enkeltpersoner og par uden børn er det nye lovforslag med tilladelse til at tage arbejde og flytte uden for centrene 6 måneder efter, at deres asylansøgning er indgivet, også en god forbedring. Men da tilladelsen betinges af samarbejde med de danske myndigheder om opklaring af identitet samt frivillig hjemrejse, er det kun et fåtal af asylansøgerne, der kan honorere betingelserne. Enten vil deres hjemland ikke tage imod dem, eller også tør de ikke rejse hjem til de farer, som de netop er flygtet fra. Der sidder, og der vil fortsat sidde en stor gruppe asylansøgere med op til langt over 10 års ophold i systemet med de

fatale menneskelige konsekvenser af den tidsubestemte ventetid, som også regeringen via sit lovforslag erkender. Det aktuelle lovforslag siger beklageligvis intet om, hvordan denne problemstilling skal løses.

Med venlig hilsen fra Bedsteforældre for Asyl www.bedsteforaeldreforasyl.dk

Ole Bergmann

olebergmann@hotmail.com

Gerd Gottlieb

gerdg@mail.dk

Dato 11.01.2013

Dansk Socialrådgiverforening

faglig handlekraft

Justitsministeriet
Asyl- og visumkontoret
Slotsholmen 10
1216 København K

Toldbodgade 19B · DK 1253 København K · T 7010 1099 · ds@socialrdg.dk · www.socialrdg.dk · CVR DK 6335 6018

Høring over udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.)

Dansk Socialrådgiverforening (DS) takker for muligheden for at afgive høringssvar på udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven.

Overordnet set mener DS, at det er meget positivt, at man med lovforslaget vil tillade asylansøgere at arbejde og bo udenfor centrene. Det er med til at sikre dem muligheden for at opretholde en almindelig hverdag med ansvar for egen dagligdag til glæde for ikke mindst deres børn. At tillade arbejde, mens der ventes på afgørelse om opholdstilladelse i medfør af § 7, giver asylansøgerne mulighed for at vedligeholde samt opkvalificere deres kompetencer, hvilket vil styrke dem, uanset om de skal blive i Danmark eller rejse tilbage.

Det vil samtidig være til gavn for et kommende integrationsforløb i kommunen for dem, der sikres opholdstilladelse, at personen allerede har været eller fortsat er i beskæftigelse, har egen bolig samt allerede har haft sin daglige gang i lokalområdet. Muligheden for at arbejde samt bo udenfor asylcentre, mens en sag om opholdstilladelse behandles, er således en tidlig integrationsindsats, som DS fuldt ud kan bakke op om.

De konkrete asylretslige elementer i lovforslaget har DS ikke ekspertise til at forholde sig til. Derimod vil vi påpege en vigtig konsekvens for kommunernes organisering, som lovforslaget kan medføre.

Når asylansøgere får lov til at arbejde og bo udenfor asylcentre vil det højst sandsynligt medføre, at en del familier eller enkeltpersoner vil komme i kontakt med en socialrådgiver i det kommunale system i forbindelse med skolegang, aktivering, muligheder for støtte mv. Med lovforslaget bliver der således tale om en ny målgruppe i det kommunale system, som tidligere har været håndteret af Røde Kors' asylcentre.

Kommunerne bliver sat overfor en ny opgave med en ny målgruppe, som de skal håndtere, med dette lovforslag. Hvis det skal lykkes optimalt, er

der brug for en afklaring af, hvilke nye opgaver lovforslaget kan betyde for kommunerne, hvad den nye målgruppe kan have brug for af hjælp fra kommunen, hvem de kommer i kontakt med i kommunen mv.

Asylansøgerne er en sårbar målgruppe, hvilket kræver viden om særlige problemstillinger, der er forbundet med at være asylansøger; den helt særlige sårbare situation disse familier er i, hvad det betyder for børnene, hvordan man bedst muligt hjælper denne gruppe mv. De socialrådgivere, der kan møde denne nye målgruppe skal således sikres et kompetenceløft via efteruddannelse fx i form af viden om flugt, traumer, asylret mv., så de kommer til at kende den nye målgruppe samt bedre kan håndtere den.

Ovenstående organisatoriske rammebetingelser (kommunernes organisering af en ny opgave samt opkvalificering af medarbejdere) er således nødvendige, hvis lovforslagets intentioner om at sikre asylansøgere bedre vilkår skal ske fyldest.

Med venlig hilsen

Niels Christian Barkholt
Næstformand, Dansk Socialrådgiverforening

Justitsministeriet
Udlændingeafdelingen
Asyl- og Visumkontoret
Asyl.visumkontoret@jm.dk

INSTITUT FOR
MENNESKE
RETTIGHEDER

STRANDGADE 56
1401 KØBENHAVN K
TELEFON 3269 8888
DIREKTE 3269 8905

MAF@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET.DK

**HØRING OVER UDKAST TIL LOVFORSLAG OM
ÆNDRING AF UDLÆNDINGELOVEN,
KILDESKATTELOVEN OG INTEGRATIONSLOVEN
(ADGANG FOR ASYLANSØGERE TIL AT ARBEJDE OG
BO UDEN FOR ASYLCENTRE MV.)
VORES J.NR. 540.10/28382/MAF/JCH**

11. JANUAR 2013

Justitsministeriet har ved e-mail af 14. december 2012 anmodet om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til ovenstående udkast.

1. INDLEDNING

Lovforslaget har til formål at gennemføre asylaftalen, som er indgået mellem regeringen, Enhedslisten og Liberal Alliance i september 2012, og som er baseret på en rapport afgivet i juni 2012 af Embedsmandsudvalget vedrørende asylansøgers mulighed for at få adgang til arbejdsmarkedet og bo uden for asylcentre.

Lovforslaget øger blandt andet asylansøgers mulighed for at tage beskæftigelse og at bosætte sig uden for asylcentre i egen bolig, i selvstændig bolig i tilknytning til et asylcenter eller gennem privat indkvartering. Muligheden for at arbejde og bo uden for centrene gælder for asylansøgere, som har opholdt sig i Danmark i mindst seks måneder fra tidspunktet for indgivelse af ansøgning om asyl, og som har fået tilladelse til at opholde sig her i landet under asylsagens behandling.

Udlændinge, der er udvist administrativt eller ved dom, omfattet af Flygtningekonventionens udelukkelsesgrunde, idømt betinget eller ubetinget fængsel for kriminalitet begået i Danmark eller udlændinge, hvis ansøgning behandles efter åbenbart grundløs proceduren, er ikke omfattet af muligheden for at arbejde og bo uden for asylcentre. Lovforslaget styrker endvidere dels tilbuddene om aktivering og undervisning til asylansøgere, dels fokus på afviste asylansøgers

hjemrejse gennem en mere målrettet anvendelse af motivationsfremmende foranstaltninger.

Institut for Menneskerettigheder bemærker, at lovforslaget fremmer de omfattede personers rettigheder til dels i overensstemmelse med nogle af anbefalingerne i instituttets udredning nr. 6 (2009) om afviste asylansøgere og andre udlændinge i udsendelsesposition i Danmark ([http://menneskeret.dk/files/pdf/Publikationer/IMR Udredn 6 2009.pdf](http://menneskeret.dk/files/pdf/Publikationer/IMR_Udredn_6_2009.pdf)).

2. FORHOLDET TIL FN'S HANDICAPKONVENTION

Det fremgår af lovforslaget, at asylansøgere, der får mulighed for at tage lønnet eller ulønnet beskæftigelse, forudsættes at have løn- og ansættelsesvilkår svarende til vilkårene for andre lønmodtagere i tilsvarende ansættelsesforhold, og at vilkårene i øvrigt er sædvanlige for det danske arbejdsmarked. Dette skal medvirke til at beskytte asylansøgeren, som ofte er i en mere udsat position end andre arbejdstagere. For så vidt angår asylansøgere, som får mulighed for at bo uden for asylcentre, forudsættes Udlændingestyrelsen, når det er relevant, at vejlede om det danske boligmarked samt at overveje, hvordan asylansøgere, der er flyttet ud af asylcentre, mest praktisk får adgang til sundhedsydelser, undervisning og fritidsaktiviteter mv.

Institut for Menneskerettigheder skal imidlertid fremhæve, at lovforslaget ikke tager højde for FN's Handicapkonvention, da det ikke nærmere fremgår af lovforslaget, hvordan asylansøgere m.v. med handicap får opfyldt deres rettigheder efter konventionen. For eksempel forudsætter en ansøgning om personlig assistance i henhold til § 21 i bekendtgørelse nr. 234 af 29. februar 2012 om kompensation til personer med handicap i erhverv m.v., at en ansøger blandt andet oplyser sit CPR-nummer. Det er uklart, hvorledes en asylansøger m.v. uden et CPR-nummer, men med et udlændingenummer, vil være i stand til at opfylde betingelsen efter bekendtgørelsen. Af § 2 i bekendtgørelse af lov nr. 810 af 19. juli 2012 om social service fremgår det, at loven omfatter enhver, der opholder sig lovligt i Danmark. Asylansøgere med processuelt ophold er således også omfattet af loven, men det er uklart, hvorvidt afviste asylansøgere, som ikke er udrejst af Danmark, også er omfattet.

Instituttet finder således, at det i lovforslaget bør tydeliggøres, hvorledes FN's Handicapkonvention vil blive opfyldt over for den omfattede personkreds.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler – med henblik på at sikre at krænkelse af menneskeretten undgås – at det i lovforslaget

præciseres, hvorledes FN's Handicapkonvention vil blive opfyldt over for den omfattede personkreds i forhold til beskæftigelse, boligforhold m.v.

3. MOTIVATIONSFREMMEDE FORANSTALTNINGER

Lovforslaget har til hensigt at gøre op med den generelle og standardiserede brug af motivationsfremmende foranstaltninger. I stedet tilsigter lovforslaget, at visse motivationsfremmende foranstaltninger skal anvendes mere målrettet, således at de kun anvendes i konkrete sager, såfremt det vurderes, at de kan fremme eller tilskynde frivillig hjemrejse. Dette gælder overflytning til udrejsecenter, meldepligt og frihedsberøvelse. Andre motivationsfremmende foranstaltninger såsom kostpengeordningen og administrativ udvisning skal finde anvendelse på samme måde som i dag over for personer, som afviser at medvirke til sin udrejse.

I lovforslaget foreslås der ingen ændring af udlændingelovens § 36, stk. 5 og stk. 6, om frihedsberøvelse som motivationsfremmende foranstaltning, da bestemmelserne i praksis ikke længere anvendes som motivationsfremmende foranstaltning. Rigspolitiet har således ikke anvendt bestemmelserne siden oktober 2005, da erfaringerne har vist, at frihedsberøvelse i praksis ikke har den ønskede motiverende effekt.

Embedsmandsudvalget vedrørende asylansøgers mulighed for at få adgang til arbejdsmarkedet og bo uden for asylcentre fremhæver desuden i sin rapport, at frihedsberøvelse som motivationsfremmende foranstaltning ikke ses at have haft nogen nytteværdi.

Embedsmandsudvalget finder imidlertid, at muligheden for frihedsberøvelse af andre grunde kan være et nødvendigt og brugbart redskab for eksempel for at sikre tilstedeværelsen af en afvist asylansøger umiddelbart forud for den egentlige udsendelse.

Da udlændingelovens § 36, stk. 5 og stk. 6, i praksis er uanvendelig som motivationsfremmende foranstaltning og ikke egnet til at opnå det tilsigtede formål finder Institut for Menneskerettigheder at det med fordel kan overvejes at præcisere bestemmelserne i overensstemmelse med Embedsmandsudvalgets overvejelser.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler – med henblik på at fremme den enkeltes menneskerettigheder – at det overvejes at præcisere udlændingelovens § 36, stk. 5 og stk. 6, med henblik på at begrænse muligheden for at anvende frihedsberøvelse som motivationsfremmende foranstaltning.

Der henvises til sagsnr.: 2012-941-0004.

Venlig hilsen

Martin Futtrup

Fra: Birgitte Fæster [bif@bl.dk]
Sendt: 18. december 2012 11:44
Til: fAsyl og Visumkontoret (951s71)
Emne: Asylansøgers ret til at arbejde m.v.

BL – Danmarks Almene Boliger har i høring modtaget udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre mv.).

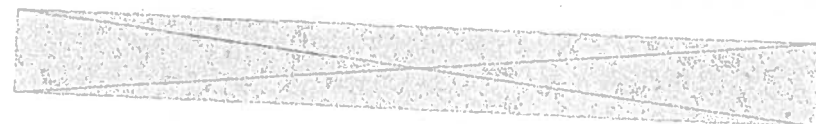
Vi har ingen bemærkninger til forslaget.

Med venlig hilsen

Birgitte Fæster
Chefjurist

BL – Danmarks Almene Boliger
Studiestræde 50
1554 København V
3376 2000

Direkte telefon: 3376 2054
Mail: bif@bl.dk

BL – Danmarks Almene Boliger er en interesse- og brancheorganisation for ca. 550 almene boligorganisationer med tilsammen 550.000 boliger - eller hver 5. danske bolig.
Vi huser alle slags mennesker, og det er vi stolte af. Mød os på www.bl.dk og på www.facebook.com

HØRINGSSVAR

11. januar 2013

Vedr. udkast til lovforslag om ændring af Udlændingeloven, Kildeskatteloven samt Integrationsloven (adgang for asyl ansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre)

Røde Kors takker for det fremsendte udkast til lovforslag (herefter lovudkast). Røde Kors har siden 1984 haft opgaven med at indkvartere asylansøgere og i den forbindelse med at yde social, sundhedsmæssig og anden humanitær bistand. For de mennesker, som får ophold i Danmark, står Røde Kors klar med en række lokale og frivilligbaserede integrationsaktiviteter.

På den baggrund har Røde Kors med stor interesse fulgt og bidraget til det forberedende arbejde frem mod dette lovudkast.

Røde Kors hilser generelt lovudkastet velkommen. Vi peger på, at dets fokus på kompetencer og en udvidelse af adgangen til at bo og arbejde uden for asylcentre generelt vil styrke den enkeltes trivsel og bidrage til en vellykket integrationsproces for de asylansøgere, som får en opholdstilladelse samt skabe bedre fremtidige forudsætninger for de mennesker, der får et afslag og derfor skal udrejse af Danmark.

Røde Kors har følgende generelle og specifikke bemærkninger:

1. GENERELLE BEMÆRKNINGER TIL LOVUDKASTET:

Nødvendig præcisering af udrejse og modtagecentre

- Røde Kors efterlyser en række konkrete præciseringer og tydeliggørelser inden det endelige lovforslag behandles. Særligt i forhold til oprettelsen af egentlige modtagelses- og udrejsecentre.

En klar adskillelse mellem asylansøgere og udvisningsdømte

- På linje med flere politiske tilkendegivelser understreger Røde Kors, at lovudkastet tillige bør omfatte bestemmelse om, at udvisningsdømte ikke skal opholde sig i Center Sandholm, som må forventes at blive et nyt modtagecenter. Her peger vi på nødvendigheden af at sikre en fysisk adskillelse mellem asylansøgere (særligt børnefamilier) og eksempelvis udvisningsdømte.

Ret til udflytning er en markant styrkelse af sundhed og trivsel

- Med lovudkastet styrkes asylansøgers mulighed for udflytning - allerede seks måneder efter ansøgningen om asyl. Også muligheden for en tilværelse i egen bolig forbedres for afviste børnefamilier forud for deres udsendelse af Danmark.

Røde Kors hilser de nye og bedre muligheder velkommen. Røde Kors har flere års erfaring med etablering af boliger til asylansøgere uden for centrene og har dokumenteret de positive gevinster, bl.a. i rapporten "Herre i eget hus" fra 2009. Det er Røde Kors' oplevelse, at muligheden for at bo i selvstændige boliger uden for centrene styrker familiestrukturen og giver asylansøgerne større selvværd og bedre trivsel.

Røde Kors er særlig tilfreds med *variationen* i de forskellige boligformer, herunder at asylansøgerne med støtte og vejledning fra et asylcenter kan vælge en løsning med udgangspunkt i individuelle behov

Røde Kors vurderer på baggrund af vores erfaringer derfor, at de nye udvidede muligheder for udflytning vil betyde klare forbedringer af asylansøgernes – især børnenes – sundhed og trivsel.

Adgang til arbejdsmarkedet, aktivering og uddannelse

- Røde Kors ser den foreslåede adgang til arbejdsmarkedet som et afgørende løft for asylansøgers trivsel og kompetencer. Røde Kors finder, at forslaget i høj grad rummer en balance af forskellige hensyn for, at ordningen kan fungere i virkeligheden. Det gælder bl.a. præciseringen af, at løn- og ansættelsesvilkår skal svare til det øvrige arbejdsmarked.

Røde Kors er ligeledes tilfreds med, at der er indlagt mundtlig såvel som skriftlig vejledning om indretningen af arbejdsmarkedet, herunder ansættelses- og skatteforhold.

- Med lovudkastet får også de asylansøgere, som ikke kan opnå beskæftigelse, flere og bedre muligheder for aktivering og undervisning. Røde Kors er enig i det sigte, herunder at undervisning i den afsluttende fase efter endeligt afslag skal målrettes den enkeltes muligheder for at begå sig i hjemlandet. Røde Kors er også enig i den foreslåede inddragelse af eksterne aktører i forbindelse med konkrete tilbud til asylansøgere.
- Røde Kors er enig i, at den obligatoriske engelskundervisning fremover suppleres af et tilbud om danskundervisning. Røde Kors har længe efterlyst muligheden for, at asylansøgere kan tilbydes danskundervisning, fordi det ikke blot styrker den enkeltes kompetenceudvikling og mulighed for at begå sig i Danmark i asylfasen, men også forudsætningerne i den efterfølgende integrationsfase.

2. SPECIFIKKE BEMÆRKNINGER TIL LOVUDKASTETS ENKELTE BESTEMMELSER

2.1 Mulighed for udflytning fra asylcentre

Bemærkninger til lovudkastets § 1, nummer 8 (om undtagelsen af familier, hvis sag er blevet behandlet under § 53b (åbenbart grundløse), fra tilbuddet om udflytning)

- Det fremgår af bemærkningerne, at tilbuddet om indkvartering i særlige boliger gives ikke til familier, hvis asylsag er blevet behandlet som åbenbart grundløs efter procedurerne i § 53 b. Røde Kors peger på, at den psykiske belastning ved lang opholdstid i et asylcenter er den samme for familier med børn, hvad enten sagen er afgjort med normalproceduren eller åbenbart-grundløs-proceduren (§53b i Udlændingeloven). På den baggrund bør også denne sidste gruppe omfattes af tilbuddet om udflytning.

Bemærkninger til lovudkastets § 1, nummer 17 (Udlændingeloven) samt § 3, nummer 1 (Ny § 11a i Integrationsloven om boligplaceringen)

- Det fremgår af lovudkastet, at principperne i integrationsloven om boligplacering skal anvendes, når en asylansøger flytter fra et center. Røde Kors peger på, at netop den nye mulighed for særligt privat indkvartering ikke må bremses af reglerne i integrationsloven, hvis eksempelvis en slægtning bor i en kommune med en opbrugt kvote.

Røde Kors er her opmærksom på, at lovudkastet rummer en undtagelsesbestemmelse (§11a, stk. 2.), nemlig, at "Udlændingestyrelsen kan dog visitere til en anden kommune..., hvis ganske særlige forhold hos den pågældende flygtning eller kommunen tilsiger det". Røde Kors har i forhold til integrationsfasen peget på, at den konkrete boligplacering bør kunne påklages anden administrativ myndighed.

2.2 Styrkelse af tilbud om aktivering og undervisning

Undervisning af børn i den skolepligtige alder.

- Det fremgår af lovudkastets bemærkninger (afsnit 5.1.3), at den "altovervejende hovedregel" er, at børn i den skolepligtige alder undervises på en asylcenterskole eller i et særligt afsnit i den lokale folkeskole. Røde Kors peger på, at det billede ikke er entydigt korrekt.

Pr. januar 2013 er 300 undervisningspligtige asylansøgerbørn indkvarteret hos Røde Kors. Af disse modtager 58 børn undervisning i 22 helt almindelige folkeskoler sammen med danske børn. For hver af skolerne har Røde Kors såkaldte udeskole-koordinatorer tilknyttet, der støtter skolerne med rådgivning i forhold til børnenes eventuelle særlige behov samt faciliterer skole-hjem samarbejdet.

Efter gældende regler er den kommunale skole ikke forpligtet til at modtage et asylbarn, hvorfor dette er op til en konkret forhandling mellem Røde Kors og den pågældende skoleleder. Røde Kors oplever, at en dagligdag i en dansk folkeskoleklasse styrker barnets trivsel og ser derfor gerne, at kommunerne i højere grad forpligtes til at modtage asylbørn.

Bemærkninger til lovudkastets § 1, nr. 11 (Justering af asylansøgerkurset).

- Røde Kors ser det som en naturlig del af de samlede foreslåede ændringer, at asylansøgerkurset for de nyankomne asylansøgere revideres med henblik på viden og vejledning om arbejdsmarkedet.

For netop at understøtte forslaget intentioner har Røde Kors aftalt med Udlændingestyrelsen at nedsætte en fælles arbejdsgruppe, der skal gennemgå det samlede informationstilbud til asylansøgere og komme med anbefalinger til den fremtidige indsats.

Bemærkninger til lovudkastets § 1, nr. 16 (Adgang til lønnet praktik som en del af en ungdomsuddannelse)

- Den foreslåede adgang til lønnet praktik som led i ungdomsuddannelse er en klar forbedring i forhold til praksis i dag. Som det har været hidtil, har de unge i den situation måttet være nødsaget til at afslutte deres uddannelse i utide, fordi de ikke kunne deltage i praktikdelen.

Bemærkninger til lovudkastets § 1, nr. 12 og 13 (ret til deltagelse i danskundervisning).

- Røde Kors er enig i den foreslåede mulighed for danskundervisning, som bl.a. styrker den enkeltes mulighed for kontakt til det omkringliggende samfund som en forudsætning for deltagelse på arbejdsmarkedet. Endvidere styrkes den senere integrationsindsats i kommunerne, hvis asylansøgeren tildes ophold.

- Det fremgår dog af bemærkningerne, at "den undervisning, der gives i den afsluttende fase efter endeligt afslag på asyl, fokuseres på at styrke de enkeltes muligheder for at begå sig sprogligt i hjemlandet efter tilbagevenden dertil" (afsnit 5.2). Røde Kors er enig i det sigte men opfordrer til, at danskundervisning som et tilbud også beholdes for gruppen af afviste asylansøgere. Netop fordi fasen efter endeligt afslag kan være lang eksisterer der et behov for at kunne kommunikere med det omkringliggende samfund.

2.3 Styrket fokus på afviste asylansøgere hjemrejse og muligheder for en ny start i hjemlandet (afsnit 6 i lovudkastet).

Bemærkninger til lovudkastets § 1, nummer 7

- Her foreslås oprettet et egentligt hhv. modtagelses- og udrejsecenter. Det fremgår af bemærkningerne, at indkvarteringen også inden for centersystemet er målrettet således, at asylansøgere placeres der, hvor det efter en konkret vurdering er mest hensigtsmæssigt i forhold til den fase, den enkelte ansøger befinder sig i. Det er Røde Kors enig i.

Røde Kors er derimod kritisk over, at det fremgår af bemærkningerne, at gruppen af mennesker på tålt ophold (i forhold til nyankomne) kun i videst muligt omfang skal indkvarteres i andre centre (afsnit 6.2.2). Røde Kors anbefaler, at det tydeligt fremgår, at man ønsker en adskillelse af de nyankomne og de afviste. Røde Kors ønsker også, at gruppen af udvisningsdømte eksplicit nævnes i bemærkningerne.

- Det bør være en hovedregel, at der er en klar adskillelse mellem asylansøgere (både i modtagelses og udrejsefasen) på den ene side og mennesker på tålt ophold og udvisningsdømte på den anden side. Der er løbende ca. 100 udvisningsdømte indkvarteret i Center Sandholm. Røde Kors finder ikke, at det er en hensigtsmæssig løsning for disse eller for de øvrige beboere i centret.

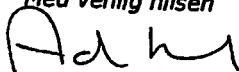
3. AFSLUTTENDE KOMMENTAR

Med vedtagelsen af det endelige lovforslag gennemføres de nye juridiske rammer for den samlede asylaftale, som et flertal i Folketinget står bag. En efterfølgende vigtig fase handler om den konkrete administrative tilpasning inden for de nye rammer.

Der er tale om store og dybtgående ændringer af særligt asylcentersystemets rolle, herunder hvordan udflytningen af asylansøgere kan understøttes af et fortsat stærkt serviceniveau fra centrene med sociale-, uddannelses- og sundhedsydelser af høj kvalitet. Derfor har Røde Kors beskrevet vores samlede anbefalinger til den kommende konkrete tilpasning, som fremsendes til Justitsministeriet ultimo januar 2013. Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg kan få rekvireret materialet, såfremt det har interesse.

Røde Kors stiller sig naturligvis til rådighed med yderligere information i forbindelse med Folketingets behandling af det endelige lovforslag.

Med venlig hilsen

Anders Ladekarl
Generalsekretær

HØRINGSSVAR

afgivet af Komiteen Flygtninge Under Jorden/Refugees Welcome

Januar 2013

Lov om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven

(Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo udenfor asylcentre m.v.)

Indledning

Som helhed hilser vi lovforslaget meget velkomment. Det indeholder mange positive elementer, som vil forbedre livsvilkårene for asylansøgere. På en række områder gør det op med tankegangen om, at asylansøgere skal leve isoleret fra samfundet og ikke have ret til andet og mere end livets basale opretholdelse. Regeringen anerkender, at det er en gevinst for både asylansøgerne selv, for deres hjemland ved en tilbagevenden og for Danmark ved en opholdstilladelse, at de tilbringer ventetiden på en meningsfuld måde med adgang til undervisning, arbejde og bolig udenfor de isolerede asylcentre.

Desværre har regeringen tilsyneladende ikke mod til at realisere dens ellers gode intentioner. På trods af de mange fremskridt i lovforslaget indeholder det også en fastholdelse af en række elementer, som har dybe rødder i den tidligere regerings tankegang. Det gælder den fortsat uklare definition på og realisering af begrebet "samarbejde" og den meget store betydning dette får, opretholdelsen af Motivationsfremmende Foranstaltninger, på trods af at de aldrig har virket, "systemet" med at flytte personer rundt mellem centrene samt opretholdelsen af asylcentre og Røde Kors som primære omdrejningspunkt. Det betyder desværre, at vi også fremover vil se mange afviste asylansøgere, der sygner hen efter års ophold på asylcentre - fordi de ikke vurderes som "samarbejdende".

Andre elementer i lovforslaget vil vi gerne fremhæve som meget positive: adgang til danskundervisning, uddannelse, lønnet/ulønnet praktik og arbejde, bruttoskattebetalingen, styrkelse af tilbud om børnepasning.

MÅLGRUPPEN:

Kravet om at medvirke til oplysning af sin egen sag samt frivillig udrejse optræder mange steder i lovforslaget, og bliver en grundlæggende præmis for både adgangen til arbejde og bolig udenfor centrene. Definitionen af "medvirken" har dog altid været uklar, og ofte afhænger denne vurdering udelukkende af den enkelte politimands subjektive mening.

Vi har set flere eksempler på, at en person har skrevet under, fremlagt dokumenter, opsøgt hjemlandets ambassade i Danmark samt deltaget i sprogtest o.l. Alligevel har politiets mening været, at den pågældende ikke talte sandt eller tilbageholdt oplysninger. Dette afspejles meget tydeligt i det minimale antal, som har fået ophold pga. udsendeshindringer (§9 c stk 2, også kaldet 18-månedersreglen), hvor samme krav gælder: i 2010 var det 0 og i 2012 var det 1 person - dette set i lyset af, at antallet i udsendelsesposition var ca. 800.

Samtidig kan "manglende medvirken" alene føre til administrativ udvisning, som igen forhindrer alle former for ophold efter §9 og fører til nedsatte ydelser. Dvs. at en uklart defineret, subjektiv vurdering får en uproportionelt stor betydning for ansøgers liv.*

Når Udlændingestyrelsen fremover skal overtage politiets opgave med det første interview, hvor identiteten forsøges fastlagt, må man forvente, at identiteten således er fastlagt, og der bør derfor ikke senere i processen sættes spørgsmålstejn ved denne, alene fordi et hjemland ikke vil kendes ved ansøger. En ansøgers identitet bør være endeligt fastlagt, førend der træffes en afgørelse i asylsagen.

Frivillig udrejse bør efter vores opfattelse slet ikke være et krav, eftersom det set fra ansøgers side ikke giver mening – i ansøgers egne øjne er han/hun jo i fare, og at rejse frivilligt hjem opfattes dermed som at vedkommende ikke vedstår sig sine årsager til flugt.

Ifølge forslaget kan en ansøger udelukkes fra tilbud om arbejde og udflytning, hvis ansøger har "udvist voldelig eller truende adfærd overfor personer, der udfører opgaver med driften af et indkvarteringssted" eller har fået flyttepåbud (nævnes fx i 34.2). Dette bør efter vores opfattelse først gælde, når der foreligger en dom i sagen. Ellers kan enhver ansat i Røde Kors, en chauffør eller en kommunalt ansat uimodsigt påstå, at en ansøger har udvist truende/voldelig adfærd og dermed forværre ansøgerens livsvilkår radikalt.

Asylansøgere er mentalt sårbare personer, som ofte har været udsat for traumatiske oplevelser og befinder sig i en presset situation. Man må som ansat på eller i tilknytning til et asylcenter være forberedt på aggressiv adfærd i et vist omfang – og når det går over grænsen, skal det givetvis politianmeldes. Ellers har asylansøgeren ingen muligheder for at forvare sig mod en misforståelse eller en urimelig anklage, hvilket er i strid med almindelige retsprincipper.

Alle børnefamilier bør tilbydes ophold udenfor centret, når der er gået 12 mdr. efter endeligt afslag. Dette gælder, uanset om forældrene medvirker eller ej, og det bør også gælde uanset om forældrene modtager administrativ udvisning, har udvist truende adfærd eller har fået flyttepåbud (se 4.1.2). Samtidig bør det også omfatte familier, der er behandlet efter Åbenbart Grundløs-proceduren (se 3.3.1.1). Loven blev i sin tid gennemført som en sikring af børnenes tarv ved at forhindre de mange års ophold i asylcentre, og dette argument bør stadig veje tungere end forældrenes gøren og laden.

VK-regeringens oprindelige lov sammenholdt med det nye forslag stiller børnefamilierne i en uhensigtsmæssig situation, rent praktisk: først 6 mdr. ophold i modtagecenter, så evt. udflytning til bolig udenfor centret, så evt. afslag og op til 12 mdr. ophold i udrejsecenter, og herefter en udflytning fra centret igen. Det kan i værste fald betyde *fire forskellige boliger* med stor risiko for, at børnene skal skifte børnehave/skole og sociale relationer hver gang. Vi foreslår, at børnefamilier slet ikke sendes i udrejsecenter – hvis de skulle nå dertil i processen – eftersom der alligevel ikke er krav om samarbejde. Dermed kan man begrænse flytningen til én gang: fra modtagecenter til bolig udenfor centret (som så bør være blivende). Denne løsning er både administrativt nemmere og billigere, samtidig med at barnets tarv tilgodeses.

Vi vil gerne understrege, at *alle børn* i videst muligt omfang bør flytte udenfor centrene hurtigst muligt, og at dette ikke bør forhindres af forældrenes opførsel, herunder manglende samarbejde, udvisning eller at sagen har været gennem Åbenbart Grundløs-procedure.*

ARBEJDE:

Lovforslagets afsnit om adgang til arbejdsmarkedet forekommer rimelige, ligesom forslaget til beskatning. Angående begrænsning af målgruppen henvises til vores bemærkninger ovenfor, med tilføjelsen at for gruppen af *uledsagede mindredrige* ville det være en bedre idé at give dem ret til at fuldføre en ungdomsuddannelse frem for at give nogle enkelte adgang til arbejdsmarkedet (se 3.3.1.1).

Angående modregning af ydelser bør der være en mellemløsning, hvis ansøgeren finder et deltidsarbejde (hvilket er mest realistisk). Der bør være en lille gevinst ved at arbejde, selvom man ikke tjener nok til at forsørge sig selv fuldt ud.

INDKVARTERINGSFORMER:

Privat indkvartering indeholder mange fordele, og i Sverige bor ca. 40% af alle asylansøgere hos venner eller familie. Denne boform bør efter vores mening altid være *med økonomi*, eftersom det må forventes at blive billigere end opholdet i et asylcenter, og det forekommer ikke rimeligt, at en ven/familiemedlem skal afholde udgiften ved at have ansøgeren boende.

Vi kan ikke se noget argument for at denne mulighed først kan anvendes *6 mdr. efter ankomst* – det bør være et tilbud, der træder i kraft straks efter ankomsten, idet administration og udgift fra myndighedernes side er mindre; også i sager hvor ansøger senere skal overføres i hht. Dublin-forordningen. Kravet om de 6 mdr. skal ikke gælde for ægtefæller, og det er svært at se, hvorfor det skal gælde for andre.

Privat indkvartering bør *ikke* begrænses til kommuner, der p.t. modtager flygtninge. Det er et fornuftigt princip, at ansøger kan blive i den pågældende kommune, hvis han/hun får ophold, men det vil være en meget bedre løsning at tillade privat indkvartering i alle kommuner og tilstræbe ophold i en nærliggende kommune efterfølgende. Hvis en asylansøger har mulighed for at bo hos et familiemedlem, bør dette ikke afvises, fordi boligen ligger i en kommune, der p.t. ikke modtager flygtninge, eller fordi boligen er langt fra et asylcenter. Integrationen vil fremmes gennem privat indkvartering, uanset om man må flytte til en nabokommune senere.

Øget anvendelse af privat indkvartering vil tilføre *meget større fleksibilitet i modtagelsen*, når antallet af asylansøgere stiger og falder, og det vil givetvis være en mindre omkostningsfuld løsning end indkvartering i asylcentre.

Selvstændige boliger i tilknytning til centre er også en stor forbedring, navnlig for børn, hvilket rapporten "Herre i eget hus" har dokumenteret. Man kan dog være bekymret for, at kriterierne for at få en bolig tilbudt er for uklare og for tilfældige – i forvejen har mange asylansøgere en oplevelse af urimelig og uigennemsigtig forskelsbehandling indenfor systemet. Det er ikke til at gennemskue, hvordan operatøren og Udlændingestyrelsen skal nå frem til, hvem der vil have mest udbytte af en sådan bolig. Det mest rimelige må være objektive kriterier såsom børnefamilier først og en efterfølgende venteliste.

Hvis en asylansøger uden arbejde selv finder en mindre bolig (fx lejet værelse) til en rimelig pris, mener vi, at der bør være mulighed for at få tilladelse til at bo der og få dækket udgiften til husleje.

Særlige hensyn til sårbare personer, herunder uledsagede mindreårige, ofre for menneskehandel, enlige kvinder, seksuelle minoriteter og transkønnede: vi mener, at disse grupper bør tilbydes særlige boliger og særlig støtte helt fra ankomsten. Det indebærer i praksis, at der skal spørges ind til disse forhold på en hensynsfuld måde i det første interview, og at der skal indrettes særlige, mindre bofællesskaber til disse. Der er også brug for flere omsorgscentre som Kongelunden, hvortil der er lange ventelister (p.t. er kun 4% af alle pladser reserveret til syge og kvinder, hvilket er helt utilstrækkeligt).

Administration og operatører:

Den optimale effekt af privat indkvartering og bolig udenfor centret opnås ikke, så længe ansvaret for sundhed, undervisning osv. stadig ligger hos det lokale asylcenter/operatøren – dette burde flyttes ud i kommunerne, sådan som det ses i Sverige. Det er kun en kommune, der har et klart incitament til at arbejde effektivt med integration og lokale kræfter, samtidig med at der kunne opbygges en permanent ekspertise i hver kommune omkring asylansøgere. Det nuværende system indebærer en konstant åbning og lukning af centre, med tilhørende unødige udgifter og skiftende kompetencer.

Ligeledes med inspiration fra Sverige burde alle børn få adgang til den lokale folkeskole frem for de særlige asylskoler, og sundhedsklinikkerne på centrene ville med fordel kunne erstattes af kommunens eksisterende sundhedstilbud, suppleret med flere omsorgspladser for syge asylansøgere.

Vi tilslutter os tankerne i asyraftalen om at opdele centre mellem modtage- og udrejsecentre, men vi mener også, at der er brug for yderligere specialisering af centrene – enlige kvinder, familier, syge osv. har forskellige behov. Når alle blandes sammen, opstår der unødigt mange negative spændinger og påvirkninger, som man navnlig oplever det i Sandholm.

En fast kontaktperson hos Udlændingestyrelsen er et forslag, vi har fremsat flere gange – og det vil være endnu mere oplagt fremover, hvor der skal indhentes tilladelser og vurderinger i højere grad end før (vedr. bolig, uddannelse og arbejde). Atter en gang bør det nævnes, at dette fungerer i Sverige.

FOKUS PÅ HJEMREJSE:

Vi er helt enige med regeringen i, at hjemrejse efter afslag bør foregå hurtigere og med større grad af frivillighed end nu. Men her hører enigheden stort set op. Lovforslaget indeholder meget få reelle ændringer på dette område, og vi tror ikke på, at det vil føre til en løsning på problemet.

De Motivationsfremmende Foranstaltninger består af en række negative foranstaltninger, som skal presse afviste asylansøgere til at opgive og rejse hjem, og de har nu været i brug i 16 år (siden 1997). Det er meget veldokumenteret, at de ikke har haft nogen som helst effekt på udrejsen – også ifølge Rigspolitiet selv – og dermed reelt har udgjort en chikane uden formål. Ikke desto mindre agter regeringen at opretholde dem, nu blot i en mere "fokuseret" udgave, som ikke giver grund til at tro på en større effekt – endsige få øje på det reelle formål – og som fortsat vil lægge beslag på en del ressourcer og nedbryde asylansøgernes helbred.

Samtidig vil man lægge mere vægt på positiv motivation, bl.a. i form af frivillig, uafhængig rådgivning omkring hjemvenden, et større beløb udbetalt ved frivillig udrejse samt forlængelse af udrejsefristen.

Vi mener, at der i endnu højere grad bør fokuseres på *positiv motivation* frem for negativt pres. Problemet er, at regeringens tilbud på det positive område i praksis er alt for små og betydningsløse til at få nogen effekt. Rådgivning i sig selv vil ikke overbevise nogen til at rejse hjem; det skal være ledsaget af reelle, brugbare tilbud om hjælp til at genetablere sig i hjemlandet – som fx Dansk Flygtningehjælps repatrieringsprogram i Kosova til dels opfyldte.

Forslag til tilbud, der kunne få antallet af frivilligt udrejsende til at stige betydeligt:

- 1) Udrejsefristen forlænges til 30 dage som udgangspunkt
- 2) Tilbud om færdiggørelse af påbegyndt uddannelse/kursus inden hjemrejse
- 3) Udpegning af lokale samarbejdspartnere (fx humanitære organisationer) i hjemlandet til samarbejde om modtagelse, første indkvartering og støtte (i tilknytning til rådgivningen fra uafhængige organisationer).
- 4) Forhøjelse af det udbetalte beløb til fx 50-75.000 kr, pr. person udbetalt i rater over en periode (især af sikkerhedshensyn). Beløbet skal ses i lyset af, at de fleste asylansøgere har betalt store summer til agenter/smuglere og som regel ikke har en bolig at vende tilbage til – og sammenholdt med det faktum, at indkvartering og sundhedsydelse til en asylansøger i Danmark koster ca. 250.000 kr om året.
- 5) Acceptere, at visse lande i perioder er så usikre, at man ikke kan hjælpe med modtagelsen, og dermed heller ikke bør lægge pres på de afviste (p.t. bl.a. Afghanistan og Irak). Hvis disse forhold ikke bedres efter en vis årrække, bør afviste fra disse lande have opholdstilladelse.

*) Refugees Welcome har fx en politirapport liggende, hvor betjenten påstår (på skrift) at ansøgeren nødvendigvis må være fuld af løgn, fordi "det er umuligt at leve som illegal i et gennemkontrolleret land som Rusland i flere år." (Men ifølge Wikipedia er der 10-12 mio illegale indvandrere i Rusland.) Denne ansøger har netop fået en administrativ udvisning pga. manglende samarbejde (selvom han har skrevet under og været med på ambassaden). Han har to børn, som har været i Danmark i 7 år nu.

